Tato

Pamětní kniha

má 296 stran.

OBEC KOBYLNICE

Člen letopisecké komise.

Svoboda Julius

Člen letopisecké komise.

Lyrl Bartůšek.

Vavřečka Jos.
kronikář.

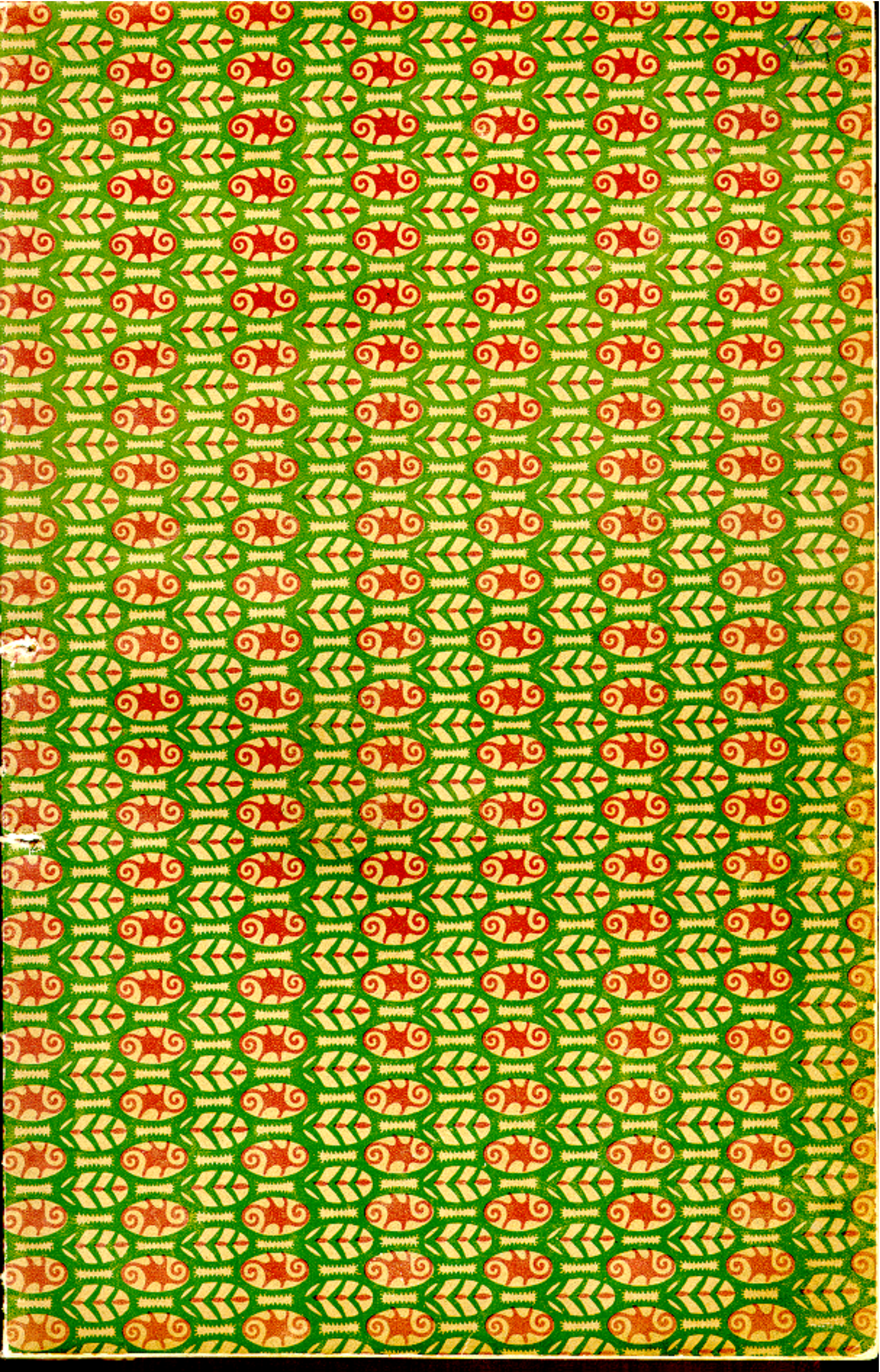

OBEC KOBYLNICE

Pamětní kniha

obce

Kobylnic

od r. 1355.

Založil Jos. Vašíček, učitel.

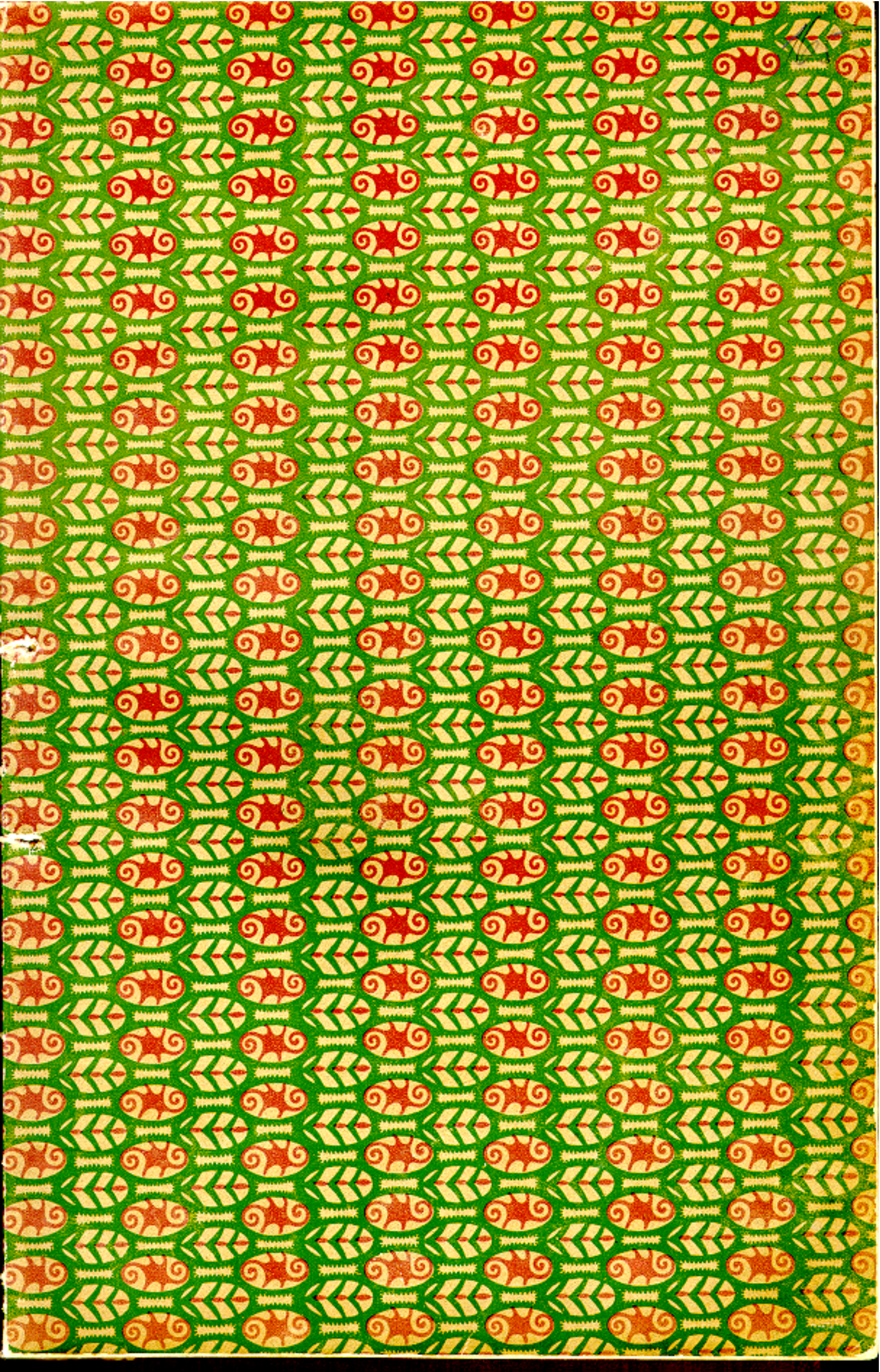

Flotto: Kosina:

Staré zachází, nové vzniká,
vše vůkol nás mění se tře-
ba nepozorovatelně, ale proce-
stále.

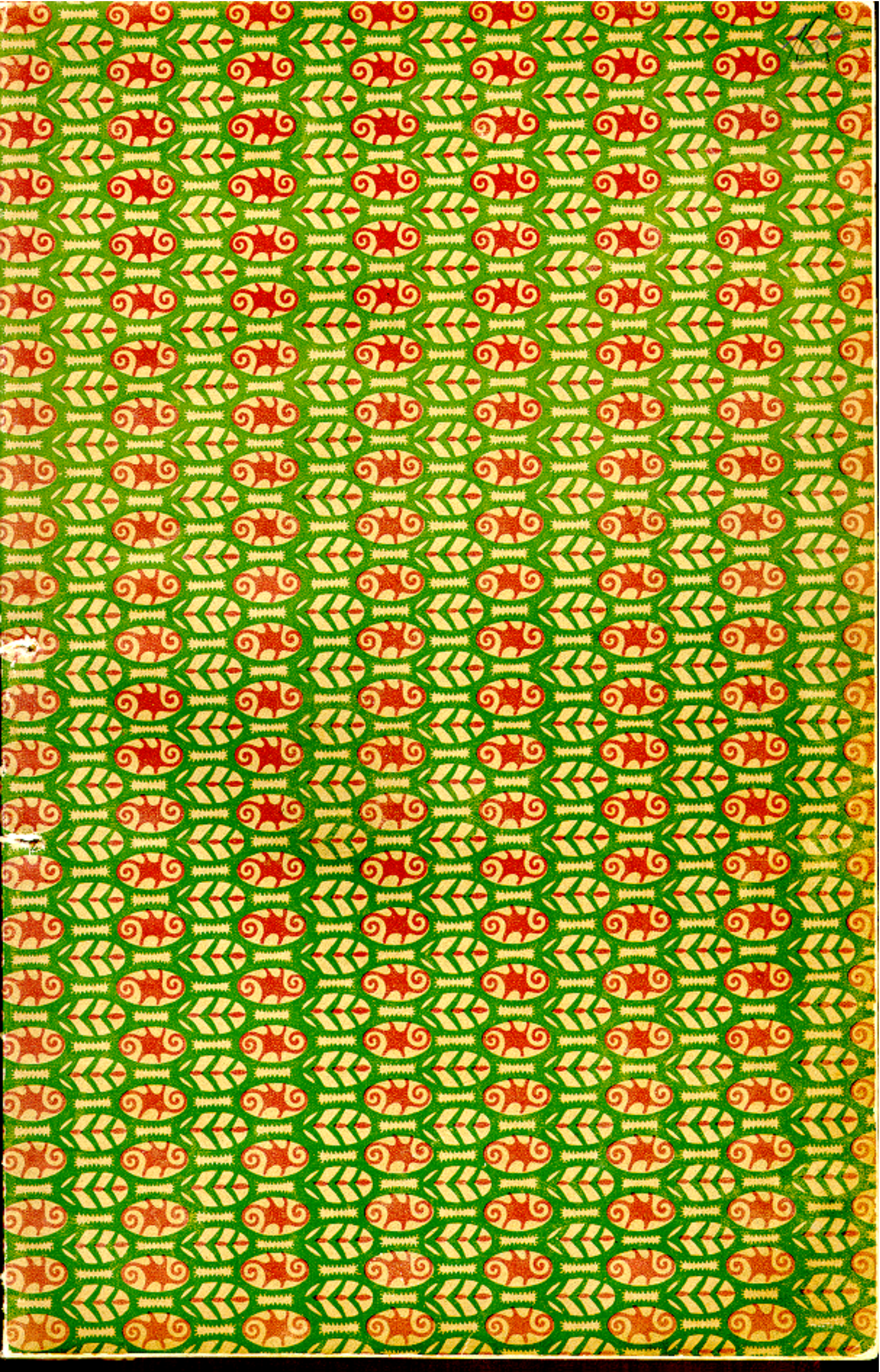

Úvod:

V r. 1924 požádán jsem byl obecním zastupitelstvem, abych sestavil pamětní knihu obce Kobylnic. Shromažďoval jsem materiál po 4 léta a nyní přikročil jsem k práci. Dospěl jsem k přesvědčení, že ní nelze více sehnati (leda náhodně). Nejstarší zápisy obecní jsou účty od r. 1820, rejtřík daní od r 1854, protokolní kniha od r. 1874.

Jako pramenů použito:

Desky zemské Brněnské II. 99, 365; XII. 15; XIX. 5; XX. 4, 27; XXII. 66, XXIV. 44.

Knihy půhonné III. 31, 36, 173-175.

Registratura zemská v Brně oddělení dominikální nebo-li vrchnostenské 145.

Registratura zemská v Brně oddělení poddanské 153.

Vlastivěda moravská, brněnský kraj. (V. Novák)

Dějiny markrabství moravského. (R. Dvořák.)

Bitva u Slavkova. (M. Slovák.)

Archiv školy Kobylnické.

Archiv obce Kobylnické.
Archiv školy Slapanické.
Archiv školy Poněťovické
Archiv fary Slapanické.

Dobrými znalci místních poměrů, jimž vděčím za mnohé cenné zprávy o Kobylnicích, s nimiž jsem často o starých Kobylnicích rozprávěl jsem: p. Antonín Klaška, nar. 3./2. 1857, p. Beneš Tomáš, nar. 18. prosince 1853, pí. Marie Dobrovolná, nar. 2. února 1837, p. Hodová Jenofa (dříve provd. Svobodová) nar. 5. února 1847. Všichni čtyři - ač starší - mají obdivuhodnou paměť.

Uvšem, že náporoční mi byli i mnozí občané z Kobylnic, jimž vzdávám upřímné díky.

Budoucí kronikáře prosím, aby na pokraji opravili snad moje mylné zprávy a neučinili zlých výtek, neboť moje snaha byla zapsati vše přesně tak, jak mi bylo sděleno a co jsem ve starých zápisech shledal.

Tauer Josef
učitel.

V Kobylnicích července - srpen 1928.

Doby nejstarší:

Kobylnice.

jindy Kobelnice, též Kobylníky, ves v úvale jihovýchodně od Brna na 10 km přibližně vzdálené na levém břehu potoku Říčky. Rozloha obce a polností 5·13 km².

Okolí vyplněno usazeninami třetihorními a čtvrtohorními. Ve tratích ke Dvorské jsou písky miocenní, nepřikryty náplavem.

Ráz krajiny byl valně pozměněn člověkem. Lesy vykáceny, potok sevřen v hráze a z bažin utvořeny 2 rybníky. Obydlí lidská, silnice, cihelna a jiná díla ruky lidské měnívala a mění tvářnost naší obce i okolí. Vyprávějí pamětníci, že »Hloušek« býval kopcem a téměř všechny domy do let 1890 jsou stavěny z »kotárů« udělaných v »Hloušku«.

Že v našem kraji žil člověk už v době předhistorické, svědčí o tom nalezené hroby s kostrami, popelnicemi, různé nástroje a nádobky nalezené u Kobylnic jsou uloženy v Zemském muzeu v Brně.

Bádáním - vykopávkami našlo by se jistě mnoho památek slovanského původu ve tratích významného jména v »Hlavách« a „Hlavy".

Nejstarší dějiny obce.

Naše osada patřívala původně rodu, který se nazýval Kobylnici. Rovněž i osada měla ten název. Aby učiněn byl rozdíl mezi rodem a obcí - osadou, byl vzat 4. p. rodu (vidím koho? co? Kobylnice) za 1. p., čili za název osady. Zápisy však o rodě Kobylnici nikde nejsou. Vysvětlení názvu osady je obdobné, jako u míst jiných.

Dle zápisů „Desk zemských Brněnských“, čímž se první zmínka o Kobylnicích r. 1355, kdy patívaly několika pánům: do r. 1355 pět dílů vsi Kobelníka Albertovi, měšťanu Brněnskému, ostatní Konrádovi Goblínovi, jenž toho léta koupil též oněch 5 dílů, celou vesnici sám držel a r. 1371 s Horákovem spojil, načež dostal Horákov a Kobylnice Václav ze Slupna, řečený Harpyk; r. 1407 přijal na spolek tchána Mirka z Chlumu. Nástupce jejich Ondřej ze Slupna a Kobylník přijal na spolek bratra Jana r. 1447, a tento vládna tu sám věnoval na lidech celé vsi Kobylník 10 hřiven grošů úroku manželce Dorotě z Drahanovic, r. 1464 (druhé) manželce Elišce z Hoštic na dvůr, dvůr, lidi a at. d. 80 hřiven. Po něm držel Kobylníky r. 1492 Jiří Herink ze Slupna-Kobylnicích s manželkou Barborou z Čechtína.

Když se bratří ze Slupna rozvadili a

jeden druhému škodil, popohánělí se před soud, nejprve o dědictví, pak o násilí. Roku 1458 žaloval „Jan z Kobylníka bratra Milotu z Podnitovic, že v mírné zemi silnice svobodné lidem mým jeti brání, kupá a honí je nedada jim tudy jeti skrze ves svú". Roku 1459 pohnal Ondřej ze Šlupna a Hodákova bratra svého Jana ze Šlupna a Kobylnic před soud, že mu nedodržel úmluv, kteréž pan Jan z Tovačova mezi nimi učinil; chtěl to listem úmluvčím a listem dílčím prokázati; naopak Jan z Kobylnic pohnal Ondřeje. Roku 1464 pohnal k soudu Ondřej „Jana z Kobylníka", že mu měl ukázati, „co jest tu jeho v Kobylnicích hranicích vedle listu dílčího, a neučinil toho", pak že mu škodu učinil na hrázi jeho svévolně, že mu třetinu hráze zaplavil.

A Jan současně pohnal Ondřeje mimo jiné 1. „že nedbá na určení hejtmanská (p. Jana z Limbuka a Tovačova) ani jich které přikázání, než svévolně mu zaostu-

jeje pastviště a jiné věci, a tím jemu i lidem jeho činí velikou škodu; 2. že mu mocí odjímá sad v Kobylnicích, rubaje mu ploty a dívá sadové, dělaje sobě hráz novou, a chce sobě rybníka přičiniti a jemu sadu nyní; 3. že mu vpadl mocí na 3 místech v les a rubal mu v něm, nemaje k tomu práva; 4. že mu pase s lidmi svými v Horách jeho po sečích a činí mu tím velikou škodu.«

Samořejmé, že těmito spory a nesvorností rodných bratří trpěli poněvíce poddaní.

Po Janu Herinkovi ze Slupna držel zdejší dědinu do r. 1529 Bohuš Herink ze Slupna, od něhož koupil je t. r. Jan z Kyjovic, připojil k ní také ves Hrušky a tři rybníky od statku sousedních Poněšovic, zapsal na Kobylnicích 1250 kop grošů věna manželce Anně z Kunovic. Umřel bez dětí. Po něm dědila sestra jeho

Ludmila, vdova po Janu z Doubravice. Odkázala vše synu svému Jimramovi Osovskému z Doubravice r. 1546. Jeho dcera Esthera prodala dědictví Bohuslavovi Sadkovskému ze Stoupna a po jeho smrti koupil je r. 1563 Jan Zbelský z Zbelska. Roku 1576 koupil Kolybnice Jindřich Králický z Kálic. Pak majitelem byl Bohuslav Bořita z Budče, jenž r. 1596 připojil je k Sokolnicům.

Roku 1625 byla majitelkou Sokolnic a zároveň i Kolybnic Eliška Bergrova ro. Kunmrova. Po smrti její zdědila panství dcera Marie Františka (Priska) povdaná hraběnka z Magni na Strážnici. R 1664 byla majitelkou Marie Polixena vdova Pasmanova z Pannasu, rozená hraběnka z Heissensteina; roku 1690 byl majetníkem její druhý man-

že Jan Albert hrabě z Lamberka, r. 1693 Karel Beneš z Lamberka na Kunštátě.

Roku 1705 koupil panství Sokolnické a s ním i Kobylnice — Valter Xaver kníže z Dietrichsteina za 154.000 zlatých a 2.000 dukátů klíčného, u jehož rodu pak zůstaly přes 150 let.

Po něm stali majiteli hrabata Mittrovští z Mikovic a Nemyšle (Františk) R. 1875 byl majitelem Vladimír, jenž větší část roku sídlel na zámku Sokolnickém a od r. 1899 jediný jeho syn Vladimír.

Tvrz.

Koncem století XVI bývala tvrz ještě o. bydlena majiteli. Stávala druhdy na tom místě, kde lid pound „na starém dvoře“ říká a kde obec r. 1875 „špitál“ vystavěla. Tvrz byla chráněná ze strany

západní rybníkem, se strany východní potokem, který se tehdy zahradami čísel (nynějších domů) 91, 87, 81, 82, 85, 124, 137, 88 a 90. kol domu nynějšího čísla 5. vinul. Při kopání na starém dvoře byly již častěji zbytky zdiva nalezeny. Tak na příklad byl asi v r. 1875 vykopán obdélný kámen, který nese tento památný nápis: „Za urozeného pána Jana Gbelského z Gbelska a na Kobylnicích léta Páně 1563" a znak mkavice. Pravděpodobně byla asi tuze buď znova za něho vystavěna, nebo aspoň opravena. Jisto však jest, že byla z kamene.

Kámen tento jest zasazen v přední zdi zmíněné „šupny" také „obecní kovárny" zvané. V hanče

Znak rytířské mkavice či t. zv. plechovice v poli červeném shledává-

me v erbu staročeské a druhdy velmi četné rodiny vládyckě ze Sloupna. Sloupno bývala ves s tvrzí nad Cidlinou.

Kdy byla naše tvrz zrušena nelze zjistiti.

Rybníky.

V Kobylnicích bývaly 2 rybníky. Horní na 50 kop kaprů, Dolní na 120 kop. Dolní rybník rozkládal se podél pravého břehu Zlatého potoka, měřem západním a jižním k Sokolnicím ve výměře 300 měřic. Horní rybník byl severně Dolního. Byl mnohem menší. Břehy rybníků vroubeny byly hustým rákosím, vrbovím a hlošinami; okrem hat' pod mlýnem pond. sluje „Hlóšek". Na jaře hnízdilo zde množství vodního ptactva (na př. i volavka a bukač), které na osení působilo mnoho škody. Hladé plac-

tvo, vejce a ryby byly chudině obvyklou pokrmou. Horní rybník spuštěn mezi lety 1824–1840. V létech 1841 a 1842 byl Dolní rybník hrabětem z Dietrichšteinu spuštěn a vysušen. Učinným a pracným vzdělávánim přeměněn pak v polní trať, nazvanou rovněž „rybníky". Na rybníku dařila se po 20 let cukrovka střídavě s vojtěškou bez hnojení.

Rákos každého roku se při zamrznutí rybníka žal. Každého třetího roku žal se »palach« u kořene. Byl to vždy třetí rok za příčinou lovu ryb spuštěn. Za palach hřívali páni až 400 zl. Při spouští (klesnutém odtoku), kde bývalo „loviště" rostl šáchor, ze kterého se hotovily žákům košíky.

Potok.

Zlatý potok až po Ponětovice,

šam, kde se do něho potůček Rokelnice od Velalic vlévá, nárývá Říčka. Od Ponělovic po Měnín má název Zlatý potok. Vlévá se u Měnína do Čeřavy. Svůj název má asi od toho, že se tu v dávných dobách pravděpodobně rýžovalo zlato. K tomu udají se vztahovati i jména „Zlatá hora" (hať nad hájem „Branky" uvaným) a „zlatá cesta" z Újezda do Prace vedoucí. (Volný topograf)

Robota.

Poddaní dávali o sv. Jiří a sv. Václavu 16 zlatých 31½ krejcaru na hotovosti. Odváděli ročně 50 slepic a 509 vajec. Sedláci (celoláníci) robotovali 3 dny v týdnu s potahem, pololáníci 3 dny v týdnu koňmo, čtvrtláníci 3 dny pěšky a chalupníci 1 den pěšky.

Ve do r. 1847 poručtávala robota:

a) Pro 8 čtvrtláníků (č. 5, 8, 9, 11, 12,

18., 21. a 31. po 3 tažních dnech týdně a 26 dní v roce jarské pěší roboty.

ii.) Pro 5 půllánů (č. 2, 3, 4, 22. a 32.) po 2 tažních dnech týdně.

iii.) Pro 10 čtvrtlánů (č. 1, 7, 10, 19, 20, 23, 24, 25, 32. a 33.) po 2½ pěších dnech týdně.

Měly tedy z Kobylnice úhrnem 1768 tažních a 1508 pěších dnů roční robotní povinnosti.

Výkup roboty a výměna poloností.

Roku 1847 stala se dobrovolná úmluva mezi 23 gruntovníky v Kobylnicích a mezi vrchností ze Sokolnic stran výkupu z roboty, odstoupením poloností na vrchnost, jakož i stran výměny poloností oběma stranám prospěšné. Potud smlouva. Dle něho povinni byli páni zrušení roboty a pro-

to blahosklonně ukradli nebohému robotníku zase to, nač by později neměli nároku.

Úmluva tato vstoupila v platnost dnem 1. října 1847, ovšem jen v zásadě. Konečná umluva stala se teprve po zrušení roboty (r. 1848) dne 1. listopadu 1849 mezi hr. Marií z Dietrichsteinu-Proskau a hr. Mitrowským se strany jedné a mezi 23 gruntovníky se strany druhé takto:

23 gruntovníků z Kobylnic odstupuje za 1768 tažních a 1508 pěších dnů povinnosti robotní na rychnost Sokolnickou celkem 21 jiter 400 □° svých polností.

Toto odstoupení je spojeno s výměnou polností za příčinou zaokrouhlení usedlostí. K tomu cíli přejde v majetnost velkostatku 138 j. 1593 □° (tratě: Báchor, část bažantnice, Za mlaty, Za ovčínem, Dlouhé žlíbky), načež rychnost po odčítání oněch 21 j. 400 □° odstupu-

je gruntovníkům 124 j. 1053 □° (Stosy, Selský rybník, Remise, Svobodné) tedy o 6 j. 1460 □° více jako nádavek. Vedle toho postoupeno obci in corpore 8 jiter 168 □°.

Pozemkový katastr.

Dle josefinského katastru měly jednotlivé usedlosti od domu neoddělitelné orné půdy:

Čís. 1.	Král Bartoloměj	8 j.	1575 □°,
" 2.	Svoboda Karel	22 "	1020 ",
" 3.	Pivoda František	14 "	827 ",
" 4.	Král Václav	14 "	1305 ",
" 5.	Doležel Kašpar	29 "	264 ",
" 6.	Kadlec Jakub	8 "	926 ",
" 7.	Konečný Matěj	28 "	416 ",
" 8.	Horákovský Petr	28 "	327 ",
" 9.	Hoda Matěj	8 "	603 ",
" 10.	Konečný Jakub	28 "	334 ",
" 11.	Král Antonín	27 "	1455 ",

čís. domu 13. Hofírek Florián 27 j. 665 □°,
" 14. Božek Martin 8 " 1177 " ,
" 15. Sekanina Jan 8 " 1184 " ,
" 16. Čechová Withb (vdova) 28 " 586 " ,
" 17. Nerad Augustin 14 " 1048 " ,
" 18. Konečný Jan 8 " 827 " ,
" 19. Vlach Jakub 8 " 817 " ,
" 20. Hudeček Josef Hanusek 8 " 1047 " ,
" 21. Jelínek Jakub 14 " 631 " ,
" 22. Konečný Ondřej 28 " 345 " ,
" 23. Hlučka Jan 8 " 958 " ,
" 24. Kratochvílová Withb (vdova) 9 " 680 " .

Bylo tedy v Kobylnicích 8 celoláníků, 1 čtvrtlán, 4 půllánici a 10 čtvrtlánků.

Původně měl kaţdý celolán 120, půlán 60, čtvrtlán 30 měr. Během času odstoupili celoláníci 30 a půllánici 15 měr jako výkupné z robot. Tak se stalo, že po r. 1849 shledáváme se jiţ jen se 3/4 lánky po 90 měrách, půllánky po 45 měrách a se čtvrtlánky po 30 měrách.

V novější době bylo více usedlostí rozděleno a některé úplně rozkouskovány.

Roku 1656 mívaly Kobylnice 956 6/8 měřic polí I. třídy z nich 124 měřic pustých (po válce třicetileté) a r. 1673 ještě 72 měřic pustých. R. 1650 - 88 7/8 m. ornýchh a 5 6/8 ladem ležících, 5 2/8 m. pustých, 7 5/8 měřic zahrad, 44 měřic pastvin a 44 1/2 voru luk.

Před válkou třicetiletou, počátkem XVII století bylo v Kobylnicích 25 usedlostí. Po válce bylo 7 usedlostí opuštěno. Roku 1750 byly opět všechny usedlosti osazeny.

Roku 1893 bylo již jen 18 usedlostí. Více než 100 měr měly 4 usedlosti: č. 31. (Chlup), č. 11. (Sponda), č. 5. (Smíd) a č. 8. (Konečný). Výměru mezi 45 až 70 měrami měly usedlosti č. 2, 9, 1, 4, 32, 22 a 19. Kol 20 měr čítaly usedlosti č. 12. a 18.

Jména statí jsou: Rozdíly, Rovná, Hloušek, Rybník, Rybníky selské (na loukách, na pastviskách, nádavky), Bez-

děkov, Klínky, Obecnice (za klínky) Nad rybníky, Na mlýským, Remíse, Hlavy, Nivky (svobodné) Báchor, Makovec (bývalé pastvisko).

Na jv. straně byly panské polnosti: Za ovčírnou, Za mlaty Žlíbky.

Na východě: Lány, Stozy, Za stozy Zahmenice, Lišky.

Dle vyprávění starých lidí bývala za spodním dvorem panská zahrada, Dlouhá a stará pastviska, Zelnice, Nádavky a pasník pro koně. Tato hrad sahala až k místům, kde je v bažantnici řídka. Vše co je oplocené jsou jmenované hrady. V Rovíse se také pásávalo po senosečí. Nad Berdečkovem bývaly vinohrady.

Kontribučenský fond.

Kontribučenský fond v Sokolnicích má své podílníky v Sokolnicích, Telnici, Kobylnicích, Ponětovicích, Jiříkovicích a Horákově. Dne 30. března 1865 vydáno semo

obcím základní jmění v obnosu 72.324 zl., z čehož na 13 podílníkůch Kobylnických připadá 15% t. j. 10.852 zl. Z ročního výtěžku dostával každý podílník obyčejně 30 kr. z každé míry pole.

Jmění obce.

Obecní jmění bylo r. 1750: 14½ m. pole, 20 m. pastvin, obecní chalupa s ¼ m. zahrady a louka pod jeden vůz sena. V r. 1893 bylo 40 měřic polí, které se pronajímaly asi za 740 zl. R. 1885 postaven obecní dům č. 42 za 1000 zl. Dům tento slouží za obydlí pastýře a za nemocnici. Pastýř opatruje „obecního býka", který je vlastně majetkem chovatelů krav. Obci patří také obecní šupna, která r. 1893 upravena byla na obecní kovárnu. Měla tehdy cenu 500 zl. Obec zakoupila také dům č. 35, aby mohla býti v případě potřeby rozší-

řena školní budova. Obecní movité, však vinkulované jmění sestává:

5% IV. státní půjčka 750 Kč
6% IV. " " 750 "
4·2% Státní papírová renta 2.600 "
4·2% " stříbrná " 100 "
4% Zástavní list Mor. hyp. b. 2000 "

Na depositním fondu Sokolnických měly Kobylnice podíl 1420 zl 54 kr.

Obecní správa.

V čele úřadů reměpanských stálo až do r. 1848 c. k. mor. slezské zemské gubernium, jemuž na Moravě podřízeno bylo šest c. k. úřadů krajských a těmto rase jako nejnižší úřady politické úřady magistrátní a vrchnostenské.

Vrchnostenský úřad byl v Sokolnicích. V obci Kobylnické vládl v těchto patrimoniálních dobách rychtář a poddaní. Dle nadpisu na zvonici byl v r. 1821 v Kobylnicích rychtářem

Petr Hloragofský a purkmistrem Joseph Vlach. Po mnoho let až do r. 1848 byl rychtářem Jakub Sekanina 1/4 lán č. 20 a purkmistrem Jakub Dobrovol. ný, 3/4 lán č. 18.

V r. 1848 zřízeno c. k. místodržitelství a r. 1850 Morava rozdělena ve 2 kraje. Od r. 1851 opět v 6 krajů a 25 okresních hejtmanství. Kobylnice s Telnicí sloučeny se Sokolnicemi v jednou obec Sokolnickou, jíž spravoval starosta Sokol. nický. Kobylnice a Telnice volily po 1 radním a 2 členech výboru.

Patentem čís. Josefa I. ze dne 20/4. 1785 zřízeny byly u nás obce katastrální dle Josefinského katastru. R. 1817. vydán byl nový „stálý" katastr. Obce spravovali rychtáři, podřízení vrchnostem, až do r. 1849. Podle zákona ze dne 17. března 1849 spojeno vždy více menších katastr. obcí v jednu místní obec. Teprve dle zákona ze dne 18. ledna 1867 z. z. a instrukce zjedna-

né smlouvě c. k. místodržitelstvím a zemským výborem ze dne 5. srpna r. 1867 z. z. čís. 21, povoloval rozdělení spojených obcí zemský sněm, pokaždé zvláštním zákonem, následně vždy císařem potvrzeným.

Kobylnice spravovali tito radní:

Od roku do r.	Jméno:	Čís. domu.
1848 - 1851	Svoboda Filip, rolník	č. 2.
1852 - 1858	Kuda Antonín, "	č. 33.
14/1. 1859 - 1862	Kugler František z Blučiny	č. 32.
5/12. 1863 - 1866	Konečný Matouš "	č. 8.

Teprve v r. 1867 prohlášeny Kobylnice k své žádosti za obec samostatnou, ač o to hned 14. března 1864 žádaly. Nařízením ze dne 19. května 1868 zřízeno pak 31 okresních hejtmanství.

Vlastní své představenstvo, starostu a 2 radní mají Kobylnice teprve až z této doby a sice v tomto postupu:

Od r.-do r.	Starosta:	Radní:	Radní:	Poznámka:
1867-1869 27/4.	Vičar Ignác č. 9.	Klaška Fraut. č. 3.	Konečný Mat. č. 8.	
1869-1870	Klaška Fraut č. 3.	Beneš Petr č. 4.	Dobrovolný Ing. č. 18.	
1870-1873	Král Florián č. 10.	Burk Filip. č. 40.	Klaška Fraut. č. 3.	
1873-1876	Sponda Fraut č. 11.	Kuda Václ. č. 33.	Svoboda Ondřej č. 2. Šťastný Jan č. 24.	Odstoupil.
4/9. 1876-1882.	Chlup Fraut. č. 31	Kuda Václ. č. 33.	Svoboda Ondřej č. 2. Pecl Josef č. 23.	4 roky. 2 " .
1882-1888	Špond Fraut č. 11.	Antoš Dominik č. 30.	Král Florián č. 10. Výmazal Petr č. 22.	3 roky. 3 " .
1888-1891	Beneš Tomáš č. 4.	Špond Fraut. č. 11.	Výmazal Petr č. 22	
13/10. 1891-1894	Výmazal Petr č. 22	Beneš Tomáš č. 4.	Šmíd Tomáš č. 5.	
9./10. 1894-1897	Výmazal Petr č. 22	Chlup Františ k č. 31.	Klaška Antonín č. 3.	
10/10 1897-1900	Klaška Antonín č. 3.	Výmazal Petr č. 22.	Kuda Václav č. 33.	
7./10. 1900-1903	Výmazal Petr č. 22.	Beneš Tomáš č. 4.	Hoda Antonín č. 70.	
3/11. 1903-1906	Klaška Antonín č. 3.	Beneš Raimund č. 21	Výmazal Petr č. 22	9 členů výboru.
5/11 1906-1909	Beneš Tomáš č. 4.	Výmazal Petr č. 22.	Král Karel č. 10.	12 členů výboru.
30/12. 1909-1914	Svoboda Šebestián č. 2.	Beneš Raimund č. 21.	Přerovský Fraut. č. 20.	
16/3. 1914-1919	Vičar František č. 32.	Chlup Jan č. 23.	Klaška Antonín č. 3.	

Radní Chlup Jan ruknoval do světové války 6/9. 1914 a byl zajat od Rusů.

Starosta Vičar František ruknoval 14/3. 1916. Zůstal tedy z představenstva radní Antonín Klaška, který obecní záležitosti vedl do 11. června 1919.

Osada Kobylnice:

Na první pohled činí dojem naše vesnice-velice uspořádaný. Domy čistě obílené, modrá „podrovnávka" a červená „pícka" hýří národními barvami. Škoda, že mnozí opičí se dle vzoru měst a zde vesnice se mění. V Kobylnicích máme 5 ulic. Hlavní - „V dědině", a „Budínek" jsou původní a staré Kobylnice. Ulici ke Slapanicím jmenují kobylňáci „Táborská". Jest to nejpořádnější ulice z celé osady. Domky čisté, chodníky i silnice smetená. V létě sami kropí silnici vodou, aby se jim neprášilo. Ulice k Ponětovicím jmenuje se „Ponětovská." Prašeckou ulici nazývají „Sibiřská." V zimě táhne tudy studený vítr severovýchodní a odtud má své jméno. Na prostranné návsi „V dědině" jest zděná zvonice z roku 1821, která byla r. 1852 za radního sv. Kuby opravena. Před zvonicí postavila obec v Cyrilomethodějském roce 1863 svým nákladem kříž. V r. 1907 postaven kříž nový.

Mimo ves postavila obec 2 kříže. První na rozcestí (K) do Slapanic a Ponětovic poblíž mlýna r. 1835. (1879 obnoven) a před školou nákladem 160 zlatých r. 1891. Čtvrtý kříž stával na poli v trati „Berdékov" a byl postaven r. 1867 nákladem bývalého rodějšího mlynáře Jos. Gottvalda. Na „Budínku" u studny stávala „boží muka" s křížkem, opatřeným letopočtem 1769. Při stavbě silnice r. 1872 nalezeny na návsi, kde tato boží muka stávala, rakve s kostmi lidí. Bývalo zde totiž v době válek a epidemie pohřebiště. R. 1908 postavena na náklad katolických spolků „kaplička", tvaru trojbokého hranolu. Kol dokola pořízeno železné zábradlí. V místě nacházející se rozsáhlý dvůr, který nyní do parcelace. Ke dvoru patřilo přes 1000 měřic výborné půdy. Ve dvoře honinu č. 45. v k. sv. „Ovčírni" až do r. 1868, kdy zrušeny pastviny, chováno mnoho set ovcí, které se

vyháněly na tak zvaný „Věhon" t. j. pastvinu, která se prostírala podél levého příkopu silnice Sokolnické. V horním dvoře bylo r. 1890 - 31 roků. Ve dvoře dolním č. 6 napočítáno téhož roku 32 krav, 3 býci a 11 jalovic popelavého plemene švýckého. Na nádvoří tohoto dvora stojí 3 obrovské stodoly.

V obci nalézá se také pěkný mlýn, který patřil mlynáři p. Müllerovi. Žena mlynáře odprodala ideální polovinu mlýna ake. cukrovaru ve Šlapanicích. Nedlouho potom byl nucen mlynář odprodati také svoji polovinu. Na Zlatém potoku nacházejí se 2 stavy. První od Ponětovic jmenují naši občané „valach", druhý „kobela". První splav leží na rozhraní 3 obcí, k jehož udržování přispívají: obce Šlapanice 3/8, mlýn Kobylnice 3/8 a obce Ponětovice 2/8 nákladu. Třetí splav je u bočantnice k Sokolnicům.

Silnice.

V Kobylnicích sbíhá se 5 silnic, okresních. Silnice ze Sokolnic, přes Kobylnice do Prace - Slavkova vedoucí je nejstarší silnicí. Není to silnice stavěná nýbrž jen opravná robotou v r. 1847. Nyní má úřední název „Kobylnice - Křenovice." Druhá, vlastně třetí silnice z Kobylnic do Ponětovic vystavěna byla nákladem okresního silničního výboru v letech 1871/72. Podnikateli stavby byli: až k chodníku ke škole kobylnické (z Ponětovic) Špondr Fraut. ze Slapanic a Truksa Matouš z Podolí; od zmíněného chodníku až k boční mucce v Kobylnicích - Svoboda Ondřej, hostinský z Kobylnic. Úřední název této silnice je „Sokolnice Ponětovice."

Posledně v letech 1913-14 vystavěny nákladem okresního silničního výboru silnice ke Dvorské a do Slapanic.

stativní na 13×18 s dobrou čočkovou mísou, s touž drže-
kasetami, stativem a extra rapid aplanatem, momentem, uzavřítkou, vodní
vážkou, jakož i se vším příslušenstvím, který stál 190 K, nyní jen
Za 90 korun!
Táž na splátky. Apparát jest úplně nový a dá se se vším pří-
slušenstvím, váží ha 35 K, kdyžtek po 5 K měsíčně, jen hodno-
věrným pp. zákazníkům. Přihlášky se do pátí dne příštího.
Hlavní zastoupení a adresu pro zaslání zásilek „Hlasu" v Brně.

obě bylo silnici stavěl Svoboda Šebestián hostinský z Kobylnic.

Polní cesta vedoucí ze Šlapanic hrabí „Nad rybníky" a „Remízy" do Sokolnic jest částí bývalé silnice Měnínské, která tvořila část obchodní linie Praha - Vídeň. Po silnici Měnínské jezdili flanderští kupci z Nizozemska Prahou a Měnínem do Vídně až do r. 1373, kdy ustanoveno, aby se ubírali Brnem.

Dle vyprávování starých lidí, kteří opět jen zprávy shýčeli, stávala nad Berdečkovem hospoda. Nazývali ji »mordovňa«. Že nějaká budova tam stávala, potvrdil mi rolník Tilém Sponda, že při hlubokém orání narazil na základy.

Dopravnictví.

Původně patřily Kobylnice poštou do Tuřan. Později byly přidělený do Sokolnic, odkud chodil posel k cukrovaru.

V r. 1868 zřízen byl ve Šlapanicích samostatný poštovní úřad. Od těch dob přidělený Kobylnice poštou do Šlapanic. Dříve docházel posel do Kobylnic, který vedle těchto měl na starosti ještě Ponětovice, Praci, Jiříkovice, Blažovice a Šlapanice. Nyní jsou 3 posli. Pošta je doručována v Kobylnicích jedenkrát za den ve všední dny asi k 10 hodině ráno. V Kobylnicích jsou 2 poštovní schránky na dopisy.

Železnice. Jižně Kobylnic vede Sokolnickou železniční trať k Přerovu zvaná »severní«. Severně je trať »vlárská«. Severní trať postavena r. 1869 a »vlárská r. 1887. Občané nejčastěji chodí na vlak do Šlapanic. Obě tratí 6x za den obstarávají spojení s Brnem osobním vlakem. Kromě těchto jezdívaly před válkou světovou zvlaky dělnické. Za necelé půlhodinové jízdy octnete se pohodlně v Brně.

Zdravotnictví.

Od r. 1885 je obvodní lékař ze Sokolnic. Z lékařů, kteří v obvodu působili vynikl hlavně MUDr Groer. Nyní působí co obvodní lékař M. U. Dr. Prospíšil.

Místnost pro nemocné naléká se v obecním domě č. 42. Na dnešní poměry byla by dotyčná místnost při vypuknutí epidemické nemoci naprosto nedostatečná. Každého roku na jaře jsou děti ve věku 1., 7. a 14. let očkování dle zákona proti neštovicím.

Ač přísně zakazováno, ponořují rolníci močůvku do silničních příkopů a obtěžují tak venkovský vzduch.

V obci funguje také „pro forma" zdravotní komise.

Každý byt - novostavbu musí před nastěhováním prohlédnouti a schváliti obvodní lékař ze Sokolnic.

V Kobylnicích je silně rahnáděna

tuberkulosa - sanchoting. Není téměř rodiny, ze které by někdo na tuberkule nebyl zemřel.

Sčítáním ve škole zjistil jsem že 60% lidí, kteří žijí v Kobylnicích trpí na otok mandlí v krku.

Ve všech domech i ve škole, ač je nejvýše postavena, je vlhko.

Mnoho lidí z Kobylnic, hlavně děti, trpí chudokrevností.

Bezpečnost.

Roku 1887 zřízeno je v Sokolnicích četnické stanoviště. Před tím patřily Kobylnice k obvodu Líšeňskému.

18. září 1898 založen v Kobylnicích sbor dobrovolných hasičů. Přihlásilo se 34 činných členů. Prvním starostou sb. byl zvolen Uhlíř František, náčelníkem Pátek Karel. Velkostatek v Sokolnicích zapůjčil sboru v Kobylnicích starší stříkačku a postavil skladiště při vchodu

stodole spodního dvora. Teprve r. 1901 zakoupil sbor dobrovolných hasičů od firmy Hiller a vdovce novou stříkačku. Sbor měl na hotovosti 200 zl a obec věnovala 700 zl. Ve sboru byl nejdéle 17 let starostou Vlach Jan, náčelníkem 13 let Majkl Josef.

V obci bývali vždy 2 ponocní. Obyčejně býval ponocným (obecním) pastýř a někdy starý dědoušek. Do devátého dne troubí hlásný v noci každou hodinu na roh.

Požáry.

V Kobylnicích zjistil jsem 26 požárů od roku 1852 a sice v následujícím pořadí:

R. 1852 2 panské stohy bleskem zapálené

" 1856 27/8. domky číslo 35., 36., 37. a 38.

" 1857 23/10. o 1 hod. o půlnoci domy č. 3., 4., 5., 2., 1., 46., 47. a 48. Při tom podlehlo více kusů dobytka a téměř všechna drůbež.

" 1858 13/6. o 5 odp. domky č. 43. a 44. též škola č. 49 shořela

R. 1858 19/p. za služeb bořích ¼lán č. 23. a kulna č. 22.
" 1859 12/c. o 11 hod. dopol. domky č. 14. a 15.
" 1863 14/1. o 5 hod. č. 23 opět.
" 1863 září domky č. 16. a 17.
" 1868 7/11. stodoly při domech č. 20. a 21.
" 1869 stodola Pecla Fran. č. 1.
" 1873 ovčírna č. 45.
" 1874 domy č. 29. a 30.
" 1882 stodola Jos. Pecla č. 12.
" 1882 5/8. domy č. 19., 20., 21. a 22.
" 1884 všechno Jos. Beneše č. 7.
" 1888 1/10. chlévy Františka Chlupa č. 31.
" 1890 29/6. panská stodola.
" 1896 1/2. o ½9 stodola Ant. Klašky č. 3. se zásobami slámy a hosp. stroji; škoda 1000 zl.
" 1896 29/9 o ½6 ráno stohy složené na zahradě domu č. 2. kostinské Jenoféfy Svobodové.
" 1898 14/10. o ½10 večer stodola Michala Konečného č. 30.
" 1899 9/5 o ½7 " domek Vác. Voubrary č. 46.
" 1901 1/1. stoh slámy Tom. Šmída č. 5.
" 1907 24/1. o 10 dop. domek Jana Sekaniny č. 84.
" 1913 25/8. v poledne za bouře stodola Jos. Kudlové č. 19.
" 1914 chlévy Karla Krále č. 10.
" 1918. " ve mlýně.

Naše farnost

K farnosti Šlapanické patří tyto obce: Kolylnice, Ponětovice, Jiříkovice a Bedřichovice. Za dřívějších času patřily do naší farnosti: Líšeň do r. 1630, Slatina do r. 1715, Velatice do r. 1784, Prace do r. 1852 a Podolí do r. 1899.

Staré zprávy ze XIII. století zmiňují se o Šlapanicích, že tu byl kostel „s bohatou farou". Však podle inventáře z r. 1806 měla fara 20 měřic polí a zahradu.

Duchovní správa ve Šlapanicích je od nejstarších časů podřízena biskupství Olomouckému, které tu mělo 7 statků, jež byly přidělený hlavnímu panství v Chrlicích.

Majitelem býval vždy kanovník biskupské kapitoly v Olomouci, zvaný: „scholastikus", odtud i fara nazývána „scholasterie" – (školastria).

Skolastikem zván kanovník, který na theologické fakultě v Olomouci přednášel filosofii dle sv. Tomáše Akv.

Tak čteme ve staré listině z r. 1306: „Biskup Jan dal scholastikovi v Olomouci farní poplatky a desátek z příslušných dědin: Šlapanic, Slatiny, Podolí, Želovic a Vážan (zaniklých u Podolí), Velatic, Jiříkovic, Kobylnic a Poněšovic."

Zástupcem scholastika byl ve Šlapanicích farář, který bydlel ve scholasterii; až do r. 1804 jmenování „administratores curati", neb „vikarii curati". Teprve téhož roku vybavení a podřízenosti kanovníkovy. Ke scholasterii patřil dvůr, t. zv. „horní dvůr" u kostela, který měl 426 měřic polí. Dosud patří bisk. Olomouckému a je pronajat cukrovaru ve Šlapanicích.

Kostel „nanebevzetí P. Marie" v nynější podobě pochází z r. 1755; asi za 2

léta vyhořel a byl r. 1757 znovu opraven. Starý nápis nad vchodem MDCCLV: 1755 dosud zachován.

Starý kostel vyhořel již před tím r. 1449, vypálen za válek Jiřího s Matyášem Uherským od Ještka z Boskovic, od strany jižního.

R. 1733 vyhořela fara s celým archivem, proto veškeré písemné záznamy lze jen čerpati z archivu kapitole Olomoucké.

Nová věž, 36 m vysoká s 5 zvony, byla vystavěna r. 1887. K schodů kostelník stojí památný hřeb z r. 1750. Na sakristii je doposud biskupský znak s letopočtem 1613.

Kolem kostela je starý hřbitov na němž nachází se jeden náhrobek z 1565. Když vypukla cholera r. 1831 a hřbitov na tolik obětí nestačil, založen nově hřbitov r. 1832. pro všechny přifařené obce.

Nová fara postavena r. 1903, tam kde nejstarší fara stávávala.

Matriky farní začínají r. 1689. Pamětní

kniha je z r. 1742 od P. Fr. Klenovského, pozdější z r. 1780 od p. P. Rud. Daperyho.

Z duchovních správců nejdéle tu působili:

Alexandr Altland	1613 - 1633
Martin Kremer	1639 - 1653
Antonín Černý	1716 - 1728
František Klenovský	1734 - 1747
K. Jos. Schnirich	1754 - 1771
Jan Bekárek	1815 - 1836
Vincenc Vzácný	1836 - 1861
František Chalupa	1861
Jan Holoubek	1861 - 1896
Josef Hudec	1896 - 1901
František Laštovička	1901 - 1911
Alois Urban	1912 1928

Roku 1910 čítala celá farnost na 5.700 duší: Slapanice 3.693 obyvatel, Kobylnice 769 obyvatel, Jiřikovice 632 obyvatel, Bedřichovice 326 obyvatel, Poněšovice 300 obyvatel. - V minulém desetiletí rozšířen byl hřbitov.

Škola:

Škola ve Šlapanicích.

Kobylnické děti navštěvovaly školu ve Šlapanicích.

Lisařovna Marie Terezie vydala r. 1774 „Nový školní řád", dle něhož v každé farní obci má býti zřízena škola farní, tehdy již měly Šlapanice svou školu r. r. 1673. Učilo se v ní kromě náboženství třem nejpotřebnějším věcem: čtení, psaní a počítání, a proto se jmenovala školou triviální. Ve městech bývaly školy hlavní. Po válce 30ti leté byly školy české jen v Líšni a ve Šlapanicích, německá v Tuřanech.

Dle starých práv vystavěl r. 1764 scholastikus ve Šlapanicích novou budovu školní a r. 1790 znovu, když celé městečko i se školou vyhořelo. V pamětní knize školy Šlapanické r. r. 1823 je o tom zapsáno:

„Roku 1790 celé městečko vyhořelo, vyjma školu; ale za 8 měsíců na to vyhořela i škola se svým sousedem jménem Smolník a byla zase na útraty pana scholastika zbudována." Scholastikus byl patronem nejen kostela, ale i školy.

Ve válkách francouzských utrpěla i škola (r. 1805 - 1809). Francouzové udělali z ní i stáj a „natloukli do měkkých zdí 1½ střevíce dlouhé kolky k uvázání koní" – a tak zůstala delší čas pustá. Že byla na místě nezdravém a vlhkém, byla zbořena a v prosinci r. 1811 postavena z lepšího materiálu a s malou zahrádkou.

Sem chodily děti z přifařených obcí: ze Šlapanic, Kobylnic, Ponětovic, Bedřichovic, Jiříkovic, Prace, Podolí a ano i z Blažovic.

Platu míval učitel ročně na penězích r. 1792 - 134 zlatých, r. 1822

373 zl, r. 1857 - 570 zl, kromě školy od kostela a p.

Již ve staré listině z r. 1306 je zmínka o „desátku", který odváděli přifařené obce scholastikovi v Olomouci. Takto napsáno: „Farář šlapanický z boho obdrží 20 mír pšenice, 20 mír žita, učitel 5 mír pšenice, 12 mír žita, 5 mír ječmene, něco hrachu a prosa.

Škola jednotřídní bývala tu až do r. 1867 a měla ve šesti obcí 190 žáků.

Vyškolení ze Šlapanic.

Když přeplněná jednotřídní škola ve Šlapanicích nestačila, vyškolily se koncem XVIII. století (1792) Kobylnice, Ponětovice a Prace. V Ponětovicích jako ve středisku mezi Pracemi a Šlapanicemi, zřízena škola filiální či exkurendní v č. 35. naproti hospodě.

Pamětní kniha šlapanická bohužel o jejich začátcích ničeho nepovídá;

jen § 10 na str. 101 má toliko nadpis: „Von Filialschulen", - na prázdném listě.

Podobná filiálka zřízena též v Podolí a Blažovicích, kam se Jiřikovice přiškolily. Později zřízena r. 1826 samostatná škola v Praci, v Podolí 1831, v Jiřikovicích 1851 a v Kobylnicích 1855, kdy ponětovská škola zrušena.

Naše děti z Kobylnic chodily dle jedné zprávy od r. 1799, dle druhé od r. 1824 do školy Ponětovské. Stará škola v Ponětovicích byla malá dochem krytá chaloupka č. 35. Na tuto „exkurendu" stáci čili lenkráte úředně „Gehilfenstation" docházívali 4x týdně školní pomocníci čili praeceptoři (plecechtóři) ze Slapanic a sice v pondělí, v úterý ve čtvrtek a v pátek.

Pamětní kniha školy Slapanické v hom píše na str. 73 - 75:

„Do sc obcí Kobylnic a Ponětovic býče, mají v Ponětovicích svou vlastní školu z jedné světnice a malé předsíně se skládající, kde se kobylnická a ponětovická mládež shromažďuje a šlapanský učitel vyučování prostřednictvím exkurendního školního pomocníka 4x týdně a sice v pondělí, úterý, čtvrtek a pátek obstarává, k čemuž častěji sám osobně přihlíží."

Páni „plecechtoři" bývali přes poledne ve třídě a obědvávali až odpoledne po vyučování u „paní rechtorky" ve Šlapanicích. Pomocník míval u pana rechtora byt, stravu a 12 zl. stříbra roční odměny. Kromě toho si přivydělával hlavně hudbou. Vyučování bývalo od 8 hod. - 12., odpoledne od 1-5. Vyučovalo se náboženství, čtení, počtům, psaní a zpěvu. V pátek čítávalo se evangelium. Dětí bývalo mnoho. Starší sedávali v lavicích, menší na zemi i na velké peci za kamny. Když nebylo

místa jako třeba při psaní, musila vždy nějaká část žáků či „některá dědina" ven. Lež se dětem nemálo líbilo.

Každým rokem konala se ve škole Ponětovské visitace, ku kteréžto slavnosti byla škola patřičně vysdobena. Zkoušel pan děkan ze všech předmětů za přítomnosti rodičů, zástupců obce i vrchnosti, která dávala dívat na kopeň.

Pilní žáci čili premianti byli zapisováni do „zlaté knihy", která dosud je v archivu školy Kapanické. Za odměnu dostávali premianti po zkoušce různé knihy na památku.

Do Ponětovic chodili naši žáci 56 let 1799 - 1855, a za tu dobu je v zlaté knize zapsáno 186 žáků z Kobylnic a Ponětovic.

V Ponětovické škole - pokud bylo lze zjistiti - vyučovali tito pomocníci. Fr. Kunc, Dobrovolný Fr. A., Nekolička,

Schnaubelt Bohumil, Hruška, Fran. Lorenc. R. 1826 vyškolili se Prahčtí a postavili vlastní školu.

Škola v Kobylnicích.

Počet dětí, které docházely „na štaci" Ponětovskou stále vzrůstal, až dosáhl čísla 80. Tu nebývalo, než zříditi školu novou. Poněvadž Kobylnice měly 2× tolik dětí jako Ponětovice, dohodly se obě obce, že postaví školu v Kobylnicích. Škola v Kobylnicích povolena výnosem c. k. místodržitelství ze dne 12. dubna r. 1855 č. 7363.

Dle této listiny přísluší obci Kobylnické tato práva a povinnosti:

Obci Kobylnické jedině přísluší patronát této „filiální" školy s právem praesentovati učitele. Majetníkem školy jest sama obec Kobylnická. Kobylnice vystaví školu na vlastním pozemku a na vlastní útraty, budou ji udržovati v dobrém stavu. Zakoupí potřebné nářadí a pomůcky. Pro katechetu do Šlapanic

i zpět posílati slušnou příležitost.

Oběma obcím příslušelo společně: Učiteli vypláceli kongrua v obnosu 200 zl. stříbra ve čtvrtletních lhůtách ročně napřed. Tato dotace hradí se ze školního platu, který obce (2 kr. týdně z každého dítka) budou vybírati. Schodek k doplnění dotace uhradí se dle poměru daně buď z pokladny obecní neb sbírkou. Na vytápění učirny opatří obě obce měkké polenové dříví a sice Kobylnice 4½ sáhu a Poněšovice 2½. Společné byly též útratky při visitaci a to Kobylnice 2 zl. a Poněšovice 1 zl a slušná příležitost pro pana děkana.

Dle základní listiny volily se obě obce dobrovolně poskytovati doživotně šlapanickému učiteli Schnaubeltovi naturální dávku 10 měřic žita. (Kobylnice 6 měřic, Poněšovice 4 měřice.

Protože školné 8 kr měsíčně nepostačovalo, zvýšeno bylo po 3 rocích na 12 kr. Současně s tím zvýšena kongrua učiteli o 24 zl.

Stará škola č. 49.

Školní budova v Kobylnicích postavena byla v létech 1854 - 1855 nákladem 4.000 zl na obecném pozemku vedoucím při silnici k Sokolnicím. Tato budova obsahovala učírnu o 3 oknech a 2 světnice a kuchyni pro učitele. Také zde byla komora. Na dvoru byl dřevník a za ním zahrada ve výměře 371 □°. Sklepu a studny tato budova neměla. Poněvadž vystavěna byla z cihel nepálených, proto v několika létech povrchla a její možnosti

úřední se dne 30.14.1886 povoleno bylo Poněšovicím - ke jejich vlastní žádosti - vyškolení Poněšovic a bylo přiděleny k obvodu Šlapanickému.

8. ledna 1876 podává místní školní rada v souhlase s obecním výborem žádost o rozšíření školy na dvoutřídní, neboť chodí do nevhodné místnosti 122 dětí. Nastává zdlouhavé úřední jednání. Zvolen nový obecní výbor a odporem tohoto od rozšíření školy upuštěno.

8. června 1888 nařízeno obci ihned započíti se stavbou nové školní budovy, neb starou důkladně opraviti. Nastává komisionelní šetření a prohlédnuta 4 místa na stavbu školy. Leč obálením a neochotou stavěti novou školu ruší se první komisionelní šetření a nastává druhé komisionelní šetření a schváleno bylo na stavební místo nové školní budovy místo při silnici do Prace na pozemcích „Slozy" ležící, patřících Tom. Benešovi (parc.č. 157/5) a Dominiku Antošovi (parc. č. 157/3). 4/3.1889 koupila obec výměnou místo (parc.č. 1/2) od Marie Dobrovolné a dala jí v náhradu stav. místo část p.č. 157/5.

ření se dne 30.14.1886 povoleno bylo Ponečo-
vicím - ke jejich vlastní žádosti - vyškolení
Ponečovic a bylo přidělený k obvodu Šlapa-
nickému.

8. ledna 1876 podává místní školní rada
v souhlase s obecním výborem žádost o roz-
šíření školy na dvoutřídní, nebot chodí do
nevhodné místnosti 122 dětí. Nastává zdlou-
havé úřední jednání. Zvolen nový obecní výbor
a odporem tohoto od rozšíření školy upuš-
těno.

5. června 1888 nařízeno obci ihned započíti se
stavbou nové školní budovy, neb starou dů-
kladně opraviti. Nastává komisionelní šetření
a prohlédnuta 4 místa na stavbu školy. Leč
odálením a neochotou stavěti novou školu
vrženo první komisionelní šetření a nastává druhé
komisionelní šetření a schváleno bylo za stavební
místo nové školní budovy místo při silnici
do Prace na poremeních „Slony" ležící, patřících
Tom. Benešovi (parc.č. 157/5) a Dominiku Antošovi (parc.
č. 157/2). 4/3.1889 koupila obec výměnou místo (parc.č. 1/2) od
Marie Dobrovolné a dala jí v náhradu stav. místo část p.č. 157/5.

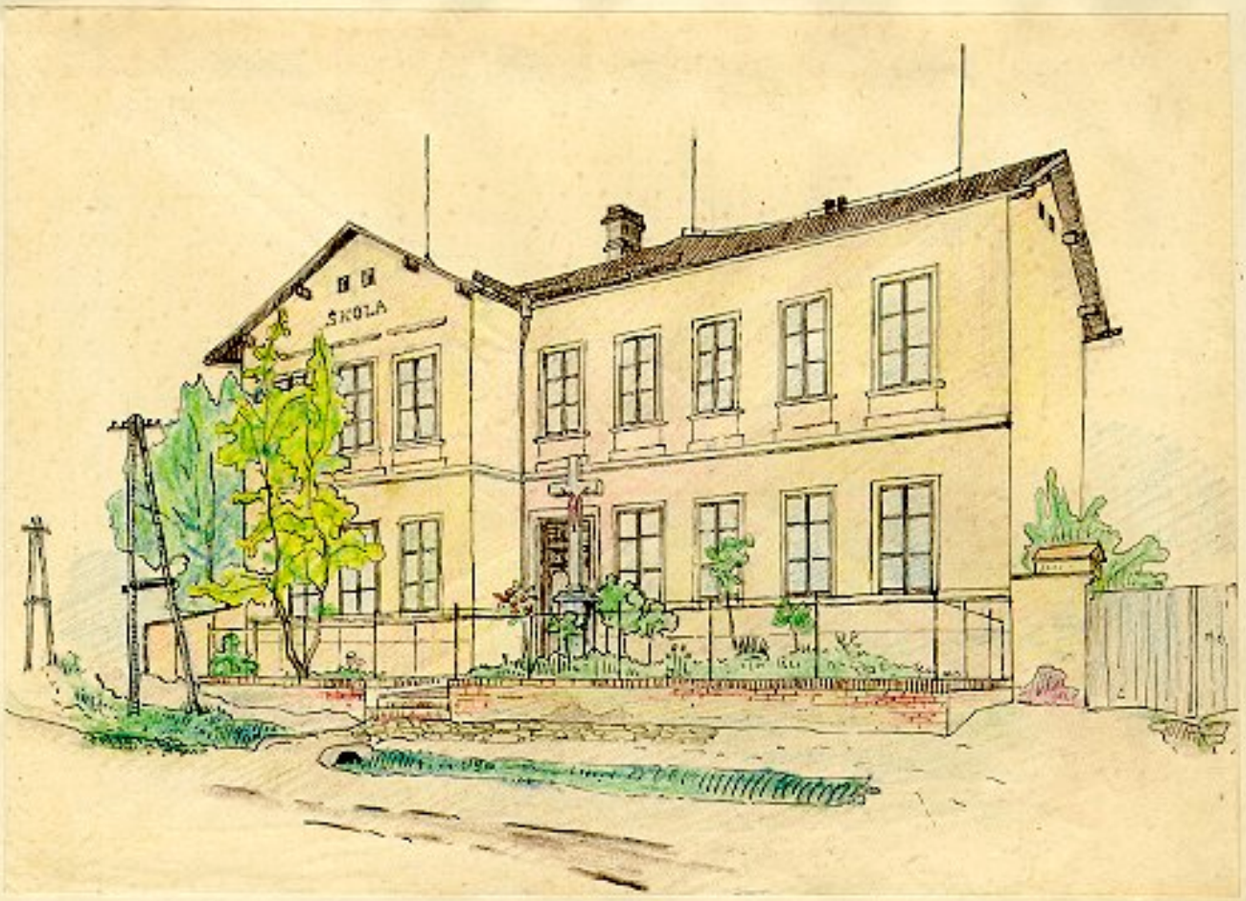

Nová škola č. 80.

Dne 23. června 1880 počal stavitel Reithar z Rosic dle plánů Štercových se stavbou nové školní budovy. Stavba školy zadána v řízení nabídkovém. Oferty podali tři stavitelé: Stavitel Jindř. Caesar, (13.800 zl.), B. Burbaum, inženýr a Methoděj Reithar, stavitel, kamenický a tesařský mistr z Rosic. Stavba zadána M. Reitharovi a vyplaceno mu obcí:

dne 29. ledna 1891 ..... 6.880 zl.,
" 5. února 1892 ..... 4.210 "
úhrnem 11.090 zl
jako konci zadrženy obnos 300 "
Vuhrazení nákladu stavebního vybírána byla po 2 léta přirážka a sice za r. 1890 ..... 225%
" " 1891 ..... 150%
z veškeré v obci předepsané přímé daně.
Za rok 1890 vybráno přirážkou ..... 8179 zl. 32 kr.
" " 1891 " " 5527 " 45 "
celkem 13.706 zl 77 kr
z obecních porcentků daň nepočítána.

Při stavbě školy pracovalo 30 dělníků. Dne 3. července 1890 posvěcen základní kámen, položený v rohu při silnici a cvičišti pod bytem správce školy. 20. září 1890 dovršena roveň (gleicha) stavby a do týdne sestavena varba a zahnyta střecha břidlicí. Tak škola přezimovala. Příštího roku 1891 škola dokončena. Stará budova prodána 14. července 1891 Floriánu Královi za 1.500 zl. Zastavené plochy má nová školní budova i s dvorem a zahradou, počítaje v to chodník před školou úhrnem 573 □°. Stavitel Reithar za

veškeré práce i dodatečné obdržel obnos 13.343 zl. 25 kr. Útraty za kolaudaci školy zaplatil stavitel Reithar.

Stavitel M. Reithar měl svěřeno provedení celé stavby i s vnitřním zařízením. Jemu příslušelo zadávati veškeré práce řemeslné.

Dne 1. září 1891 začalo se v nové školní budově vyučovati. Poněvadž pro 120 žáků místnost nepostačovala bylo vyučováno polodenně. Od 1. října 1891 zásluhou inspektora Machače povoleno otevření třídy druhé.

Počínaje šk. r. 1912/13 otevřena třída třetí, která však trvala pouze dvě léta. Příčinou stažení třída byla světová válka. Třetí třída opět otevřena 3. června 1919.

Ženským ručním pracím povoleno bylo vyučovati 30. ledna 1888 č. 8839. Zřízeno bylo místo společné industriální učitelky pro Pratec a Kobylnice.

Učitelé,

kteří působili na škole v Kobylnicích.

Školní rok:	Počet žáků: Kobylnic	Poněťovic	Všech.	Chlapců:	Děvčat:	Učitel:	Katecheta:	Poznámka:
1856/57	60	32	92			J. Hledík.	V. Vrácný.	
1857/58						"	J. Kautný.	
1858/59						"	Fr. Svoboda	
1859/60						"	"	
1860/61						"	"	
1861/62						"	J. Ambros	
1862/63						"	"	
1863/64						"	"	
1864/65						"	J. Lačka - V. Šťastný	
1865/66						"	V. Šťastný	
1866/67	61	30	91			Hledík - Kedroňek	"	
1867/68	60	34	94			Fr. Kedroňek	"	
1868/69	63	36	99			"	E. Weinbremer	
1869/70	69	40	104			"	"	
1870/71						"	K. Berka	
1871/72						Kedroňek Hoffmann	"	
1872/73	75	43	118			J. Žák	"	
1873/74	74	44	118			"	Dr. Jak. Hodr.	
1874/75	79	41	120	55	65	Žák - J. L. Körner	E. Ostatek.	
1875/76	80	42	122	60	62	J. L. Körner	"	
1876/77	82	43	125	65	60	"	Jos. Svoboda.	
1877/78	87	45	132	73	59	Körner F. Hruška	A. Vaňátko.	
1878/79	83	45	128	70	58	J. Schimko	"	
1879/80	89	47	136	74	62	"	"	
1880/81	94	53	147	85	62	"	"	
1881/82	101	55	156	85	71	"	"	
1882/83	106	56	162	85	77	"	A. Konečný.	
1883/84	124	60	184	97	87	Schimko - J. Deutsch	"	
1884/85	126	60	186	101	85	J. Deutsch	J. Pávek	
1885/86	121	55	176	95	81	J. Schimko	L. Hodar	
1886/87	126	—	126	68	58	"	"	Poněťovice vyškoleny.
1887/88	128	—	128	70	58	"	"	

Šk. r.	Počet žáků z Kobylnic: Chlapců:	Děvčat:	Všech:	Industriální učitelka:	Učitel:	Katecheta:	Poznám:
1888/89	62	63	125	J. Kuncová	J. Schimko.	L. Hodar	Zimní práce ženské.
1889/90	56	64	120	"	"	J. Babica	
1890/91	62	65	127	"	Schimko - L. Kolář	J. Lejpek	

Školní rok:	Počet žáků:			Učitelé:		Industriální učitelka:	Katecheta:
	Chlapců:	Děvčat:	Všech:	I. třída:	II. třída:		
1891/92	62	58	120	Klimeš	Svoboda	Kuncová	P. Čejpek
1892/93	63	61	124	"	"	"	R. Svoboda
1893/94	66	52	118	Svoboda	Tillhon	"	"
1894/95	62	58	120	"	Minář	"	"
1895/96	64	60	124	"	"	"	F. Laštovička
1896/97	60	59	119	Minář	Svoboda	"	"
1897/98	55	53	108	"	"	"	"
1898/99	48	48	96	"	"	"	"
1899/00	50	48	98	"	"	"	"
1900/01	50	52	102	"	"	"	"
1901/02	52	56	108	"	"	"	Jos. Blaček.
1902/03	48	50	98	Svoboda	Střítecký	"	"
1903/04	42	45	87	Střítecký	Svoboda	"	Lurka
1904/05	47	52	99	"	"	Larková 3 měs. Suchá 6 "	"
1905/06	56	60	116	"	"	Střítecká	Hloušek 5 Pecina 7
1906/07	59	59	118	Střítecký 4 měs Šťastný 7 "	"	"	Jos. Blaček
1907/08	61	69	130	Hunkes	Svoboda	"	"
1908/09	59	65	124	"	"	"	Jos. Blaha
1909/10	66	68	134	"	"	"	"
1910/11	69	70	139	"	"	"	"
1911/12	75	72	147	"	"	"	Jos. František 4. Al. Urban 8.
1912/13	83	72	155	Horák	Svoboda ② 3+4 tída Hunkes	"	Al. Urban
1913/14	90	79	169	Jankovský	Svoboda ② 3.+4. tída Hunkes	"	"
1914/15	90	86	176	Hanus	Svoboda	"	"
1915/16	90	82	172	Vítkovičová	"	"	"
1916/17	100	87	187	Vítkovičová 11 Dostalová 7½	"	"	"
1917/18	100	91	191	Dostalová	"	"	"
1918/19	93	97	180	"	Svoboda Vašíček Hunku	"	Met. Brzobohatý

Nejdéle ze všeho učitelstva působil pan
řídící Adolf Svoboda na naší škole. Mohu
směle říci, že to byl učitel vzorný a
nejvýš svědomitý; poněvadž jsem po něm
převzal třídu, mohu tak souditi. V srdcích
všeho žactva i občanstva zachována bu-
diž jemu nehynoucí památka.

Počet obyvatelstva.

Počátkem XVIII. století měly Kobylnice 25 domů,
roku 1790 " " 41 " a 206 obyvatel
" 1734 " " 180 "
" 1741 " " 211 "
" 1742 " " 182 "
" 1748 " " 208 "
" 1834 " " 48 " 290 "
" 1869 " " 54 " 406 "
" 1890 " " 79 " 552 "

Obyvatelstvo vesměs české národnosti a ka-
tolického náboženství.
R. 1900 měly Kobylnice . . . . . 669 obyvatel
R 1908 " " . . . . . 720 "

Kobylnické kroje.

Děvčata kol r. 1850 chodívala ve svátek v „rukávcích", bohatě vyšívaných bíle. Mívala hedvábnou, atlasovou „kordulku" obyčejně barvy červené v předu na šněrování. Kol krku a přes prsa kýčem nosívala vyšívanou půlku, někdy hedvábný šátek. Vlasy hladce načesané, v řadu spletené do 2 copů a připevněné v řadu hlavy na „věnečku". Na hlavě mívaly uvázaný šátek lipský „kolendr". Sukně vrchní byla kartounová, „merinka", „mašinestrová", „štofová", „sametová"; plyšová i hedvábná. Sahala skoro do půl lýtek. Vespod nosívala děvčata 5-8 sněhově bílých na tvrdo škrobených, bohatě vyšívaných (bílé) spodniček. Punčochy byly červené zvané „kastorky". Botky, vlastně střevíce s přezkama nosily se „damiske". Lakové a míché střevíce slouly „šlipre". V zimě chodívala děvčata v soukenných kabátcích. Zástěra hedvábná neb atlasová.

Vdané ženy „pařmáme", nosily „marinke".

Na krku opět jak děvčata, pravidlem však kartounový šátek („pilku"). Na hlavě nosívaly šitý kartounový (kreton) šátek, také „hoslendr". V zimě nosily sukně „barchetke", v létě „krjétke". V zimě oblékaly „kabátke" šité jako mariňky. Sukně od svobodna nosily o-všem i když se vdaly). Na nohou nosily botky i „šlifre".

Hoši nosili ve svátek „černý gatě", na šesti bílé lesklé knoflíky. Na nohou vysoké boty s tvrdýma holínkama. Košile byla bílá, „sloká" se širokými rukávy (u zápěstí límečky zapnuté). Prsa ne vyšívaná. Vyšívání (bílé) ujalo se až později. „Kordule" (kabáty bez rukávů) s řadou leských knoflíků (bombíků). Kordule byly barvy červené, zelené, hnědé a fialové. Ty nosili pestře vyšívané. Kol pasu nosívali řemen. Klobouk plstěný, široký. V zimě nosili baranice. Při svátečních slavnostech (když šel za nevěstou) nosili hoši na hlavě „aksamitko". Když bylo chladno, nosili laible (kabátky) s barchetovou bílou podšívkou. Někdy měli i kabáty kořeníkové. Při tuhých zimách nosili kožichy, ve všední den. Na svatbu měli dlouhé pláště.

Není bez zajímavosti, že v našeho kroje, který se nosí jen někdy k „muzice" převládá barva fialová. Hoši chodí v kroji jen jako „stárci" při některých muzikách. Rovněž i děvčata oblékají se při některých slavnostech do kroje, který bohužel není pravý a náš kroj - jak se zdá zanikne úplně.

Zvyky a obyčeje.

V druhé polovici XIX století ještě se uvádalo - jak mi sdělila babička Svobodová, provdaná Hodová a babička Dobrovolná těchto zvyků:

Na štědrý den se „držel" přísný půst. Před večeří se 3 x střílelo. Večeře byla velmi bohatá. Večerní chodil pastýř, zpíval vánoční písně a práskal karabáčem. Lidé dávali mu koláče i peníze. Po večeři vyběhlo děvče a třáslo plotem říkajíc slova:

„Třeso, třeso plotem,
kde seš milé pojď semi."

Z které strany zaštěkal pes, z té strany přišel ženich. Pak sebrala na dvoře, dříví do náruče a šla do kuchyně a hodila dříví na zem. Bylo-li párem, dostala svobodného.

Někde lili olovo, háreli střevícem, pouštěli skořápky po vodě na míse, a rozličné jiné zvyky konali jak je Bartoš uvádí.

Na „vostatke" vodili medvěda. Tři dny se tančilo. Děvčata „zavádělo" ke stolu, dali jim napít vína, a děvčata dávala na talíř peníze, dle toho jak se „která cítila". Starky dávaly 5 zl, děvčata druhá 4 zl, 3 i 2. Děvčata zavádívala se ke stolu také na hody. Hoši pili „na řad." První stárek měl na starosti pořádek, druhý a třetí mu pomáhali a čtvrtý měl na starosti pivo. Stárci se volili o muzice před hody. Starky si sami vybírali.

Na velikonoce chodívali chlapci „s hóhrabečném hošem po věcách". Malé děti klukou na dveře, mají žílu a říkají: „Tetičko, vajíčko."

Na hody, dokud se chovaly u nás ovce, stínával první stárek berana, přivázaného na lavici. Hoši skákali kol něho a zpívali:

„Kopaj, šupaj do šermice,
už je baran na lavici."

Každý stárek měl jeden den na starosti muzikanty, čtvrtý až na Martina. Později šli - dle možnosti - s každým stárkem 1 až 3 muzikanti k večeři.

V sobotu před hody staví stárci „mája".

Když se dává někdo cíří na dobytek, musí ho třikrát „zaplut": „Tfuj, tfuj, tfuj, pořehné Pámbu! Habech nehořkl". Housata a kuřata se nakupují. Housata dají se na řešeto, přikryjí zástěrou. Na žeravou lopatku dá se žhavé uhlí. Pospe se kadidlem a dá se tam každého členu rodiny trochu vlasů. Lopatkou točí se pod řešetem. Pak se housata vydělávají a každé prstem namočeným ve svěcené vodě křížkem na hlavě znamenají. Pak teprve smějí housata vzít. Vejce na housata mají se nasazovati v určité dny. (Bílženci) Na Štěpána a Ryba nikoliv. - Přeběhne-li ti zajíc cestu, máš jisté neštěstí.

Při svatbě, když se vraceli z kostela,

býval „rálik". Zastavili kotiž hostům cestu „zalikovadlem". Zalikovadlo byly „koperdeky", zástěry a šátky pověšené na provaze. Před zalikovadlem stál stůl a dvě židle. Na prostřeném stole bylo víno. Hosté se vítali s kostela, novomanželům se přálo štěstí a připijeli jim „na zdraví". Každý ovšem musil dáti těm, kteří zalikovali nějaký peníz. Ještě když hosté byli daleko od zalikovadla, vyběhly dvě báby s červenobílými praporky a „juchali" před svatebčany. Při „zavdávání" zpívaly báby, které držely zalikovadlo obyčejně:

1. Mařenko, Mařenko,
stalo se Ti po vůli,
dostalaš Honzíčka
v červené kordulí.

2. V červené kordulí,
v bílé kožulence,
můžeš poděkovat
té jeho maměnce!

3. Mařenko, Mařenko,
počkej bodeš ráda,
až Ti Tvůj Honzíček
párkrát zmaže ráda!

Naše nářečí.

Staří lidé a v některých rodinách i děti mluví nářečím podhoráckým, promíveným nářečím hanáckým. V Kobylnicích snad nejvíce vyslovují o » vôzijó vôdô «. O slyšeti i tam, kde je samohláska a. Mají ústa utvořena na o a vyslovují hlásku a. Místo ž ž́ ano i místo š š́ vyslovují někde s ś: Začíná-li slovo na a, e, i, u předsouvají zpravidla h. Začíná-li slovo na o předsouvají zpravidla v. Podávám zde hračičkou ukázku kobelnického nářečí:

» Me sme bele dneské hu splavo a huvidele sme tam velikó rebo. Kluci hárele kameňama a nemuhle jo trefit. Přišél Tónek Vinčarúj a chtél jo do ruke (roke). Deš jo mňél, hutekl s ňó a Kobelňáci za ňém. - Rebo mo vedřele a pak mo s ňó strnákovi po čumi naxm-

kale, div mo voko neverazile. Stréček Vinča-
rovi se za klukama rozběhle a tetička
nadávale ve dveřách.«

Poněvadž naše nářečí rychle mizí a u-
stupuje spisovné řeči, sebral jsem za po-
moci školáků slovníček našeho nářečí, kte-
rý zde uvádím:

B.

Bablál	mazal
babrók	brouk
babuwka	bábovka
bacóche	buchty
bačkore	boty
báchor	břicho
baja	povídka nepravdivá
bambula	tlustý člověk
baňa	poličěk, také nádoba
bék	býk
bél	byl
bele	byli, byly
bestija	bestie
bévál	býval
bijó	bijí
blato	bláto
bleška	knoflík
blkotá	vře
blongá	chodí po ulici
bode	bude
bodéť	bodejť, aby ne
bóchá	bouchá
bóchl	bouchl
branka	nadávka (fakáč)
brble	breptá, hubuje
bréle	brejle
břečka	bláto, (špatné pivo)

břitvja	holicí nůž
bukač	škaredohlíd
buřt	salám
brdina	slabounký člověk

C

čák	politá zeď
cancůra	kus hadry
casmje se	smýká se
cebula	cibule
cedák	cedítko
cépra	pečlivá zbytečně
cera	dcera
cófá	couvá
combák	nadávka
cón	výhon-nálož
córa	toulá říká se: Voda teče z okapu cecelem.
crcól	
cucá	sosaje
cukl	trhl
cukrovárna	cukrovar
culik	hubička hanku
čura	nadávka
curdik	věrem

D.

dacan	nadávka
debe	kdyby
decki	vždycky
déchá	dýchá
deš	když
dobetek	dobytek
dochtor	lékař
dondite	přijďte
došck	slaměné střechy se dělají z došků.
došupá	dopídí
dovopravde	opravdu
drcl	zavadil
dršcka	vnitřnosti
dřívek	škopíček bez ucha.
dudlik	šidítko
duma	doma
dvá	dva
dvírca	dvéře
dyňa	lykev

Ď.

děcka	děvčata
ďóra	díra

ďobe	klove
ďučka	žečka
ďuka	šťuma

E.

ekstra	zvlášť
ešče	ještě
ešli	jestli

F.

fagan	dítě
fajfka	dymka
faň	pěkný
fčil	nyní
fětuch	zástěra
fešák	pěkný hoch
fifák	nos
fifidlo	nadávka děvčati
fikál	hárel
firhaňk	záclona
flinta	puška
flisúrka	kadeřnice
fóká	fonká
fósa	vousy
fošňa	tlusté, silné prkno
fčka	knoflík s 5 dírkami
ffňú	rýpe se v jídle
fgula	nos větší
fust	stále
fusakla	ponožka
futra	věřeje
futrálek	pouzdro pro psací potřeby

G.

ganduš	dětské šatky
gatě	halhoty
gaval	kus
gébál	kýval
glacek	kus dřeva
glajdá	koliba se v chůzi
glajze	kolejnice
glgá	hltavě pije
glubl	klovl
granec	římsa
gróčka	kroužek
grňa	tupý nůž
grobián	hrubý člověk
gručа	hlouček - také chuchval
géčgál	kývál

H

habe	aby
hadrdlák	hadrář
hagát	agát
hagnostka	medajlonek
hajdulák	nadávka
halura	větev
harmara	skříň
haspoň	aspoň
hatě (si)	ať (si)
he	i
hinačí	jinačí
hiné	jiný
hitnica	jitnice
hlópka	hloubka
hlopák	hloupák
hlóček	brat polní (hlásina)
hmeť	hmed
hmiť	nit
hoba	ústa
hóf	houf
hópe	houpe
hóingle	náušnice
hósinka	housenka
hózlendr	lipský šátek
hózký	úzký
hrant	žlab pro dobytek
hrotek	nádoba na dojení
hu	u
hučitel	učitel
huklidil	uklidil
hulil	ulil
hulošil	uložil
humordil	umořil
humotál	zabalil
hunem	honem
hurkl	uřkl
husádlil	usadil
husle	housle
hušel	ušel kus cesty
hušii	ušii, také ušij
hušil	ušil
hušmorané	umouněný
hutař	polní hlídač
hutiká	utíká
hutirák	učník

huvákal	uvázal
hurel	urel

Ch.

chajdalópka	chaloupka
chamnatí	nadávka
chamtá	rychle jí velká sousta
chcél	chtěl
cheba	chyba
chebríček	šeřík
chetl	chytil
chlastá	nemírně pije
chlíf	chlév
chmatá	chytá
chodák	chudák
chomót	chomout
chrmtá	kašle
chmdeláč	kudrnáč

J.

ja	ano
jablóška	brambory
jabluň	jabloň
japko	jablko
jazek	jazyk
jermak	výroční trh
jída	citoslovce jejda
jójda	jejda (citoslovce)
jupka	selská halenka

K

kacabaja	ženský pinmí kabátek
kafé	káva
kalfas	srechy na maltu
kalenica	hřeben střechy
kartónka	kretonová sukně
kastról	pekáč
kéchá	kýchá
keré	který
kchél	kapusta
kchostu	múkký pradelník se zámok
klíšče	kleště
kláhál	klzál
klučka	klika
kordula	živůtek
koratuja	koroptev
koščál	koštál
košula	košile
kotrba	hlava

legatko		mes	myš
legrut	hoch jdoucí k odvodu	mlén	mlýn

mlíko	mléko
móčí	močí
mordije	trápí
mosí	musí
moteka	motyka
motovidlo	nadávka
moreka	murika
mořdíř	hmořdíř
mršóna	ondoba na zdýmánlici
mrkvja	mrkev

N

naplká	namluví
nebošćik	mrtvý
necke	necky
negdy	někdy
nekeré	některý
nemehlo	nešika
neréda	nešika
nó	citoslovce, taki ano
nndrplét	vál na těsto

Ň

ňofák	nos

P.

pajac	nadávka - loutka
palizór	deštník
pančucha	punčocha
pantla	pentle
papŕče	nohy - koní
pargan	deskový plot
pasina	sukénka jako kombiné
paščeka	huba
pečóch	na peci
peloch	pelech
perótka	hnoí nízenuté křídlo
pešné	pyšný
petrůel	petrůel
pěra	kynutý knedlík s nádivkou
picigl	jízdní kolo (bicikl)
piglnje	řehtí
piksla	schránka (na káru)
pimprdle	loutka
pingl	zavazadlo.
pinta	kravata
pinka	zpropitné na kuželně
píro	péro

plave	plove
plichta	stejný počet kuřelků
plkša	povídavý
podeševja	podešev
podlikačke	spodní kalhoty
pók	měchýř
pometlo	metla
pořat	stále
poščel	poničel
pótka	míč z bavlny
preebuřt	klačenka
pucárek	nádoba na vodu
pucoch	klunok
přinde	přijde
prištafka	peněženka
pytluje	vstí, kací s sebou

R.

rachetla	ohňostroj
rachometla	nadávka
rampóch	rampouch
reba	ryba
rechma	rematismus
rele	ryli, ryly
repák	rypák
řéřák	kartáč rýžový
rigl	příčné dřevo na plotě
róbl	nástroj na vázání snopů
roba	silné dřevě
ropé	roupy
rýna	okapní žlab

Ř.

řemeňák	řemenový bič
řetar	řetěz
řičica	řešeto - síto
řuplo	praskło

S

sakumpak	v celku šaty
sebó	sebou
seknic	světnice
selnica	silnice
sépka	sýpka
sereče	zápalky
sétko	sítko
skala	skála
skłóhačka	maselnice
skukam	skokam

sopóch	díra do komína
spřnál	vosa
strbél	suchý strom
stréček	strýček
stmák	nadávka
střešňa	třešeň
sukňa	sukně
svarba	svatba

Š

šak	však
šande	šle
šcekáť	štěkáť
šceně	štěně
šcika	štika
šťpa	štípa
šcór	štír
šcuká	shýtá
širňák	široký klobouk
škanésťla	komout
škatula	krabice
škňóráť	skládá se
škrambal	starý bot
škraň	tvář - skráň
škrontáť	tahá nohy po remi
šmatlów	kulhavý
šmirla	nápisenka
šmyjec	smyčec
šmptychl	kapesník
šmpák	nos
šňúrka	tkanice
šoráně	sukně široké škrobené
šóstl	šlehl
špélek	špejlek
špohert	spořák
špušcel	pýřel
špunt	zátka
šráke	šle
šrank	závora
šróbek	šroubek
šutka	kus masa
štaprdla	stopka
štarňák	hačeh do sporáku
štráfek	pásek
štramačka	pěkné děvče
štrecka	trať
štučka	stužka
štyflata	perka (boty)

štych	steh, rýje na štychýjó
štyry	čtyři
šufánek	sběračka
šufle	zásuwka
šupa	rána
šupke	slupky
šupňa	skladiště - kůlna
šumták	ten, kdo chodí po domě
šutr	štěrk

T.

taras	půlkopa
taške	závin s krupicí
terpentik	kyvadlo tenoučký krajíček chleba
topinka	opečený, pak máslený s cibulkami
tragač	krákař
tragajó	o velikonocích krkají
trajda	hrubší mouka
trajfus	třínožka
trdluje	tančí
tringelt	spropitné
trkanec	tekuté kotníky
tróba	trouba
trofajó	mýlí
troke	necky
trošinko	trošinku
trumpéta	trubka
trnke	povidlí
trychtýř	nálevka
trýska	troubel
tumndle	kolotoč
tuplák	dvoulitr
tutké	zde

T.

tihlička	čehlička
tihý	vlevo (pavl dobytku)
tintěra	ovina
tipec	nemoc kuřete
tulala	nemá všechny pohromy

V.

vandla	dřevěná nádoba na koupání
vařboňa	nadávka
vedlivé	vedle
véca	vejce
vefikl	vystrojil
vehubloval	vyhoblovat
vekládajó	vykládají
véloha	výloha
vepíchl	vypíchl

véská	výská
vcsyppál	vysypal
vévoz	vývoz
vlůni	loni
vinik	vinák
vobráčka	obruč
vobřísło	povřísło
vobušek	malá sekyrka
vocas	ocas
vohaček	ohnuck
vohebá	ohýbá
vochlasta	opilec
vokárál	nkáral
voko	oko
vokno	okno
vomáčka	omáčka
vonegdá	onehdy
vomučka	onuce
voprať	opřatě
vosel	osel
vošhnůsek	ohnyzek
vošpuchla	kuchyňka - prádelna
votevř	otevři
votrube	otruby

votýpka	otep
voves	ovce
voáck	voník
vořgrna	nadávka

Z

záhumenica	pole za humny
zapackuvál	klopýtl
zema	zima
zerravé	zeravý
zeslečo	svlékmu
zétra	zítra
zlyká	vlyká
zobe	zuby
zóvák	zouvák
zpotvořil	znetvořil
zukanec	uhodění do nad
zvihle	zdvihli - zdvihly
zvostál	zůstal
zvbe	kbove

Ž

žalódek	žaludek
žáká	řdá - žebroní
žbán	džbán
žbóhl	šplíchl

žbrondá	zbytečně se máčí	žíkeň	žíkeň
žderchanec	rána do rad	žíklavé	řeřavý
žhrant	žlab na krmení	žok	pytel široký
ždoběk	kousek	žořel	svrček
žebřík	žebř	žumpa	studánka na močůrku
žgrendák	slinták	žundr	žundro
žička	lžice	žvachtá	není co mluvit.
žingla	jehla na navlékání ...		

Války.

Ve válkách českého krále Jiřího s Matyášem vypálen r. 1448 kostel ve Slapanicích. Samozřejmé, že i u nás v Kobylnicích krutě řádilo vojsko maďarské.

Dle Vlastivědy moravské postižena byla naše osada dosti krutě. Bylo totiž s počátku XVII. věku 25. domů osedlých a po válce 30ti letě jen 18 domů osedlých. Švédové přitáhli r. 1643 k Brnu, rozložili se v okolních obcích a drancovali nemilosrdně celé okolí. Vydírali na lidech peníze, jídlo i pití a kdo jim nedal,

toho nemilosrdně bili a týrali. Pravděpodobně, že za Švédů opuštěny byly naše usedlosti.

R. 1805 přidáli za spojeneckým vojskem Ruským a Rakouským - Francouzi se svým císařem Napoleonem, který pronásledoval spojenecká vojska od Ulmu. Spojenci měli 92 tisíc mužů, Napoleon 68 tisíc. Obě vojska dělil potok Říčka. Spojenci obsadili výšiny pratecké až ke Kovalovicím a k Újezdu. Napoleon obsadil výšiny za Slapanicemi. Levé jeho křídlo bylo na Tvaroženském kopečku „Santos" zvaném. Pravé křídlo sahalo kol Kobylnic - Sokolnic k Telnice. V noci 1. prosince 1805 přehlížel Napoleon u Kobylnic svá vojska (Nad Bezděkovem, Svobodnýmva Báchorem.) Vojáci jeho poznavše ho, s pochodněmi ho provázeli a volali: „Sláva císaři." Švédští do výborném duchu franc. vojska. Spojenci v hlavním stanu v Křenovicích uradili se, že obkličí pravé křídlo, (slabě (záměrně) obsazené), francouzské. 2. prosince spojenci zahy opustili výšiny pratecké, jak Napoleon předvídal. Za husté mlhy postupovalo francouzské vojsko na Pratec, kdež vznikla krutá řež, vítězná pro Napoleona.

Marný byl boj na pravém křídle spojenců, vedený chrabrým Bagrationem. Spojenci v divém zmatku prchali před Napoleonem. 10.000 hrdinů pokrývalo bojiště. Ranění odváženi do Slapanů, Tuřan, Rajhradu a do Brna. Příměří podepsáno ve Slavkově 6. prosince 1805, mír pak až o vánocích v Bratislavě.

Staří lidé vyprávějí, že tisíce Rusů utopilo se v našem rybníku. Toto vyprávění popírá však P. Pp. Slovák, nejlepší znalec bitvy slavkovské. Nic nenasvědčuje také tomu, že by snad vojáci se byli utopili. Že nalezeny byly knoflíky, koule i zbraně v polích, kde bývaly kdysi rybníky, není důkazem, že by snad k takové katastrofě došlo. Zásluhou P. Pp. Slováka postaven pomník r. 1910. Pomník dostal název »Mohyla míru« a stojí na výšině u Prace.

Poslední tragédka, která zuřila v našem kraji, zanechala po sobě stopy. Jestiť o tom napsáno: „Bída byla tak velká, že děti i ze zámožnějších rodin chodily k Praci na bojiště, aby tam hledaly koule, které

pak v Brně prodávaly."

V červenci přišli k nám r. 1866 „Prajzi" - Prušáci. Prušáci byli v celku dobří lidé a planý byl strach před nimi. Byli velcí jedlíci »nenasyti«. Žáby onemocněli » z neúmného jídla a pití « na choleru, která zachvátila i občany. Téhož roku byla velká neúroda. Prajzi přiveli s sebou kávu, která u nás byla velmi neznámá. K snídani jídávalo se totiž buďto polévka neb mléko a brambory.

Povodně.

Jsou pamětníci, kteří vzpomínají na velkou vodu 1865 v měsíci srpnu. Tehdy zatopila voda pole občanů z Ponětovic, Slapanic a Kobylnic.

R. 1879 a 1883 byla voda ve Zlatém potoku 2m nad normálem. Vylila se do zahrad, ležících na levém jejím břehu. Ploty byly odplaveny. Voda pouštěna přepadem do „hlavní příkopy."

Také r. 1895 a r. 1909 vteklo až do zahrad mnoho vody.

Světová válka.

1914 - 1918.

Zámínkou, že vypukla světová válka, bylo zavraždění arcivévody Ferdinanda. 28. července 1914 vyhlásilo Rakousko-Uhersko ~~světovou~~ válku Srbsku. Někteří vojíni záložní povolávání lístky a 31. července ohlašoval v noci obecní sluha, že má nastoupiti 1. výzva, záložníci to do 37 let.

Dne 20. srpna svolána 2. výzva, muži 38-42. letí. Pevně se věřilo, že za mnějších moderních válečných prostředků nebude válka dlouho trvati a že do Vánoc budou všichni doma. Nechci popisovati loučení otců s rodinami, synů s rodiči a bratřími, napíši jen, že zasáhlo i ten nejotrlejší muž.

Do války zasáhly téměř všechny státy a proto nárvána světovou. Jedna

strana byly tyto mocnosti: Rakousko-Uhersko, Německo, Bulharsko, Turecko. Proti těmto státům válčila: Rusko, Anglie, Francie, Italie Srbsko, Černá Hora, Rumunsko, Japonsko, Spojené státy severoamerické.

Byly tyto fronty: Ruská, Rumunská, Srbská Italská a Francouzská. Na ruském bojišti (v rus. Polsku, Haliči, Bukovině v sever. Uhrách) tam všude bojovali naši vojíni. Jen namátkou vzpomínám některých bojišť: Lvov, Tomašov, Krasnik, Lublin, Rava Ruska, Grodek, Rzeszov, Jaroslav, Przemyšl, Kovel, Kolki, Manievicze, Styr, Karpaty, Gorice, tam všude byl některý z našich účastníků války. Samozřejmé, že i na Srbsku byli naši vojíni. Na Italské frontě připomínám tato bojiště: Soča, Tronco, Gorice, Piava.

Z počátku války bylo všeho hojnost Záhy však byly zásoby vypotřebovány a již 1. dubna 1915 objevují se „chlebenky" lístky to na mouku. Nejprve byly spisovány zásoby a později přišly „rekvisice". Při rekvisicích bývali i vojáci. Rekvisice byly několikrát za rok. Upisovány válečné půjčky. Pěkný zjev byl

v naší vesnici. Na obec činěn nátlak, aby upsaly válečné půjčky. Úřadující radní Antonín Klaška koupil pro obec půjčky, které však ihned prodal. Půjčky tyto byly po válce znehodnoceny a tak pořbyly mnohé obce velké obnosy a my zásluhou p. A. Klašky č. 3. od toho uchráněni.

. Ve r. 1917 došlo i na rekvisice domácích potřeb kovových. Letníci prohlíželi v domech zda někdo nezatajil a neodevzdal mosazné, měděné, cínové a zinkové věci. Drahota stoupala. Mnozí lidé s penězi v ruce chodili dům od domu a shánělí živobytí. Nastalo předražování - lichvaření čili „kšefování". Kšefem nazvali každého, kdo drahо prodával i kdo prodati nechtěl.

Byly vydávány „chlebenky", „cukrenky" „moučenky", „tabáčenky", „mydlenky" a Bůh ví jaké „enky" za něž se kupovalo a drahe platilo nejnutnější zboží. Na osobu se dostávalo 140 gramů mouky na týden.

Není divu, že lidé a hlavně děti trpěly podvýživou. Zavedeny „bramborové" dny a četníci chodili kontrolovat kuchyně, zda-li se vaří dle předpisů. Dnes k smíchu, ale tehdy mráz šel hospodyni po zádech když objevil se četník ve dveřích, neboť nebyla si jistá, zda vyhověla tisícům nařízení. Zakázány barvy národní i při líčení domů. U nás jak již v předu napsáno, byla ředí bílá, podrovnávka modrá a fůcka červená.

Byly prováděny i rekvisice hovězího dobytka! Ba i psi a malé vozíky musili majitelé odvézti. Odvod stihal odvod. Každý kdo měl jen poněkud zdravé nice a nohy byl vojákem! Hoši 17ti letí a muži až 50ti letí - otcové se syny!

V červenci 1917 zřízena byla „Hospodářská rada", která se měla starati o výživu a potřeby „aprovisací" našich občanů.

Lidé se vzájemně nedávali a nikdo nebyl jíst před druhým něco promluviti, poškřípati si. Všechno připadá mi jako sen a zdá se mi, že těžce vykoupena naše svoboda u nás doma!

A což teprve zakusili naši vojíni?!

Seznam účastníků světové války z Kobylnic.

těch, kteří v r. 1914 bydleli v Kobylnicích.

Běžné číslo:	Číslo domu:	Jméno:	Narozen:	Který pluk:	Kdy narukoval:	Kde v poli:	Kdy raněn:	Vrátil se:	Poznámka:
1.	2.	Sebestián Svoboda	12./1. 1900	Pomoc. dělostř. pl. č. 4	27./1. 1918	Italie, ashov Grado	—	26./10. 1918	Nemocen na malarii
2.	3.	Ing. František Klaška	3./12. 1887	Pěší pluk č. 8.	25./6. 1915	Italie	—	25./10 1918	Poručík.
3.	3.	Jindřich Klaška	9./7. 1894	Zeměbran. pl. č. 14.	26./10. 1914 18. 1916	—	—	13. 1917	Klátal si na dovolené nohu.
4.	4.	Tomáš Beneš	1886	Pěší pl. č. 43.	1915	Italie	—	—	Padl.
5.	4.	Ludvík Beneš	1890	Pekárny Poráčky	31./7. 1914	Rusko. Italie.	—	/11 1918	Vasoborací nadporučík
6.	4.	František Beneš	30./1. 1896	Pěší pl. č. 8	15./3. 1918	Italie.	—	6/11. 1918	
7.	5.	Antonín Šmíd							
8.	5.	Josef Šmíd	28./3. 1886	Pěší pl. č. 8	31./7 1914	Rusko.	—	—	Zemřel na tyfus v Rus. zaj.
9.	5.	Václav Šmíd	26./9. 1896	Pěší pl. č. 8.	15./4. 1915	Rusko	/6. 1916	—	Nezvěstný.
10.	6.	František Skotal			31./7. 1914	Srbsko		—	Padl v Srbsku.
11.	6.	Antonín Sekanina	29/10. 1886	Pěší pl. č. 8	31./7. 1914		21/11. 1914	—	Padl.
12.	7.	Arnošt Beneš	12./1. 1875	Zeměbran. pěší pl. č. 14	15./11 1915	Rusko - Etapa	—	1./4. 1917	
13.	8.	František Konečný	26./11. 1882	Landwehr	15/6. 1915	Italie	—	24./12. 1916	Zemřel 15.5. 1917.
14.	8.	Michal Konečný	24./11 1887	Pěší pl. č. 8	31./7. 1914	Srbsko	—	1919	Zajat v Srbsku. Francouz. legionář.
15.	9.	Josef Vičar	2./9. 1889	Pomoc. zd. č. 3. Pěší pl. č. 8.	31./7. 1914	Rusko	—	/10. 1917	
16.	9.	Tomáš Vičar	19./12. 1892	Pěší pl. č. 8	15./3. 1915	Rusko. Italie	—	10./5. 1918	Zemřel září 1918
17.	11.	Tomáš Šponda	11./12. 1881	Jezdecký pl. č. 6.	10./8. 1914	Rusko 3 r. Italie 1 r.	—	3./11. 1918	
18.	12.	Karel Beneš	19./4. 1884	Myslivci 17. prapor	15./7. 1915.	Rusko 18 měs. Italie 13 měs. Francie (Verdun) 9 měs.	2./2. 1918	18./11. 1918	Desátník.
19.	13.	Augustin Müller	23./4. 1865	Záložníky Praha	15./8. 1917	—	/ —	/3. 1918.	
20.	14.	František Šiala	14./4. 1889	Zeměbran. pl. č. 14.	15./6. 1915	Italie	21./11. 1917	/5. 1919	33% invalida
21.	14	Matouš Šiala	19./9. 1891	Pěší pl. č. 8. a č. 3.	15./8. 1915 16./11. 1916 18./11. 1918	Zar. rep. čs. na Těšínsku.	—	15./8. 1916 1./11. 1918 16/10 1919	Svobodník

Běžné číslo:	Číslo domu:	Jméno:	Narozen:	Který pluk:	Kdy raněn (kován):	Kde v poli:	Kdy raněn:	Vrátil se:	Poznámka:
22.	14.	Štěpán Fiala	18.12. 1900	Pěší pl. č. 8.	6./2. 1918	Italie.	—	4./11. 1918.	
23.	16.	Josef Matula	23./3. 1893	Pěší pl. č. 8.	21./6. 1915	Rusko.	26./6. 1916.	—	Padl u vesnice Majanovka u Kolků
24.	16.	Augustin Fojtl	23./8. 1893	Pěší pl. č. 8.	21./6. 1915	Rusko, Rumunsko, Italie	—	21./3. 1919 1916	Omrzliny.
25.	18.	František Klaška	10/8. 1887	Pěší pl. č. 8.	1./8. 1914	Rusko	3./10. 1914.	—	Padl v lese u Sokolova Desátník.
26.	18.	Vilém Klaška	28/5. 1894	Pěší pl. č. 8	listop. 1914 1915	Rusko, Italie.	zdrcán	—	Padl na Monte Seolone.
27.	20.	František Přerovský	30./11. 1867	Zeměbran. pl. č. 14	21/2. 1916	Tyroly.	—	18./9. 1918	
28.	20.	Rajmund Přerovský							
29.	20.	František Koštron	1/12. 1883	Pěší pl. č. 43.	16./8. 1915	Rusko.	—	28./10. 1918	
30.	21.	Rajmund Beneš	31./8. 1871	Pěší pl. č. 3.	1./3. 1916	—	—	4./7. 1916	
31.	22.	František Výmazal	1/3. 1884.	Zeměbran. pl. č. 14	31/8. 1914	Rusko, Italie	6./3. 1915.	2./11. 1918	
32.	23.	Jan Chlup	24./12. 1874	Zeměbran. pl. č. 14. poručík 24.	15./11. 1914	Rusko	1	18./9. 1918	Zajat od 19./5. 1915 do 18./9. 1918 v Rusku. Invalida. † 26./11. 1924
33.	24.	Ladislav Píšek	22.19. 1894	Válečné námořnictvo	21./2. 1914	Střednímu moři.	1915	18./11. 1915	Torpedist 3. třídy.
34.	25.	Šimon Spondr	25./10. 1871	Zeměbran. pl. č. 14.	15./4. 1916	Rusko - Itálie.	—	2./11. 1918	
35.	26.	Ing. Tomáš Sekanina	/3. 1888	Pomocný dělostř. pl. č. 2.	31./7. 1914	Rusko, Rumunsko Italie	—	6./11. 1918	Nadporučík.
36.	26.	Jan Sekanina	4./3. 1897	Pěší pl. č. 3.	1./2. 1917.	Italie	—	6./11. 1918.	Kovista.
37.	26.	Václav Sekanina	27./9. 1899	Pěší pl. č. 8. + 20.	10./3. 1917	Italie (Sau Dona di Piave)	18./6. 1918	20./12. 1918	Letal. Jednoroč. dobrovol.
38.	27.	Karel Tichý	28./4. 1892	Pěší pl. č. 8.	15./10. 1915	Rusko.	10./1. 1916	15./8. 1916	Invalida.
39.	28.	Antonín Vlach	1878	Dělostřelec pl. č. 6.	1./8. 1914	Rusko, Italie, Černá Hora, Rumunsko	1914 1917	30./10. 1918.	Invalida.
40.	29.	Metoděj Mrkvica	26./8. 1885	Pěší pl. č. 8.	1915	Srbsko Italie, Rumunsko.	15./8. 1916	7./11. 1918	
41.	29.	František Mrkvica	28./5. 1893	Pěší pl. č. 8.	20./5. 1915	Rusko.	19. 1915	—	Podlehl zranění 16/9 1915
42.	29.	Richard Mrkvica	14/3. 1898	Pěší pl. č. 3.	1916	Rusko, Rumunsko, Italie	20./8. 1917	12./1. 1921	
43.	29.	Vilém Mrkvica	22/2. 1900	Zeměbran. pl. č. 14.	6./2. 1918	Italie	—	20./11. 1918	
44.	30.	Inocenc Kruda	21/2. 1881	Dělostřel pl.	28./7. 1914	Rusko	—	11. 1918	Desátník.

Běžné číslo:	Číslo domu:	Jméno:	Narozen:	Který pluk:	Kdy nukován:	Kde v poli:	Kdy raněn:	Vrátil se:	Poznámka:
45.	31.	František Chlup	24/6. 1876	Zeměbran. pl. č. 14.	20/8. 1914	Rusko (Karpaty)	—	20/11. 1918	Zajat v Rusku 30/5 1915.
46.	32.	František Vičar	27/1. 1868	Pěší pl. č. 4.	11/3. 1916	—	—	1/6. 1917	Zběhem.
47.	32.	Antonín Vičar	14/1. 1898	Polní děl. pl. č. 2.	12/2. 1917	Rusko. Italie.	—	19/7 1920	
48.	33.	Vojtěch Kuda	4/9. 1877	Zeměbr. pěš. pl. č. 14 " " 28 Pěší pl. č. 24	1/8. 1914	Rusko (Přemyšl) Italie (Isonc)	—	15/12. 1917	
49.	33.	Václav Kuda	16/2 1894	Pěší pl. č. 8 " " 94 Střelecký pl. č. 16	26/10. 1914	Rusko. Italie	—	20/6. 1920	Ruský legionář. Svobodník.
50.	35.	František Halouska	8/9. 1874	Zeměbran. pl. č. 14	15/5. 1915	Rusko	—	16/8. 1919	Ruský legionář
51.	36.	Augustin Fiala	24/8. 1885	Pěší pl. č. 8.	1/2. 1915	—	—	8/7. 1915	
52.	37.	Josef Hájek	5/8. 1886.	Pěší pl. č. 3.	14/2. 1915	Italie	4/9. 1917	—	Padl na Italii.
53.	38.	Antonín Tomanec	5/6. 1886	Střelecký pl. č. 14	14/10 1916	Rusko. Italie	14/8. 1917	18/8. 1918	Invalida.
54.	39.	Jan Vičar	11/5. 1891						
55.	40.	Ludvík Sekanina	24/10. 1875	Střelecký pl. č. 21	3/9. 1914	Italie (Gorice - Piava)	—	12/4. 1919	Od 3/11. 1918 - 12/4. 1919 v Italii v zajetí.
56.	41.	František Weiss	8/9. 1877	Technický oddíl	18/7. 1914	Rusko, Rumunsko, Srbsko, Černá Hora.	—	26/11. 1918	
57.	42.	František Hrška	6/10. 1896	Pěší pl. č. 8.	15/4 1915	Rusko, Rumunsko, Italie.	1915	2/10. 1919	† 20/3. 1920 doma.
58.	43.	František Urbánek	1883	Pěší pl. č. 8.	1/8. 1914	Rusko.	—	11/11. 1918	
59.	44.	Leopold Kuda	8/9. 1893	Zeměbran. pl. č. 14	29/8. 1914	Rusko.	—	18/11. 1918	Ruský zajatec od 10/12. 1914 - 28/10 1918.
60.	45.	Jan Loukar	24/7. 1870	Zeměbran. pl. č. 14.	16/1. 1916	Italie.	—	/11. 1918	
61.	47.	Václav Daněk	11/9. 1880	Myslivecký pl. č. 17.	1/8 1914	Rusko.	7/9. 1914	29/3 1915	Invalida.
62.	47.	Stanislav Daněk	2/5. 1894	Pěší pl. č. 8.	26/10. 1914	Srbsko, Italie.	30/6. 1915	16/11. 1918	Invalida.
63.	49.	František Král	11/1. 1892	Myslivci č. 17.	27/7. 1917	Francie (Verdun)	—	1/11 1918	
64.	49.	Jan Král	23/10. 1895	Pěší pl. č. 8.	15/3. 1915	Srbsko - Italie.	25/6. 1915	—	Podlehl zranění 11/8. 1915.
65.	50.	Antonín Krejčí	19/12. 1879	Zeměbran. pl. č. 14	1/8. 1914	Rusko, Italie.	—	—	Podlehl těžké chorobě v zajetí v Italii 10/11 1919. Desátník.
66.	52.	František Špondr	10/10. 1883	Zeměbran. pl. č. 14.	5/8. 1914.	Rusko.	20/10. 1914	—	Padl v Jaroslavě u Přemyšlu.
67.	52	František Závodský	25/8. 1877	Zeměbran. pl. č. 14.	1/8. 1914.	Rusko, Italie	—	—	Zemřel v Trubnicku 16/12. 1915.

Běžné číslo:	Číslo domovní:	Jméno:	Narozen:	Který pluk:	Kdy raněn:	Kde v poli:	Kdy raněn:	Vrátil se:	Poznámka:
68.	52.	Michael Špondr	3.19. 1873	Pěší pl. č. 81.	20./11. 1915	Italie (Gorice)	25/11 1917	3./11. 1918	
69.	54.	František Kaplan	25./11. 1865	pl. č. 28.	24/5. 1916	Rumunsko	—	24./6. 1917	
70.	54.	Antonín Kaplan	21/7. 1896	Pěší pl. 8 Údený pa.	15/4. 1915	Rusko - Libáň.	20./6. 1918	27./12. 1919	Ruský Legionář. Desátník.
71.	56.	Ferdinand Matula				Italie		—	Padl.
72.	57.	Bedřich Svojse	28./12. 1886	Pěší pl. č. 8	15./8. 1916	—	—	1/3 1919	
73.	58.	Josef Žalkovsky	16./3. 1871	Horský děl pl. č. 16.	16./1 1916	Italie (Gorice) Rumunsko	—	6./11. 1918.	
74.	60.	Rudolf Klaška	14./4. 1870	Lehký děl. pl. č. 1.	1/10. 1911	Bukovina	—	22/11. 1918	Kuka.
75.	60	Antonín Klaška	24/5. 1899.	Zeměbran pl. č. 14	15./3. 1917	Italie	—	6/11. 1918.	
76.	61.	Karel Klaška	13./9. 1885.	Zeměbran pl. č. 14	2./8. 1914	Rusko, Srbsko, Italie (Isonzo) Albánie	10./8. 1917	15./11. 1918	Důstřel levého stehenní pasou (kmenník).
77.	62.	Anděloslav Hájek	14./10. 1882	Zeměbran pl. č. 14	1/8. 1914	Rusko	30./9. 1914	1./1. 1919	Ruský zajatec od 30./9 1914 a ztěk pronásledování matrik.
78.	63.	Prokop Fojtl	9./3. 1870	Pěší pl. č. 47	3./11. 1916	Srbsko - Italie	20./XI. 1917	26./2. 1918	Invalida
79.	64.	Jan Burian	30./5. 1884	Pěší pl. č. 8.	31/7. 1914.	Rusko.	—	1./11. 1918	
80.	65.	Petr Dobrovolný	7./3. 1889	Pěší pl. č. 8.	29/6. 1914	Rusko.		—	Nezvěstný.
81.	66.	Antonín Rudolecký	13/6. 1872	Pěší pl. 8 Zeměbr. č 27	14./9. 1914	Rusko, Italie, Albanie	—	12./11. 1918	Svobodník. Trubač.
82.	70.	Jan Hanák	16./8. 1893	Pěší pl. č. 8.	1915	Rusko, (Czernowitz - Karpaty.)	24/12. 191	1/11. 1918	Státní maturita.
83.	70.	Josef Hanak	3./3. 1897	Horský děl pl. č. 16.	15./10. 1915	Italie, Rumunsko	—	1920	
84.	71.	Ludvík Pivoda	13./11. 1885	Zákopnický prapor č. 4	1/8. 1914	Italie (Plodin)	—	5./6. 1917.	
85.	72.	Václav Sedláček	28./10. 1893	Dělostřel. pl. č.	1./10. 1914.	Italie, Albanie	—	11/11. 1918	Četař - Slouží dále.
86.	72.	Jan Sedláček	12./7. 1898		1916	Rusko, Italie	—	191	Četař. Slouží dále Italský Legionář.
87.	73.	Michal Klaška	3./9. 1882	Střelecký pl. č. 21.	1/8. 1914	Rusko, Italie.	31./8. 1914 4./9. 1915.	—	Padl 4./9. 1915.
88.	74.	Josef Vlach	11./3. 1890		1/8. 1914	Rusko, Italie.	—	3./4. 1919	Likvidace.
89.	74.	Jan Vlach	17./3. 1892		1/10. 1913	Rusko, Italie.	—	15./8. 1919	Desátník.
90.	75.	Alois Novák	19./3. 1888	Pěší pl. č. 8.	1/8. 1914	Rusko, Italie, Albanie.	8./10. 1914	1/12. 1916	Invalida.

Běžné číslo:	Číslo domu:	Jméno:	Narozen:	Který pluk:	Kdy nukoval:	Kde v poli:	Kdy raněn:	Vrátil se:	Poznámka:
91.	75.	Stanislav Novák	18/11. 1895	Zeměbran. pl. č. 14 a vorabný divize č. 2	15/11. 1915	Italie.	22/12. 1916	1/4. 1918	
92.	76.	Antonín Hejtman	4/12. 1869		15/1 1916	Italie (Soice)	—	28/11. 1918	
93.	77.	Antonín Hejtman	6/8 1897	Zeměbr. pl. č. 14.	15/10. 1915	Rusko, Bukovina, Italie, (Soice) Slovensk	23/6 1919	1/2. 1920	
94.	78.	František Fabiánek	9/6 1875	Pěší pl. č. 8.	15/5. 1915	Srbsko, Italie	28./2. 1917	30/6. 1920	
95.	79.	Josef Štrof	30/12. 1877	Pěší pl. č. 25.	20/8. 1914.	Rusko, Italie	1918	1/4. 1919	Italský legionář
96.	80.	Josef Hunkes	25/5. 1888	Zeměbran. pl. č. 14	27/7. 1914	Srbsko. Francie	16/9. 1914	27/5. 1919	Francouz. legionář. Rotmistr.
97.	80.	Julius Jankovský	25. 1893	Zeměbran. pl. č. 14.	25/8. 1914.	Rusko.	—	1920	Ruský legionář. Kdol.
98.	82.	Tomáš Sedlák	2/9. 1871	Pěší pl. č. 3.	1./10. 1916	—	[illegible]	29/10 1918	
99.	83.	Vincenc Vymazal	9/7. 1887	Těžký děl. pl. č. 2	1/8. 1914	Rusko. Italie	—	16./10. 1915	
100.	84.	Jan Sekanina	27/12. 1873	Pěší plč. 81.	15/5 1915	Rumunsko	28/9. 1916	1/8. 1917	
101.	85.	Jan Špondr	16/5. 1870	Pěší pl. č. 8.	1/10. 1915	Italie	—	11/2. 1919	
102.	85.	Tomáš Špondr	16/12. 1899	Letecký pluk	10/3. 1917	Italie (Etapa)	—	1/11 1918	
103.	87.	Hubert Rybníkář	31/10 1871	Zeměbran. pr. č. 42.	16/1. 1916	Italie (Soča)	14/5. 1917	3/11. 1918.	
104.	87.	Karel Rybníkář	15/8. 1899	Pěší pl. č. 71.	10/3. 1917.	—	[illegible]	28./10. 1918	Svobodník.
105.	88.	Tomáš Klaška	27/2. 1874	Pěší pl. č. 3.	15/12. 1916	—	—	29/10 1918	
106.	89.	Vincenc Dobrovolný	1868		19/1. 1916	Rusko (Etapa)	—	1918	
107.	90.	Vladimír Majrl	24/10. 1893	Zeměbran. pl. v Rusku i ve Francii i II	18. 1914	Rusko - Francie	13. 1915.	1. 1920	Francouzský legionář. Kapitán.
108.	90.	Jan Majrl	15.15 1896	Pěší pl. č. 8.	15/4. 1915.	Rusko	5./9. 1915	—	Padlehl zranění 16./9. 1915 v Belzu.
109.	91.	Jan Vymazal	3./11. 1894	Žižkovecký pluk č. 8.	15/11. 1914	Italie.	—	1919	
110.	92.	František Neveselý	15./12. 1884	Polní děl. pl. č. 15.	1/8. 1914	Rusko. Rumunsko, Italie	18./8. 1918	6./10. 1918	Desátník.
111.	93.	Jan Mahula	23/6. 1899	Jeredecký pl. č. 6.	10./3. 1915	Bukovina, Italie	—	6./11. 1918.	
112.	94.	František Hoda	22/6. 1877	Zeměbran. č. 14.	1/8. 1914	Rusko.	—	20.7.1915 13/11.1918	
113.	96.	Vilém Špondr	25/4. 1874	Zeměbran. pl. č. 24	1/8. 1914.	Tyroly, Italie	29/12. 1915	1/11 1915	

Běžné číslo:	Číslo domovní:	Jméno:	Narozen:	Který pluk:	Kdy mukoval:	Kde v poli:	Kdy raněn:	Vrátil se:	Poznámka:
114.	97.	Václav Jahman	27/9. 1884	Zeměbran. pl. č. 14	16/11. 1916	Dalmácie.	—	6/11. 1918.	
115.	98.	Josef Vymazal	17/3. 1875	Pondělkový nem. č. 4. Telka	1/8. 1914	Rusko, Rumunsko.	—	5/11. 1918	
116.	99.	Jan Hedlička	20/10. 1871	Pěší pl. č. 8.	17/1. 1916	Albanie.	10/2. 1917	2/11. 1918.	
117.	100.	František Chlup	9/6. 1870	Pěší pl. č. 8.	10/1. 1916	Italie.	—	1/11. 1918	
118.	102.	Antonín Pivoda	7/1. 1874	Zeměbran. pl. 25.	6/9. 1914	Italie.	3/7 1916	—	Padl.
119.	103.	Šimon Tomanec	24/10. 1876	Zeměbr. č. 14 " " 28	1/8. 1914	Rusko, Italie.	17/11. 1915 2/7. 1916 28/10. 1917	26/4. 1918	Invalida.
120.	104.	František Daněk	8/10. 1900	Jezdecký pl. č. 11.	4-/2 1918	Italie	—	28/2. 1918	
121	105.	Jan Nenkovský	24/6. 1870	Polní myslivec č. 1.	10/1. 1916.	Albanie.	17/7. 1916	29/11. 1918	
122.	106.	Jan Tuněmy	26/6. 1890	Polní myslivec č. 17.	1/10. 1911	Rusko.	19/11. 1914	27/11. 1918	
123.	107.	František Jedlinský	4/10. 1881	Pěší pl. č. 8.	1915	Albanie.	26/7. 1918	26/11. 1918	Svobodník.
124.	109.	Josef Uhnížě	20/3. 1889.	Jízdecký pl. č. 6.	1/7. 1914	Rusko.	11/6. 1916	2/10. 1918.	Zajat v Rusku.
125	109.	Vincenc Uhnížě	21/1. 1900	Zeměbran. pl. č. 14.	6/12. 1918	Italie.	—	5/11. 1918.	
126.	111.	Ludvík Mokrý	1881	Kanónýrský pl. č. 3.	1/8. 1914	Rusko, Francie.	8/9. 1914	26/11. 1919	Svobodník
127.	113.	Cyril Tomanec	1/6 1894	Železniční pluk.	15/11. 1914	Srbsko, Italie.	—	29/11 1918	
128.	113.	Jan Tomanec	22/2. 1896	Zeměbran pl. č. 14. Legion. č.	15/3 1915	Rusko, Sibiř	—	29./7. 1920.	Ruský legionář.
129.	114.	Jan Pivoda	9/9. 1876	Domobranec pl. č. 14.	1/8. 1914	Rusko, Italie.	14/10. 1914	4./11. 1918	Četař.
130.	116.	Josef Zmrzlý	15/9. 1874	Domobranec pl. č. 14.	15./8. 1914	Rusko	—	6./9. 1917	
131.	116.	Roman Hlaška	1892	Pěší pl. č. 8.	1914.	Srbsko		—	Nevrátivší - nástup Albánie.
132.	116.	Jan Hlaška	1894	Pěší pl. č. 54.	1914	Srbsko. Francie	-	1919	Francouzský legionář
133.	116.	Josef Hlaška	1894	Zeměbran. pl. č. 14.	6./8. 1916	Italie.	29./11. 1917	—	Padl. Svobodník.
134.	116.	Alois Hlaška	8./2. 1898	Pěší pl. č. 8. Výsadný 39	1/10. 1916	Italie. Slovensko	1/5. 1919	8./3. 1920	Italský legionář. Raněn na Slovensku.
135.	118.	František Daněk	1878	Pěší pl. č. 8	1/8. 1914	Rusko.	—	/	
136	120.	Jan Pecl	22/5. 1879	Zeměbran. pl. č. 14	1./8. 1914	Rusko	—	5./4. 1915	Superarbitrován.

Běžné číslo:	Číslo domu:	Jméno:	Narozen:	Který pluk:	Kdy mukoval:	Kde v poli:	Kdy raněn:	Vrátil se:	Poznámka:
137.	122.	Vojtěch Fluss	13/6. 1880	Kamenbram pl. č. 14	5/8. 1914	Rusko. (Karpaty)	—	28/11. 1918	30/5. 1915 v Rusku v zajetí.
138.	123.	Jiří Brumla	24/4. 1883	Pěší pl. č. 8. Lobkowitz pl. č. 5.	1/8. 1914	Rusko, Italie.	12/6. 1915	12/11. 1918	
139.	124.	Dr. Vincenc Šmíd	19/3. 1888	Těžký děl. pl. č. 15.	22/8. 1916	Italie.	—	14/11. 1918	
140.	125.	Alois Beneš	21/6. 1880	Dělostřel. pl. č. 4.	16/10. 1916	Italie	14/7. 1917	8/11. 1918	
141.	127.	František Kuda	4/10. 1884	Pěší pl. č. 3.	16/11. 1916	—	—	18/11. 1918	
142.	129.	Jan Poláček	5/6. 1881	Pevnostní děl. pl. č. 1	23/7. 1914	Tyroly (1rok)	—	4/11. 1918	
143.	130.	Vincenc Klaška	1/12. 1880	Domobran. pl. č. 14.	1/8. 1914	Rusko, Italie.	9/3. 1916	10/12. 1919	Italský legionář. Nájemník.
144.	131.	František Zástřešek	24/2. 1893	Korpus VIII. Spravovatel					Desátník.
145.	131.	Václav Zástřešek	8/11. 1898	Polní kanonýr č. 104	12/2. 1917	Italie.	—	15/11. 1918.	
146.	133.	Pavel Konečný	29/6. 1874	Domobranecký pl. č. 27	9/10. 1914	Rusko, Italie.	23/12. 1914 19/6. 1916	30/9. 1918	Desátník
147.	134.	Jan Chmelík	2/2. 1884	Lotrinský odděl. č. 11.	22/7. 1914	Rusko, Rumunsko, Italie.	25/10. 1918	2/11. 1918	Svobodník.
148.	135.	Jan Muselík	12/4. 1884	Pěší pl. č. 8.	1/8. 1914.	Rusko.	30/8. 1914	8/11. 1918	Svobodník.
149.	136.	Antonín Klaška	20/4. 1883	Pěší pl. č. 54	7/8. 1914	Rusko.	28/8. 1918	25/10. 1918	Zajat v Rusku 22/8 1914 do 4/4. 1918.
150.	137.	Cyril Bartůček	11/4. 1888	Těžké děl. č. 2.	1/8. 1914	Rusko, Italie	—	31/10. 1918	
151.	138.	Tomáš Rokekl	6/9. 1870	Pěší pl. č. 3.	3/11. 1916	—	—	15/10. 1918.	
152.	138.	Alfred Kühnel	10/3. 1917	Pěší pl. č. 8.	10/3. 1917	Italie	—	10/9. 1919.	Desátník.
153.	138.	Sebestián Kalenda	19/1. 1844	Pěší pl. č. 8.	16/10. 1914	Rusko.	—	28/10. 1921	Zajat v Rusku 9/6. 1916
154.	139.	Jan Paulík	23/10. 1887	Děloštřel. pl. 1887	13/1. 1915			13/2. 1915.	
155.	140.	Josef Vojta	6/4. 1894	Pěší pl. č. 8.	- 1915	Italie.	—	1918	Italský legionář. Čeh.
156.	140.	František Vojta	20/5. 1898.	Děloštřel. pl. č. 25	12/2. 1917	Italie	—	1918	
157.	140a	Martin Dobrovolný	11/11. 1888	Myslivecký přap. č. 17	1915	Rusko	-	1918	Zajat v Rusku.
158.	141.	† Josef Král	24/12. 1884	Pěší pl. č. 99.	1/8. 1914	Rusko	4/11. 1914	—	Padl.
159.	143	Jan Paulík	1896	Pěší pl. č. 8.	15/4. 1915	Italie	—	1918	Získal a oženil se v Dalmácii.

Běžné číslo:	Číslo domu:	Jméno:	Narozen:	Který pluk:	Kdy rukoval:	Kde v poli:	Kdy zajat:	Vrátil se:	Poznámka:
160.	143	Petr Paulík	1869	Zemědělský pl. č. 14	15./1. 1915	Rusko, Italie.	—	3./11. 1918	
161.	144.	Dr. František Spondr	13/6. 1885	Pěší pl. 4. Lékařský sbor	16./8. 1915	—	—	29/10. 1918	Desátník.
162.	145.	Jiří Jadrný	24/4. 1867	Zákopnický pl. č. 2	15./1. 1916	—	—	10/4. 1918	
163.	145.	Jiří Jadrný	8./2. 1895	Pěší pl. č. 8.	16./11. 1915	Rusko.	21/6. 1916	—	Podlehl zraněním v zajetí 24/6. 1916.
164.	145.	Klement Jadrný	16./11. 1897	Pěší pl. č. 8., +7 čs.	15/10. 1915	Rusko (Kolki)	—	3./12. 1920	Ruský legionář
165.	146	Melkiáš Kyselka	29/3. 1886	Pěší pl. č. 8.	23/7. 1914	Srbsko, Italie, Rusko	14. 1917	11./11. 1918	Od 4/12. 1914 zajat + Srbsko. Po odbytí Srbska u vídně. Četař.
166.	147.	Josef Chlup	19/3. 1883	Četařský pl. č. 5	1./8. 1914	Rusko, Italie, Rumunsko	—	20./9. 1919.	
167.	149.	Rudolf Šlapanský	17/5 1888	Pěší pl. č. 81.	1./7. 1914	Rusko, Italie	—	6/11. 1918	
168.	149.	Františ. Šlapanský	28/3. 1891	Polní myslivna pl. 17.	1914	Rusko, Italie, Těšínsko, Slovensko	—	1919	
169.	149.	Josef Šlapanský	9./8. 1895	autokolona	1917	Italie	—	1919	
170.	149.	Bohumil Šlapanský	3/7. 1900	Pěší pl. č. 8.	1917		—	1918	
171.	150.	Julius Svoboda	1872	Pěší pl. č. 8	29/8. 1914	Rusko - Italie	—	20./10. 1918	
		Konečný							

Obecní účty.

Dobré finance jsou nejdůležitějším podkladem zdárného vývoje obce. Při prohledávání obecního archivu našel jsem nejstarší listiny a sice účty z r. 1820. a pak postupně (s některými přestávkami) až do dnešních dob. Dříve říkávali obecním účtům „Makulář". Uvádím zde příjem a vydání za jednotlivá léta; neboť není bez zajímavosti, jak na obci hospodařeno:

Rok:	Rychtář:	Purkmistr:	Příjem:	Vydání	Skutečný příjem:	Skutečné vydání:	Poznámka:
1820	Horagofský Petr	Josef Vlach	1664·44 zl	2.087·03 zl	-	-	Účet neúplný.
1823	"	Chlup Tomáš	1.865·51 "	1.718·48 "	226·15 zl	147·03 zl	
1824	"	"	1.939·21 "	1.746·30 "	220·33 "	192·51 "	
1825	"	"	1.967·03 "	1.745·29 "	220·33 "	221·34 "	
1826	"	"	1.966·02 "	1.833·51 "	220·33 "	132·11 "	
1828	"	Hofírek Jakub	1.860·24 "	1.673·25 "	129·09 "	186·59 "	
1829	"	"	1.802·34 "	1.672·16 "	129·09 "	130·18 "	
1830		"	1.801·25 "	1.600·47 "	129·09 "	200·38 "	
1831		"	1.729·56 "	1.595·36 "	129·09 "	134·20 "	
1832		"	1.724·45 "	1.531·53 "	129·09 "	137·22 "	
1841		Špánek Jakub	874·23 3/5 "	766·30 2/3 "	154·44 "	107·52 zl	Počet.
1847	Řekanina Jakub	Dobrovolný Jakub	1.016·23 1/3 "	883·13 1/3 "	166·40 "	133·10 zl	"
1849	"	"	843·08 2/3 "	681·26 1/3 "	53·41 "	161·42 "	
1850		Umlášek Fraun.	776·11 4/5 "	327·02 zl	94·45 "	327·02 zl	

Rok:	Radní:	Příjem:	Vydání:	Zachovalost:	Obec dluží:	Obci dluží:	Poznámka:
1851	Filip Svoboda	635·32 zl	234·52½ zl	400·39½ zl			
1852	Antonín Kuda	617·24 "	171·36 "	445·48 "			
1853	"	1.882·27 "	1.463·04 "	419·23 "			
1855	"	1.014·19½ "	607·56½ "	400·41½ "	331·18½ zl		
1856	"	649·22 "	623·52 "	25·30 "	480·- "		
1857	"	723·11 "	681·49 "	41·21 "	250·- "		
1/1.–30/6. 1858	"	608·48½ "	426·38 "	150·40½ "	281·30 "		
1860 1861	František Kugler	957·57 "	829·16 "	128·41 "	262·50 "		
1862	"	819·76 "	654·75 "	165·01 "	200·- "		
od 26/4. 1863	Matouš Konečný	953·38 "	573·21 "	33·-	280·- "	347·17 zl	
1865	"	1.253·08 "	819·26 "	25·65	370·- "		
1866	Ignác Vičar-Konečný	898·66 "	378·92½ "	-	416·31½ "		
	Starosta:	V Kobylnicích začínají úřadovati starostové teprve r. 1867.					
1867	Ignác Vičar	1.937·95 zl	948·56½ zl	100½ zl			
1868	"	1.237·48½ "	615·21½ "	39·53 "			
1/1.–10/3. 1869	"	736·58½ "	711·12 "	25·46½ "			
10/3.–26/4. 1869	Matouš Konečný	2.099·59½ "	1866·12 "	233·47½ "	570·- zl		Dluh v Kostelním. zál. v Sokolnici
26/9.–20/6. 1869	František Klaška	1.271·44½ "	861·05½ "	410·39 "			
20/6.–5/7. 1870	"	650·68 "	637·25½ "	13·42½ "		365·99 zl	
5/7.–31/12. 1870	Florián Král	1122·11 "	250·41 "	198·02 "			
1871	"	589·29 "	567·84½ "	21·44½ "		757·08½ zl	
1872	"	1.010·40½ "	768·66½ "	241·74 "			

Rok:	Starosta:	Příjem:	Vydání	Zachovalost:	Obec dluží:	Obci dluží:	Poznámka:
1873	František Spondr	882·42zl	686·20½zl	136·21½zl	772·02zl	955·49zl	
1874	"	1.111·21 "	1.257·81 "				
1875	"	2.520·91 "	1.439·78½ "		1.252·96zl	1.337·39zl	
1876	Ohlup František	2.378·61 "	1.187·17 "		1.141·09 "	1.265·53 "	
1877	"	2.529·78 "	1.556·72 "		1.277·44 "	1.309·03 "	
1878	"	2.452·- "	1.118·20 "		1.159·33 "	1.333·80 "	
1879	"	2.510·86 "	1.454·61 "		1.385·26 "	1.643·89 "	
1880	"	3.464·78 "	2.467·31 "	1.002·47zl	773·03 "	1.775·50 "	
1881	"	3.188·- "	1.993·40 "	1.265·05 "	320·45 "	1.585·50 "	
1/4 - 10/4 1882	"	115·29 "	349·72 "		234·43 "		
1882	František Spondr	1.173·86 "	1.652·18 "	1.112·70 "	478·32 "	1.541·02 "	
1883	"	3.915·33 "	2.062·13 "			1.404·48 "	
1884	"	2.570·03 "	1.484·72 "		2.314·58zl	1.450·42 "	
1885	"	3.559·50 "	2.281·59 "		1.793·98 "	1.368·27 "	
1886	"	2.964·65 "	1.751·89½ "		1.741·72½ "	1.332·29 "	
1887	"	2.934·01 "	2.006·80 "		1.681·84 "	1.180·23 "	
1/1. - 1/4. 1888	"	180·40 "	237·79 "		57·39 "		
1888	Tomáš Beneš	2.539·57 "	1.619·07 "		1.575·11 "	1.133·96 "	
1889	"	2.537·48 "	1.771·95 "		1.688·30 "	1.108·35 "	
1890	"	2.181·04 "	1.677·61 "		1.906·49 "	1.101·65 "	
1891	Petr Vymazal	2.375·86 "	1.830·62 "		1.499·28 "	1.302·04 "	
1892	"	2.522·57 "	2.002·93 "		515·81 "	1.035·45 "	Peníz. zbav 358·73zl.

Rok:	Starosta:	Příjem:	Vydání:	Aktiva:	Pasiva:	Obec dlužší:	Obci dlužní:	Poznámka:
1893	Petr Vymazal	1.838·99zl	2.360·58zl	-	326·69zl			
1895	"	2.077·42"	2.105·07"	358·55zl	-	828·01zl	1215·24zl	
1896	"	1.842·92"	2.004·19"	533·89"	-	810·69"	1.344·38"	
1897	Vymazal Petr Antonín Klaška	2.126·87"	1.918·83"	Zůstává v pokladně: 348·20"	-	790·48"	930·64"	Od tohoto v jsou aktiva zůstávají v pokladně.
1898	Antonín Klaška	2.264·74"	1.976·89"	387·11"	-	770·37"	869·63"	
1899	"	2.231·67"	1.860·39"	247·43"	-	749·33"	625·48"	
1900	Klaška Antonín Vymazal Petr	3.925·83 K	3.844·12 K	3·- K	-	1.454·61 K	1.375·90 K	Od tohoto v počítá se na korunový.
1901	Petr Vymazal	3.303·65"	3.770·75"	-	467·10 K	2.808·50"	1493·01"	Komposesor Ludv. Klaška.
1902	"	5.096·63"	5.029·98"	66·65 K	626·52"	2.060·26"	1433·74"	
1903	Antonín Klaška	5.164·14"	5.099·34"	64·80"	-	1.309·78"	1406·11"	
1904	"	4.643·78"	4.739·99"	-	96·21"	1.236·94"	1251·80"	
1905	"	5.588·88"	5.482·77"	106·11"	-	1.201·65"	1285·19"	
1906	"	5.795·01"	5.654·39"	140·62"	-	1143·79"	1339·22"	
1907	Tomáš Beneš	4.394·95"	4.189·10"	205·85"	-	1.085·98"	1186·12"	
1908	"	5.325·74"	5278·04"	47·67"	-	1.028·12"	1.406·38"	Kmenové jmění 832·50 K
1909	"	4.602·02"	4221·21"	380·81"	-	967·25"	1.588·54"	Kmenové: 934·30 K
1910	Sebestián Svoboda	5.339·12"	5.146·39"	192·73"	-	903·22"	1.317·90"	Kmenové: 972·68 K Složeno u Agr. Měš. a.s. 246·-
1911	"	5.186·16"	4.587·07"	599·09"	-	2.489·96"	1182·84"	Kmenové: 934·30"
1912	"	7.727·79"	6.110·19"	1.617·60"	-	2.365·- "	1282·- "	Kmenové 189·70 K, 744·60"
1913	Václav Tkadlíček	14.088·95"	14.024·64"	64·31"	Aktiva: pořízení 3.743·66 K	Pasiva: nedopl. 1241·09 K	Kmenové jmění: 2700·- K	Účet Pond 744·60 K; Kmen. jmění 189·70 K
1914	"	6.091·55"	5.870·61"	220·94"	3.841·77"	612·05"	2700·- "	874·92" 189·92"
1915	"	11.232·29"	9.805·46"	1.426·83"	1.862·89"	529·57"	2700·- " 1000·- "	dto dto
1916	"	15.550·57"	14.550·13"	1.000·44"	1081·26"	2.947·61"	2700·- " 1500·- "	" "
1917	Úřadující radní Jul. Klaška	13.179·96"	8.665·52"	4.514·44"	891·39"	7.449·02"	2700·- Aktiva: 14.691·52 Pasiva: 14.691·52	Účet jmění 11.665·52 "
1918	"	22.960·45"	22.789·46"	170·99"	Aktiva: 9.184·34"		"	" "

Nejstarší rody.

Farní matriky Slapanic jsou vedeny od konce XVII. století. Dřívější shořely. Nejstarší rod v Kobylnicích je rod Konečných. Vyskytují se r. 1692 tři rody. Dle Josefinského katastru byly majetníky selských usedlostí 4 rodiny Konečných, osedlých ovšem v jiných domech a sice v číslech: 7., 10., 18. a 22.

Roku 1721 vyskytuje se rod Svobodů, který dle tvrzení starých lidí měnával místo svého pobytu. Jisto však jest, že jest nejdelším držitelem č. 2. Již Josefinský kataster uvádí Karla Svobodu za pololánka č. 2.

Roku 1721 objevuje se rod Hoda a r. 1729 rod Pivoda.

Uvádím zde jména nejstarších a vymizelých rodů v Kobylnicích. Navrátil, Kaňkovský, Tribal, Rzemik, Pokorný, Kuna, And, Korel, Hanáček, Krámek, Jerabek, Bělohlávek, Kříván, Kučera, Špaček, Navrátil, Lzech, Král (vymřel), Kocsi, Kussanek,

Rořek, Pospíšil, Tučka, Jaroš z 1698:, Hladil, Jelínek, Dosák (Žák), Merulanek, Hladký, Rybka, Tesař, Krejčí, Bučkovský, Bílský, Hrazdira, Hadlička (vymřeli), Vlach (ne mynější rod), Kratochvíl, Doležel, Zelený, Kadlec, Horagofský, Nerad, Hodecek, Hlučka.

Dále uvádím rody na selských usedlostech, které jsou pamětníci vzpomínají. Snad bude to kdysi vodítkem pro hlubší studium kroniky rodů a kroniky domovní:

	Mynější rod:	Odkud pochází:	Dřívější rody:
č. 1.	Pecl:	Prace	
č. 2.	Svoboda	Kobylnice	
č. 3.	Klaška	Měnín	Pivoda
č. 4.	Beneš	Prace	Král
č. 5.	Smíd	Sokolnice	Doležel
č. 6.	Miltovský	Dietrichstein ←	Kadlec
č. 7.	Beneš -	z č. 4.	Konečný
č. 8.	Konečný	Kobylnice	Horakovský
č. 9.	Vičar	Tvarožná	Koda
č. 11.	Spondr	Ponětovice	Král
č. 10.	Král	Sokolnice	Konečný
č. 18.	Klaška	z č. 3.	Dobrovolný
č. 19.	Kuda	z č. 33	Pivoda
č. 20.	Přerovský	Jabloňanov	Sekanina
č. 21.	Beneš	z č. 7.	
č. 22.	Vymazal	Těšany	
č. 23.	Chlup	z č. 31.	
č. 30.	Paulík	Blažovice	Kuda, Šťastný
č. 31.	Chlup	Rychmanov	
č. 32.	Vičar	z č. 9.	Sekanina, Kugler
č. 33.	Kuda	Svitávka	
č. 96.	Spondr	z č. 11.	

Rozličné zajímavosti.

V tomto odstavci uvádím rozličné zprávy získané ze starých zápisů a vypravování, které utkvělo v paměti našeho, hlavně staršího občanstva. Zprávy jsou ovšem „rozličného rázu." Přihlížel jsem však k tomu, abych vyhověl požadavkům širokých vrstev lidových. Proto nebudiž ne příliš ladné uspořádání myšlenek kriticky posuzováno.

Domy č. 50, 51. a 52. bývaly kdysi obecní sýpkou, zřízenou v dobách Josefinských. Později (asi r. 1851) byla sýpka v Kobylnicích zrušena a zařízena sýpka v Sokolnicích, kam byli občané povinni předepsanou dávku odvážeti. R. 1864 byla zrušena tato sýpka a za odprodané obilí zřízen kontribučenský fond.

Honitbu od nepaměti do dnešních dnů má „vrchnost" Sokolnická.

Depositní fond panství Sokolnického byl založen a nastřádán od poddaných z dávek

válečných z r. 1801. Koncem r. 1891 byl výnosem okr. hejtmanství v Brně rozdělen. Kobylnice obdržely 13·71% l. j. 1.420·54 zl.

Milostivé peníze. (Fundace hraběte Františka z Dietrichsteina.) Dne 3. dubna 1849 odevzdal hrabě František z Dietrichsteina v místodržitelství 125.000 zl. stříbra v 4% obligacích státních, k tomu cíli, aby roční úroky 5.000 zl byly rozdělovány obyvatelům někdejšího panství Boskovického, Sokolnického a Žďárnického. 2.000 zl z těchto úroků má se dostati obyvatelům panství Sokolnického. Návrhy na rozdílení peněz podávali starostové. Patronem těchto peněz, který rozdělování definitivně ustanovil, byl hr. Mittrowský.

Dne 5. srpna jsou u nás „malé hody." V r. 1849 řádila v obci cholera tak, že ve 14. dnech zemřelo v Kobylnicích cholerou 48 lidí. Jednoho dne byl pohřeb 11 osob. Od 5. srpna řádění cholery přestalo „po úpěnlivých prosbách a modlitbách k Panně Marii." Proto zbožní občané chodí toho dne do Slapanic na mši a druhou neděli na pouť do

Tvarožné. Kromě této pouti chodí Kobylničtí občané na pouť do Tuřan.

Na starém dvoře za transformátorem býval „rybníček", bude-li to tak nazvati. Děti se tam rády koupávaly. Rybníček byl často zanešen bahnem, proto ho „pročišťí" vyvářeli. Voda tam bývala vždy kalná, neboť tam tekla i hnojůvka, což ovšem malým plavcům pramálo vadilo. Hlavní věcí bylo, že voda byla „teplónká". Po koupeli bývali kluci jako indiáni.

V nepaměti byly u kříže, tam kde je postaven dům č. 118, staré lípy. Při stavbě domu č. 118 byl kříž posunut k silnici, staré lípy vykáceny a zasazeny lípy nové.

V bažantnici bydlel němý, říkali mu „Papaja". Svědomitě hlídal bažantnici a střílával tam škodnou. Zemřel po světové válce ve věku 105 let.

Leopold Musílek

První protokolní kniha obce sahá od 15. března 1874 do 15. dubna 1895. Druhá kniha sahá od 24. dubna 1895 po naše

časy.

Hloušek býval pastvinou. Za starosty Františka Špondra byl r. 1874 pronajat za pole.

Služba pasáka husí r. 1874 byla: Z každého čísla domovního odkud se husy vyhání $\frac{1}{4}$ čita (čtvrt míry), do 9 housat mladých jeden oběd, přes 10 dva obědy; z jednoho obědu čtvrt, ze dvou obědů půl bochníku chleba. Z housete 2 kr, ze staré husy 4 kr. Čas pastvy trvá od Jiří do Václava. Do tohoto času má býti služba zapravena. Obecní hlídač, („správný člověk") měl 4 kr z míry pole.

Pastýřem, obecním sluhou a hlásným byl v letech 1874, 75, 76, 77 a 78 Petr Trněný,

" " 1879 až 1883 Tomáš Masnička,
" " 1884 " 1887 Petr Trněný,
" " 1888 " 1895 Zacharias Kleka
" " 1895 " 1921 Jakub Krška.

Hlídačem polí býval Jos. Muselík, Petr Trněný Pasačkou husí vdova Zelená a Masničková.

Za r. 1892 byli 2 hlásní v Kobylnicích a měli za noc 50 kr.

V r. 1883 bylo v Kobylnicích 70 prasat,

65 kor, 50 hrav, 6 jalovic.

První zdravotní komise byla zvolena r. 1884. Do komise zvolen František Špondr, starosta a Florián Král, radní.

R. 1887 zavedena u nás dávka z kořalky (z 1l slabé 2 kr) a z likérů (z 1l 4 kr). Tato dávka byla zrušena.

Při revidování obecních účtů a důležitějších událostech pil obecní výbor „čtvrtky" piva (někdy i 2 čtvrtky). Musili prý se posilnit na důležité „hořadování". Výlohy spojené s těmito „slavnostmi" byly „vařený na béka, nebo na školo". Toto ovšem tvrdí jen zlé jazyky. Buď jak buď - toto patří minulosti.

R. 1888 byl obci přijat kominík z Pozořic, a ten byl povinnen vymetati komíny 4 x do roka za 3 kr. Nyní vymetá komíny kominík ze Slapanic.

Porodní bába dostávala od nepaměti 10 zl stříbra ročně od obce. Známou bábou byla Klaušková; od r. 1908 Rotreklová.

Při oslavách Palackého r. 1898 byli obci vysláni 2 občané do Prahy a každému

vyplacený dicty v obnosu 5 zl.

Mostní vozová váha zakoupena r. 1905 podílníky od fy. Kaláb, Brno za 1.000 K R. 1914 vrata váha do obecní správy.

Na paměť 100leté bitvy 3 císařů r. 1905 1. prosince pálena v Kobylnicích první hranice.

Chudinský fond v Kobylnicích byl zřízen r. 1908. Před tím dostávaly Kobylnice chudinské peníze ze Slapanic z fary) průměrně ročně 10 zl. Obecní výbor rozděloval tuto podporu.

Mezírka u Klaškových (č. 14) zastavena 1908.

Kaplička (boží muka) postavena téhož roku a pod deskou je zazděn pamětní list.

Třešňový sad pod „Bezděkovem" byl vysazen r. 1908 (95 třešní).

V tomto roce bylo v Kobylnicích zaměstnáno: 38% při polním hospodářství,
12% v Brněnských továrnách,
8% při obchodě,
5% v jiném povolání,
37% bylo dětí do 14 roků.

Dvorky před č. 15 odkloněny r 1909

První krupobití od nepaměti bylo 3./7. 1910. Postiženo byla východní strana obce ve tratí „Stosy" a „Za Stosy". Vybitím hlavně ječmeny a pšenice.

Slintavka a kulhavka hovězího dobytka byla v létech 1910 - 1912.

2./1. 1911 jmenování čestnými občany obce Kobylnic p. hrabě Vladimír Mittrowský a ředitel Adolf Ptáček.

R. 1918 5/5. jmenován čestným občanem zasloužilý řídící učitel Adolf Svoboda.

Na „starém dvoře" vysáreno r. 1911 20 kašanů, které však během času vesměs zasvé.

Kruhovité zatmění slunce pozorovali naši občané začazenými skly 17/4. 1912.

20/9. 1912 vykopány v panském pískovém dolu nad rybníkem 2 zkřečené kostry a nádobky rázu mnětického. (Řed. Ptáček, Sokolnice)

4/7. 1913 vykopáno na staveništi č. 149 a 150 u mostu přes strunu (hamho) kostra ženy s náramky z doby galské. (Zvonček, Slávek, Slapanice)

Sanbulanční vůz pořídily Kobylnice

a Sokolnice r. 1914.

21/4 r. 1915 byla srážka dělnického vlaku s nákladním vlakem vojenským v Židenicích. Nejhůře postiženi byli dělníci z Kobylnic. Lokomotiva nákladního vlaku naráila z boku na vůz v němž seděli Kobylničtí. 2 vzaté řeny na místě byly zabity, 6 osob velmi těžce 5 těžce a 5 lehce raněno. Usmrceny byly: Stříbná Terezie 31.letá vdova, matka 3 dětí, a Jurčíková Marie 29.letá r.č. 65. 17.letá dělnici Hájkové Anežce byla rozdrcená noha amputována. Alois Jurčík, 32.letý muž zabité byl v kyčli raněn a navždy znmrzačen. Svobodnému stolařskému dělníku Františku Vojtovi byla zmrzačena paže.

Obecní výbor odmítl I.+III. válečnou půjčku.

Na II. válečnou půjčku upsala obec 1.000 K r. 1915
" IV. " " " " 1.100 " r. 1916
" V. " " " " 4.000 " r. 1916
" VI. " " " " 4.000 " r. 1917
" VII " " " " 1.000 " r. 1917
" VIII. " " " " 1.000 " r. 1918.

Všechny válečné půjčky až na poslední byly prozíravým a hospodárným úřadujícím radním

p. Antonínem Klaškou včas prodány a obec tak neutrpěla škod jako obce jiné.

V Kobylnicích upsáno bylo mezi občanstvem přes 150.000 K na válečných půjčkách.

Pražská silnice vysazena 20/3. 1913 · 160 třešňovými stromy.

V r. 1916 sekalo 12 chlapců kopřivy na hotovení plátna pro vojsko. Kobylnická škola dodala 2 q kopřiv.

Vlastenecké smýšlení občanstva projevilo se v červnu 1918. Obecním výborem povolena po obci sbírka na národní divadlo v Brně. Po obci se vybralo 283 K 90 h a obec věnovala 316 K 10 h. Zasláno tedy celkem 600 K. Kdo znal poměry válečné jistě se velmi podiví, kde se vzala odvaha takový „vlastizrádný" čin provésti.

R. 1916 započato s vyměřováním katastru Kobylnic. Práce trvaly až do r. 1923. Poslední vyměřování bylo r. 1825.

V matrice oddaných z r. 1755 na faře ve Šlapanicích našel tento zajímavý zápis:

Počestný mládenec Antonín, syn Eliáše Krále, (sláma) (coloms) Kobelnického s počestnou pannou Dorotou, dcerou po zemřelém Janu Sklenářovi, (col.) Telnickém.

Svědci: Mikuláš Konečný, col. oba dva
Antonín Vlach, col. z Kobelnic.

Jak zapisováno bylo v matrice narozených podávám tento zápis ze dne 27. prosince 1766

Kdo křtil	Jméno Křtěncovo:	Kde narozen:	Rodiče:	Kmoch:
Minorita Pater Lukas Heikenwelder minorita Brněnský	Jan Křtitel Štěpán dvojjaba	Kobelnicio	Štěpán Sekanina col. et Alžběta	Karel Chavát (casarius) a Barbora jeho manželka ze Slapanic.

V „lepších" domech říkávali i dědi své matce paňmáma. (Mlýn, hospoda, větší rolníci.) Před r. 1850.

U mlýna bývál splávek a tam se spouštívala voda do rybníka, dokud ovšem byl rybník. Dnes asi v těchže místech jest „hamr".

Panští úředníci nazýváni v době roboty: Vrchní, purkrabí, duchodní. Vrchní byl tajemníkem hraběte a všemocným pánem. Purkrabí vládl všemi poddanými a řídil hospodářství. Duchodní měl na starosti peníze.

Vyplácel 30 zl, když někomu uhynula kráva.

Na „ovčírni" bydlíval drábr který volal na robotu. Ač měl kdo sebe pilnější, musil práci nechat, sice ho v sobotu drábi chytili a „řádně" na lavici vyplatili a pak přes neděli zavřeli. Dráb měl modré sukené šaty a červený lemůvke na nich." Drábi nosívali o vzkříšení podstavce.

Na čtvrti (čtvrtláně) mívali (před r. 1847) i 32 ovcí.

Pro kvasnice se chodilo do pivovaru v Sokolnicích. Také pro patoky chodívali do Sokolnic. Patoky bylo pozadní pivo. Čerstvé byly prý lepší než dnešní 10° pivo.

Oběd našich předků sestával pravidelně: z polévky (bramborová, mléčná, česnečka, fazolová, čočková) a moučníku (buchty, plácky, vdolky). Masa nebylo. Maso nepřišlo mnohdy ani v neděli na stůl.

K snídani mívali zasmaženou neb česnekovou polévku.

K večeři bývaly pravidlem brambory ve

slupce. Každý si musil okopati brambory sám.

Do lesa se vstávalo o 4 hod ráno. Vzal si krajíc suchého chleba do kapsy. Ač chléb v kapse „voněl" smělo se jíst. Na zapití brávali s sebou „čutero" kořalky (za 2 kr.) Pro dřevo se jezdívalo do Horákova. Naši občané kupovali v lese jednu „lichu" (také „voprátku") neb i dvě. Licha byla hromada klestí. Hned v lese si větve na pařízku posekal, nadělal otýpek a vozil domů. K tomu přikoupil sáhu i dvě mýchaného dřeva.

Když staří přišli z kostela, snli boty a obouvali si je dcery a synii. Po případě vzali si i dcery a matčiny šaty. Taková byla bída!

Kdo měl 100 zl dluhu na gruntě, ten je třeba za celé a dobré hospodářství nezaplatil.

Peníze půjčovali židé, pravidlem na 40%.

Koně na půlláně mívali jednoho, ubožáka.

Krávy bývaly 2 a ty špatně vyživil.

Pěstovali ponejvíce ječmen. Na měřicí pole vrodilo se ½ kopy ječmene. Žita pěstovali tolik,

aby měli dostatek pro sebe a trochu na odprodej. Pšenice seli málo, že neměl ani dost pro sebe. Ječmene se nepěstoval. Jen „mí-šaninu" (směs víky, ovsa, ječmene) seli a su-šili na zimu. Čočku pěstovali pro domácnost. Také fasole pěstovali tolik, kolik v domác-nosti spotřebovali. Sázeli brambory a řepu. Lukrovku začali pěstovati až v pozdějších dobách.

Z mléka vyráběli tvaroh a máslo. Jen z lánu mohli odprodat. Ostatní spotřebo-vali doma.

Vůz měl každý sedlák jen jeden a ten byl chatrný. Vozil na něm všude a všecko. Jak třeba večer svážel, ráno dal dvě kopy povýšel namísto sedadla a jelo se k úvodu.

Vařívalo se na ohnisku. Ohnisko bylo ve všech domech. Na „trajfuso" (.třínožce) se vařilo, na vdolečníku se dělaly vdolky). Vdolečník byla litinová plotna silná asi 3/4 cm a velká 30 x 45 cm na 4 12 cm nožkách. Buch-ty se pekly v troubě ve světnici, přikládalo se v síni. Chléb pekl každý sám. Topilo se jen

dřevem.

Na robotě se všecko obilí žalo srpem. Každý dostal část („ tálek") a musil druhým stačit. Kdo nestačil musil pracovati půl dne více nad stanovenou míru roboty.

Při robotě koňmo jezdívali do lesa pro dřevo. Když přijel třeba až za 3 dny, čítal se mu jen jeden den.

Kdo se chtěl ženit, jíti na studie neb řemeslo, musil míti povolení vrchnosti.

S obilím jezdívalo se na trh do Brna. Židé koupili obilí, přeměřili a převážili. Bylo-li těžké, mělo slabou míru. Bylo-li ho na míru dosti, nemělo zase dostatečnou váhu. A tak v každém případě strhl sedlákovi z toho málo co měl. Ječmen byl za 6 kr 1kg.

Podnebí mají Kobylnice mírné. Zima má průměrnou teplotu — 5°C, jaro +9°C, léto +18°C, podzim +6°C. Studených dnů pod mrazy bývá okolo 80, jasných 60 (nejvíce od května do září) pošmourných dnů je průměrně 90 (nejvíce od listopadu do ledna). Vody napršší průměrně 600 mm za rok. Deštivých dnů je přes 100. Největší

deště v červenci a v srpnu, asi 20. Nejméně prší v únoru (1-3). Bouře jest průměrně 15 x ročně. První sníh padá koncem října, poslední uprostřed dubna asi 40 x. Větry vanou severozápadní, severovýchodní a severní; nejméně jižní. Bezvětrných dní bývá průměrně 28 z nich nejvíce v březnu, nejméně v dubnu.

Hospodáři sejí 15 měřic ječmene (1 měřice vynese průměrně 6 q), 12 žita (1 měř. vyn. 5½ q) pšenice 4½ q (1 měř. vyn. 4·5 q) ovsa 2½ měřice (1 měř. vynese 5 q) · jetele sejí 11 měřic, cukrovky 8 měřic, krmná řepa 1 měřici. Brambor sázejí 3 měřice, kukuřice 1 měřici. Toto je ovšem rozvrh na 58 měřicích. - Při takovém množství polí má hospodář 5 krav, 3 odstavčata, 2 koně, 3 - 12 prasat, 50-80 slepic, 10-24 hus, 20 kachen.

Koní je v Kobylnicích asi 50, krav 120, hus přes 200, vepřů 500, hus 840, slepic 1500, kachen 300, psů 150, koček 200,

Dobrý hospodář má 3-4 vozy, bryčku, moderní hospodářské stroje: secí, žací, mlátičku.

chovatelé krav mají „obecního býka" v obecní pastoušce. Při prodeji býka dodnes se pije čtvrtka piva.

Z divoké zvěře žije tu zajíc, divoký králík. Proslulý chov bažantů v bažantnici není již dnes na té výši jak býval. Nasazováno až 4.000 vajec pod morky. Také i koroptve vyskytují se v hojném množství.

Ze savců vyskytují se také: syrel, křeček, hraboš polní, myš domácí, krysa, potkan, ondatra, rejsek vodní, ježek, krtek, netopýr, kuna skalní, tchoř, lasička.

Z ptáků jsou známí: káně, sokol, ostříž, poštolka, pálená sova, kulich, havran, vrána, straka, žluva, datel černý, strakapoud, žluna, pěnice, vrabec, vlaštovička, jiřička, sedmihlásek, slavík, stehlík, čížek, třasořitka, chocholouš, skřivan, ledňáček, tuhýk (ka) a mn. j. Zastavují se u nás v trati „Rybníky" i čápi, racková, čejky, divoké husy a kachny, kukačka, hrdlička divoká. Na podzim vídáme hejna špačků. V zimě přilétá k nám více kosů ze severu.

Ryby: okrasovány jsou výtoky z cukrovaru.

Spolky.

Poněvadž ve spolcích jeví se vlastně život v obci, uvádím zde stručně o jednotlivých spolcích.

Roku 1896 založen byl v Kobylnicích spolek vojenských vysloužilců, jemuž obecně se říkalo „veteráni". Členů bývalo kolem 50. Při církevních slavnostech chodívali v krojích do kostela s hudbou. (Na Boží tělo, malé hody, na čís. narozeniny, 3x, 4x ročně.. Spolek tento rozešel se po světové válce.

Sbor dobrovolných hasičů v Kobylnicích založen 1898 a měl při svém založení 34 činných členů. Do r. 1918 zdolal sbor 25 požárů. Hasiči byli a jsou všemi uvědomělými občany podporováni a těší se velké přízni. Sbor pořádal vždy za několik let veřejné cvičení. Přednášky konány dosti často.

15./11. 1907 zrušen čtenářský spolek

„Palacký" a místo jeho nastoupil nově založený (8./12. 1907) odbor „Národní jednoty" se 24 členy. Každým rokem pořádána divadla, výlety a přednášky. Čistý výnos z podniků věnován dobročinným účelům. Dodnes jsou „u Svobodů" diplomy „Národní jednoty" od Matice školské. Ve světové válce se jednota rozešla.

R. 1907 založena u nás politická strana českých národních socialistů.

V r. 1908 byly v Kobylnicích (založeny) 3 organisace socialistické: křesťansko-sociální, nár. sociální a soc. demokratická. Činnost těchto organisací jevila se vždy schůzemi. Na schůzích promlouváno o současném životě politickém: Tu a tam konána přednáška. Jednotlivé strany hleděly získati co nejvíce voličů.

12./9. 1908 založen „Orel", tělocvičný to odbor při sdružení dělnictva křesťansko-sociál. Jednota „Orla" podporovala se svých výtěžků divadel, besídek, veř. cvičení a výletů školu, hasičský sbor, pomník padlých. Při založení čítala jednota 24 členů.

Tělocvičná jednota „Sokol" založena r. 1910 27/2. Při založení čítala 33 členů. R. mínili někteří mládenci založiti „Sokola". Měli nř i částečné nářadí a cvičívali na něm. Odchodem některých čilejších na vojnu a do světa myšlenka neuskutečněna. Od 3/7. 1910 cvičí se pravidelně v upravené stodole S. Svobody. Každého roku konáno veřejné cvičení, hrána divadla, pořádány přednášky. Činnost ustala vypuknutím světové války.

26/12. 1910 založena „Hospodářská besídka" a pořádala každým rokem přednášky z oboru hospodářství (polního i zahradního, chovu dobytka). Zaopatřovala svým členům umělá hnojiva, krmiva, osiva, uhlí a p. Pořádány kursy zahradnické a přednášky.

Světová válka zastavila veškeru činnost spolkovou, která projevuje se v plné míře až po převratě 1918.

Převrat.

Po 4 létech válečných útrap prohlášena 28. října 1918 zásluhou našeho prvního pana presidenta T. G. Masaryka, E. Beneše, M. R. Štefanika a mnohých jiných vynikajících mužů naše Československá republika.

Úhrnné a neocenitelné zásluhy o vytvoření našeho státu mají naši legionáři jak ruští, francouzští, tak i italští. Z cizích pomocníků na vytvoření československého státu slouží jmenovati amerického presidenta Wilsona a francouzského spisovatele A. Denise.

Den 28. října 1918 byl dnem radosti po celé naší vlasti. K nám do Kobylnic přišla zpráva o převratě až večer. Lidé vyběhli na ulici, úsměv téměř všem pohrával v líci. Tvořily průvody, zpívány vlastenecké písně. Lidé se

na ulicích objímali, líbali - ba plakali radostí, že je konec války, že máme svoji samostatnost. Jen ti velmi opatrní zalezli na několik dní do svých „doupat", aby se nenkárali, až za několik dní, až ta „podlá spřež" bude zatčena a pozavírána, neboť neuvěřili ve jsoucnost našeho státu. Ti poznali však skutečnost, rychle obrátili a stali se z nich nejslavnější vlastenci!

Slyšel jsem zaznamenati, že student František Mařšálek, žák V. tř. I. státní reálné školy v Brně předvádel po přestávce se sklepu před Svobodovým dětem o naší samostatnosti. Když končil, malí nadšenci stále volali, aby vykládal dále. Prvé dny neutichaly radostí. Děti i dospělí chodívali průvodem s bannjony po vesnici a volali slávu vlasti.

Radostné bylo shledání rodin se svými drahými, kteří vraceli se z války!

Starosta Špondr Frant. sečotí.
Založil obec. protokolní knihu.

Starosta Beneš Tomáš.
Postavena za něho nová škola.

Starosta Vymazal Petr s rodinou.
Za něho uvedeny obecní finance do pořádku.
Typická selská rodina z konce XIX. století.

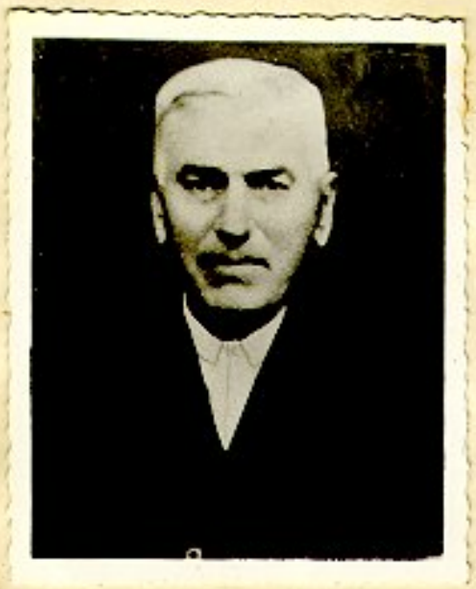

Starosta
Ant. Klaška.

Starosta Vičar Frant.
za něhož vypukla světová válka.

Selské děvče v našem kroji z let 1870.

Mladá selská rodina z let 1870 v kroji.

Ovčírna. Pohled zjihu.

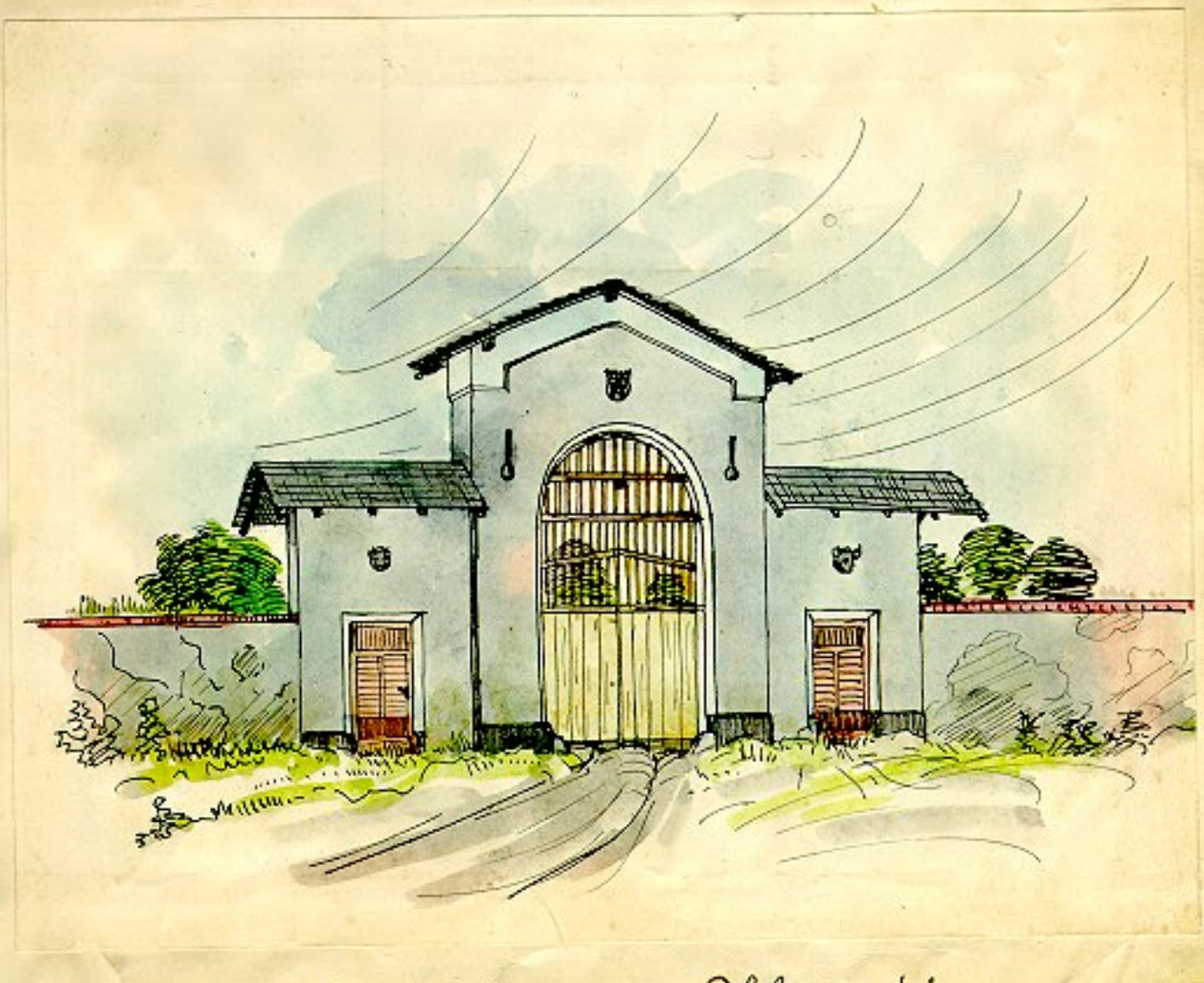

Portál dolního dvora. Pohled z východu.

Obytné stavení spodního dvora.

Mlýn.

Poslední selské stavení č. 10. pod dochem.

„Žumpa" posledního stavení selského č. 10.
* Původní stará selská technika.

Zvonička.

Rok 1919.

Na počátku školního roku bylo v Kobylnicích školou povinných:

95 chlapců + 92 děvčat = 187 dětí

v I. třídě vyučovala uč. Dostalová Anna

ve II. " " — " Hunkes Josef

ve III. " " — " Vašíček Josef,

Učitel Vašíček Josef ustanoven byl 1/3. 1919, poněvadž řídící učitel Adolf Svoboda onemocněl a více se nevrátil vyučovati. Řídící uč. Adolf Svoboda propuštěn byl na odpočinek dne 31/8. 1919.

Ve šk. roce 1918/19 vyučováno ve 2 třídách. Teprve příchodem uč. Jos. Hunkese začalo se vyučovati ve 3 třídách. Správkyní školy byla uč. Anna Dostalová od 1/3. – 30/6.; od toho dne pak uč. Jos. Hunkes.

4. května 1919 uspořádalo obecní představenstvo, škola, „Sokol" a Hasiči stromkový den. Průvod utvořen z velkolepých krojů. Za hudbou nesena

ozdobená lípa. Domy ozdobeny byly prapory. Slavnostním řečníkem byl B. Dohnal, říd. uč. z Prace, který objasnil význam našeho osvobození. Školní dítky lípu zasadily a byly p. říd. uč. Dohnalem poučeny, jak se mají k ní chovati. Lípa nazvána: „Lípa Svobody".

Dne 15. června 1919 vykonány první volby do obecního zastupitelstva dle poměrného zastoupení.

Zvoleno bylo:

7 členů ze strany čs. socialistů,
5 " " " lidové,
3 " " " sociál. demokr.

Dne 14. července vykonána byla volba starosty a obecní rady.

Zvoleni byli:

Starostou: Tomáš Sedlák, mlékař (čs. social.),
náměstkem: Antonín Klaška, cestář (čs. lidová),
radními: Frant. Jochman, úředník (čs. social.),
Josef Vičar, rolník (čs. lidová),
František Hoda, kovář (soc. demokr.)

Kobylnický

první starosta v Československé republice:

Sedlák Tomáš.

Za jeho působení vysázeno obcí mnoho ovocných i okrasných stromů.

Ve prospěch podvýživou strádajících dětí v Československu byla Amerikou podniknuta rozsáhlá akce: Péče o dítě. V Kobylnicích po vyzvání okr. hejtmanství utvořeno místní komité, jehož členy byli: Klaška Antonín, rolník č. 3, Kuda Vojtěch, Sedlák Tomáš, Jochman František, Král Karel, Bartoň Antonín, Dostalová Anna, Neveselý František.

Lékařskou prohlídkou zjištěno 117 dětí, kteří trpěli podvýživou a 26 žen-matek. Vyvářeti pro 143 osob uvolila se pí. Marie Sedláková. Začalo se vařiti 1. července. Zajímavo bylo, že i děti zámožných lidí chodili pádly jísti „k Sedlákům".

Od počátku června prováděli inženýři odd.

po nová vyměřování v Brně na žádost obce katastrální vyměřování a ohraničování pozemků, poněvadž zobrazení parcel na mapě neodpovídalo skutečnému stavu. Zřízeny mapy v měřítku 1:1000. Celkový náklad činil asi 6.000 Kč.

Novým obecním zastupitelstvem usneseno, aby výborové schůze byly konány v hostincích. Jednou u Svobodů, podruhé u Benešů. Při schůzi nesmí se v místnosti, kde se schůze obec. zast. koná, podávati alkohol. nápoje.

Schůze obecní rady byly v obecní kanceláři.

Zvoleny tyto komise: pro chudinství, zdravotní, hospodářská (finanční), stavební.

Postaven pomník padlým na návsi se železnou zahrádkou.

Od 15./10. 1919 přijat za nočního hlídače Šimon Tomanec, který jsa invalidou nemohl zastati práci v továrně, kterou dříve vykonával.

Na podrim prodány a vykáceny vrby v „Hloušku" (od silnice na pravo – z Kobylnic.)

Skutečný příjem za r. 1919 ..... 19.537·47 K
Skutečné vydání " " " 28.541·35 K
Jeví se schodek 9.003·88 K
Obecní jmění obnáší 9031·21 K

Činnost spolků r. 1919.

Sbor dobr. hasičů účastnil se 2 požárů (Trnl Dvorská, Šamšula Slapanice). Pořádal veřejné cvičení požárové.

„Orel" provedl reorganisaci jednoty.

„Sokol" sehrál 4 divadla, uspořádal 2 přednášky, veřejné cvičení. Při vpádu Maďarů na Slovensko, přihlásilo se 10 členů „Sokola" dobrovolně k obraně vlasti, a pobyli na Slovensku u 2. Sokolského praporu 2½ měsíce. Byli to tito členové: Tomanec Cyril, Klaška Antonín, Mrkvica Vilém, Daněk František, Rohrehl Tomáš, Svoboda Šebestián ml., Matula Jan, Hanák Josef, Hájek František, Rybníkář Karel.

16/3. 1919 založena „u Svobodů" »Odbočka organisace mládeže československ. nár. socialistů« a čítala 43 členů. Pořádáno 5 přednášek a 2 veřejné projevy.

20./3. 1919 založena „Lidová Otěvna domkářů a chalupníků (Zájmová org čsl. strany lidové) čítala 18 členů. Činnost spolku jeví se hlavně po stránce hospodářské: (opatřování umělých hnojiv, osiva, sadby, stromků a p.).

20./4. 1919 založena „Jednota československ. strany lidové" a čítala 72 členů. Jest politickou organisací, pořádá přednášky, udržuje pobožnosti dle místního zvyku.

5./10. 1919 znovu založena strana soc. demokrat

Členové letopisecké komise:
Svoboda Julius
Cyril Zaoralíšek.

Zapsal:
Tauer Josef
kronikář.

„Americká kuchyně u Sedláků."

Rok 1920.

Na počátku šk. r. 1920/21 bylo na naší škole:

91 chlapců a 100 děvčat = 191 žáků

Dne 1. března 1920 přišel nově ustanovený řídící učitel Karel Pokorný, dříve učitel v Malomířicích, ruský legionář. Byl uvítán učitelským sborem velmi srdečně, místní školní radou a obecním zastupitelstvem.

V I. třídě učila m. Dostalová Anna
- ve II. " " uč. Hunkes Josef do 29/2. 1920
od 1/3. 1920 z. u. Pokorný Karel
ve III. " učil uč. Vašíček Josef

Dne 18./4. konány volby do poslanecké sněmovny.
" 25./4. " " " senátu.

Nejvíce hlasů obdrželi: »Čeští socialisté«, »Strana lidová« a »Sociálně demokratická«.

Ve školních prázdninách konal se soupis majetku dle stavu 1. dubna 1919.

Míra pole ceněna 700 K, dělnický domek 3.000 K, selské stavení 6.000 K; plodiny dle maximální ceny: pšenice a žito 90K, ječmen a oves 70 K za 1q, sadlo 24 K 1kg.

Při rekvisicích účtalo se na 1ha 17q pšenice a žita, 18q ječmene a ovsa. Každému ponecháno 180kg na 1ha na setí, ostatek museli majitelé polí přes 3ha odvésti. Celkově měla obec odvésti 680q obilí.

Zdejší (pěšího) pluk kapitán Vladimír Majzl jmenován vojenským attaché a diplomatickým zástupcem v Tiflisu.

Obecním zastupitelstvem zvolena místní školní rada: Beneš Rajmund, Zadák Václav, Hejtman František. Předsedou zvolen Beneš Rajm.

Před vánocemi vypukly téměř v celé republice čs. nepokoje. Radikální část strany soc. dem. prohlamovala stávku. Většina dělnictva a venkovské obyvatelstvo se proti této generální stávce postavilo. Jelikož v Hodoníně a v Oslavanech radikální dělnici postavili se se zbraní v ruce proti úřadům, utvořilo občanstvo jiných míst ozbrojené hlídky, které

měly vytřnosti pěkarili. Také v Kobylnicích utvořila se místní obrana, která týden konala hlídky po obci.

Od velkostatku dáno dle zákonů a nařízení do vnuceného nájmu drobným lidem 24 ha 30 a orné půdy.

Podzimek byl pro rolníky velmi příznivý a proto urychlil práce na poli.

Na jaře 1920 zakoupeny ořechy a zasazeny v Hloušku (od silnice do Šlapanic napravo) Bude tam v pozdějších letech pěkné výletní místo. Pan Šeb. Svoboda místo urovnal a dostal na 2 roky zdarma k užívání.

Místo mezi silnicí a smlýnským náhonem ponecháno občanům před domky na Táborské od 25.IV. 1920 zdarma na 10 let za jeho upravení. Tímto způsobem odstraněno z vesnice smetiště a depo starých hrnců, plechů a všeho možného.

Na starém dvoře vyasfaltovány jasany a pajasany z vlastní iniciativy Tomáše Sedláka, starosty. Pěkný tento čin nelíbil se některým členům obecního zastupitelstva.

V brudoncích lebech jistě budou si pochvalovati »tuto novotu«!

22./5. 1920 přijaty do obecní správy studny ve vesnici. (6).

Skutečný příjem obce za 1920 43.969·01K,
skutečné vydání " " " 46.240·20"

Jeví se schodek 2.271·19K

Obecní jmění obnáší 9.031·21K

Činnost spolků 1920.

Sbor dobrovolných hasičů účastnil se 1 požáru (Šaušula, Šlapanice), pořádal veř. cvičení a 2 přednášky.

„Orel" se sdruženými katol. spolky provedl národní slavnost návrem: »Jízda králů«. V prosinci nastoupilo 6 členů dobrovolně strážní službu při nepokojích v Brně.

„Hospodářská besídka" přeměněna v „místní družinu katolických rolníků v Kobylnicích" a čítala 23 členů.

„Sokol" měl veřejné cvičení, 4 divadla, 6 přednášek. Doplnil svoje tělo-cvičné nářadí.

„Mládež čs. nár. soc." sehrála 3 divadla a pořádala 7 přednášek.

17/9. 1920 „strana socialně demokratická" přešla ve „stranu kommunistickou. (Organisace kommunistická v Československu, Sekce III Internacionaly). Čítala 12 členů.

Ostatní spolky konaly svoje výborové a členské schůze.

Členové letopisecké komise:
Svoboda Julius
Cyril Bartošek.

Zapsal:
Vančura
kronikář.

Rok 1921.

Ve školním roce 1921/22 na počátku šk. roku zapsáno bylo na naší škole:

77 chlapců a 96 děvčat - 173 žáků.

V první třídě vyučovala uč. Dostalová Anna,
ve druhé " " - ř. u. Pokorný Karel
ve třetí " " - uč. Vašíček Josef.

Dle zákona z r. 1920 zvolena nová místní školní rada. Za učitelstvo zvolen Karel Pokorný, říd. uč. a Dostalová Anna, uč. Za čs. nár. soc. zvolen Šeb. Svoboda a Pecl Jan, za stranu lidovou Pek. Paukr, za soc. dem. Klaška Vincenc. Předsedou zvolen Šeb. Svoboda.

15. února 1921 provedeno bylo sčítání lidu. Sčítacím komisařem byl říd. uč. Karel Pokorný. Sčítání konáno sčítacími archy, které přednostové domácností sami vyplňovali. Kdo arch nedovedl vyplniti, vyplnil za něho sčítací komisař, který sbíral archy dům od domu a

na místě zjišťoval a opravil neopávnosti. Napočteno 843 obyvatel, z nich 390 mužů a 453 žen. Všichni byli národnosti české. Dle náboženství bylo 832 římských katolíků a 11 bez vyznání.

Výživování lidu bylo řízeno státem, a obávaných obilních ústavů a hospodářských rad.

Pro Kobylnice činil předepsaný kontingent k odvedení 725 q obilí a 60 q brambor. Maximální ceny obilí byly: pšenice a žito 195 Kč, brambory 42 Kč. Spotřební kvota na osobu pro samozásobitele stanovena pro osobu 20 kg od 14 let, do 14 let 10 kg moučných výrobků na měsíc. Pro samozásobitele ponecháno 250 kg pro osobu na rok. Dle nařízení předešlému, nařízeno, že osoby, neb rodiny, jichž příjem je větší než 10.000 Kč, nemají práva na chudinské zásobování.

V tomto roce byla největší drahota všech výrobků. „Kšírem" dosáhlo svého vrcholu. Tak na příklad byl oblek mužský za 1.600 Kč, boty 350 Kč, spodky 120 Kč, ponožky 50 Kč, košile 160 Kč, klobouk 180 Kč

1m plátna 30-40 Kč, cívka nití 20 Kč, nejlacinější hrubá ložnice 14.000 Kč, dětský kočárek sportovní 1000 Kč - 1400 Kč, obyčejné žáclony 800 Kč, zkrátka závratné sumy.

Leden a únor byl mírný. Největší mrazy 14° C. Většinou pohybovala se teplota na 0°. Koncem zimy nastalo teplé počasí. Koncem května a začátkem června byla u nás velká vedra. V druhé polovině června se ochladilo a pomrzly brambory. Objevily se řepné housenky, které ničily řepu. Podzim byl velmi suchý, že bylo nutno jetele zaorat.

Mladé dělnictvo bylo z valné části nezaměstnané, neboť byla krise průmyslu.

U školy byly vykáceny lípy.

Školní budova opravena nákladem 18.363·12 Kč.

Elektrisace.

Již před válkou bylo v obecním výboru jednáno o elektrisaci obce, leč akce neveda k cíli pro nesnornost občanstva.

Po válce akce elektrisační znova se rozvířila. Bylo mnoho lidí, kteří zásadně se stavěli proti elektrisaci. Teprve r. 1921 zvolen elektrárenský výbor: Sedlák Tomáš, starosta, Pokorný Karel, řid. učitel, Majzl Josef, krejčí, Svoboda Julius, rolník, Beneš Alois, cestař a Kuda Vojtech rolník. Tento výbor provedl elektrisaci. Hlavní zásluhu o zřízení elektriky má pan řídící uč. Karel Pokorný, neboť všechny písemné práce, pochůzky a jednání konal obyčejně sám a s nevšední obětavostí.

Obec přistoupila jako akcionář ku společnosti Z. M. E. (Západo-Moravských-Elektráren) obnosem 24.000 Kč. Mezi občany bylo nutno upsati, neb půjčkou opatřili 110.000 Kč. Občané s velkou neochotou peníze zapůjčovali. Výpůjčka učiněna od zálohy v Praci. Když obnosy by zajištěny, zadána byla stavba elektrické sítě a transformatoru firmě Inženýr Holík a Podroužek. Instalace v bytech občanů prováděly různé firmy. Se stavbou sítě započato 24. října a do provozu dáno 1. ledna 1922. Při stavbě vypomáhali neranečtnaní.

dělníci z Kobylnic.

Od 1/10. 1921 dostává obecní strážník 400 Kč měsíčně.

Skutečný příjem obce za r. 1921 činí 52. 624·56 Kč
" výdání " " " " " 54. 049·12 "

Jeví se schodek 1. 424·56 Kč

Obecní jmění r. 1921 činí 57. 910·72 Kč.

Činnost spolků.

Sbor dobrovolných hasičů účastnil se 2 požárů (Milkovský, Ponětovice, Schmied, Dvorská). Pořádal 1 veř. cvičení a 4 přednášky.

„Orel" pořádal slavnost svěcení praporu a pouť míru.

„Sokol" pořádal veř. cvičení, 4 divadla, tělocvičnou besídku a 4 přednášky.

Org. mládeže čs. nár. soc. pořádala 8 přednášek manifestaci, zájezd na Buchlov.

„Mírná družina čs. válec. pošk. pořádala vánoční nadílku pro děti.

Členové letopisecké komise:

Svoboda Julius

Cyril Bartíšek.

Zapsal:

Antonín Jiří.

kronikář.

Rok 1922.

Začátkem školního roku 1922/23 chodilo do naší školy:

73 chlapců a 85 děvčat = 158 žáků.

V 1. třídě vyučovala uč. Dostalová Anna,
ve 2. " " - ř. u. Pokorný Karel,
ve 3. " " - uč. Vašíček Josef.

Učitelkou ženských uč. prací do konce šk. r. 1921/22 byla od r. 1905/06 industr. uč. Stříteckа Klementina
Od začátku šk. r. 1922/23 vyučuje žensk. uč. pracím Machová Marie, ind. uč. z Prace.
Katolickému náboženství vyučuje P. Brzobohatý Methoděj, kaplan ve Slapanic.

Dle zákona z r. 1922. uvádí se do škol občanská nauka a výchova a ruční práce výchovné pro chlapce. Tohoto roku zrušeny byly školní úlevy. Každý žák povinnen choditi do 14. roku do školy - plných 8 roků.

3. září 1922 otevřena česká menšinová škola ve Dvorské, kteréžto slavnosti účastnilo se mnoho

občanů a téměř všichni školáci.

Na podzim vykáceny vrby v „Hloušku" podél jalového potoka. Počasí bylo velmi suché.

Dobytek onemocněl nedostatkem píceniny měkkými kostí a chlévy téměř vyprázdněny.

Dány do oběhu nové mince a sice: papírové 5 Kč, kovové 50 h, 20 h, 10 h a 5 h.

Od 1/1. 1922 osvětleny ulice po celou noc elektrickým světlem. Do konce r. 1926 má obec světlo zdarma.

10/6. sjednáno s firmou A. Lošťák položení trub od pumpy na Táborské pod potok do „Hlouška za cenu 2.400 Kč.

Obecní pastýř Jakub Krška vzdal se svého místa. Jako vzdušné přiznáno jemu 15 Kč a jeho manželce také 15 Kč měsíčně. Na dva roky ponechávání se mu bezplatně „špička" Rovňků.

15/10. přijat za obecního pastýře Jakub Kučera. Dostane za zvonění a ohlašování svátků 200 Kč, byt v obecním domě a zahradu, porcenky: „Hloušek a špici na rybníce zdarma. Z pra-

seke, které se vyhání do stáda 5 kg žita, z každé krávy a jalovice 1 Kč ročně, Od prasnice obdrží 1 selě z prvního hnízda, má-li více než 2 selata. Z druhého hnízda obdrží 5 Kč. Z každé staré husy, která se vyhání do stáda dostane 20 Kč, z housete 3 Kč. Z kozy obdrží 20 Kč.

Skutečný příjem obce za r. 1922 činí 50.337·16 Kč
" é výdání " " " " " 47.665·11 "

Jeví se tedy přebytek 2.672·05 Kč

Činnost spolků:

Sbor dobr. hasičů účastnil se 2 požárů (Kaplan, Kobylnice, Akc. cukrovar Slapanice). Pořádal vč. cvič, 2 přednášky, 2 divadla.
„Sokol" pořádal 5 divadel, zakoupil kulisy za 2.000 Kč, veřejné cvičení a 5 přednášek.
„Organ. mládeže čs. nar. soc." sehrála 2 divadla, uspořádala zájezd na Pernštýn a 10 přednášek.

Členové letopisecké komise:
Svoboda Julius.
Cyril Bartůšek.

Zapsal:
Jančík Jan,
kronikář.

Rok 1923.

Začátkem šk. r. 1923/24 chodilo do naší školy:

66 chlapců a 75 děvčat = 141 žáků.

V 1. třídě vyučovala nč. Dostalová Anna
ve 2. " " - ř.n. Pokorný Karel
ve 3. " " - nč. Vašíček Josef.

Ženským nč. pr. vyučovala Machová Marie
Katolickému náboženství P. Brobohatý Metkáč

V lednu 1923 vysázel nč. Jos. Vašíček se žáky 3. třídy 71 švestkových stromků podel. jalovcího potoka v Klouškách a 11 jabloní pod mlýnskou stranou.

Utvořen knihovní sbor, aby dle zákona pořídil obecní knihovnu. Předsedovi řid. nč. K. Pokornému dáno 500 Kč za r. 1922 a 500 Kč za r. 1923, aby nakoupil knihy. Knihy mají býti takové, aby obsah nenáležel žádnou politickou stranu v obci.

Počasí pro hospodáře příznivé, dostatek píce a všeho obilí. Chlévy se opět naplňují. Ceny obilí: 1q ječmene 85 Kč, žita 92 Kč, pšenice 130 Kč.

V září 1923 konány v Kobylnicích obecní volby. Všech hlasů odevzdáno 399 z nich 1 hlas neplatný. Obdrželi: lidová strana domkářů 148 hlasů, 6 mandátů, čeští socialisté 139 hlasů, 6 mandátů, komunistická strana 64 hlasů, 2 mandáty a lidová strana rolnická 47 hlasů, 1 mandát. Všech voličů bylo 433.

Za lidovou stranu domkářů byli zvoleni:

Matula Tomáš,
Beneš Mojs,
Paulík Petr,
Klaška Antonín,
Poláček Jan,
Beneš František

Za čs. socialisty zvoleni byli:

Sedlák Tomáš,
Vymazal Vincenc,
Pivoda Jan,

Sekanina Ludvík,
Fluss Vojtěch,
Daněk Stanislav.

Za stranu komunistickou zvoleni:
Hoda František,
Fojtl Prokop.

Za lidovou stranu rolnickou zvolen:
Vičar František.

Starostou zvolen dosavadní starosta Sedlák Tomáš, náměstkem Hoda František, radními: Matula Tomáš a Beneš Alois.

Půjčka na rozvodnou elektrickou síť převedena ze záložny v Praze do Cyrilo-Meth. záložny v Brně s amortisací na 10 let.

Tohoto roku založena obecní matrika a vedením pověřen Klaška Antonín, cestař.

Obecním zastupitelstvem usneseno, aby parcela č. 643/1. ve výměře 1354 m² byla z veřejného statku obce odepsána a zapsána do kmenového jmění obce jako zahrada, kterou budou užívati majitelé domků na Táborské, každý před svým za celkový roční poplatek 45 Kč t.j. všichni nájemci úhrnem.

Skutečný příjem obce za r. 1923 činil
" é výdání " " " 1 " " "

jeví se tedy

Činnost spolků:

Sbor dobrovolných hasičů účastnil se 1 požáru (Spáčil, Jiříkovice). Pořádal okrskové veřejné cvičení na oslavu 25 letého trvání. 8 členů obdrželo od Mor. zemsk. jednoty hasičské čestné diplomy za svoji 25 letou činnost.

„Sokol" sehrál 4 divadla a pořádal 2 přednášky.
Mládež čs. nár. social. pořádala 5 přednášek.

Členové letopisecké komise:
Svoboda Julius.
Cyril Bartušek.

Zapsal:
Tauber Josef
kronikář.

Rok 1924.

Ve školním roce 1924/25 navštěvovalo naši školu:

52 chlapců a 69 děvčat = 121 žáků.

V I. třídě vyučovala uč. Dostalová Anna,
ve II. " " - ř.v. Pokorný Karel,
ve III. " " - uč. Vašíček Josef.

Ženským ručním pracím vyučovala Machová Marie, ind. uč. z Prace.

Náboženství řím.-katol. vyučoval P. Burobohatý, kaplan ve Slapanic.

18. června projížděl Kobylnicemi první president Československé republiky. Žáci za vedení uč. A. Dostalové a uč. Jos. Vašíčka pořídili slavobrám, zdobenou chvojím, polními květinami a tibetovými šátky. Slavobrána byla postavena na pokraji vsi,

na Sokolnické silnici. Domy byly ozdobeny prapory. K mítání dostavili se též žáci ze Slapanic a Poněšovic. Nadšeně přáno byl pan president T. G. Masaryk a všichni litovali, že u nás nezastavil.

Na knihovnu obecní věnováno 500 Kč. Nakoupeno sl. řád. Pokorným mnoho knih.

Pomník padlých převzat do obecní správy.

Zima byla velmi tuhá. Napadlo mnoho sněhu, že utvořily se na silnicích závěje, které obec svým nákladem musila prohazovati. Jaro s počátku bylo příznivé. Později dostavily se však deště, že bylo nutno mnoho obilí (žita) sníci na zeleno. Obilí bylo málo a drahé. Třešní bylo hojnost a prodáváno kg za 4 Kč. Jadernatého i peckatého ovoce byla hojnost. Poněvadž bylo dostatek píce, sníci neodprodávali dobytek a proto maso je velmi drahé.

Do oběhu dány nové československé bankovky a sice 50 K a 500 Kč (papírové).

Na rok 1924 rozpočten příjem a vydání obce Kolybnic na 50.784 Kč.
Skutečný příjem obce za 1924 činil 83.623·26 Kč.
" é vydání " " " " 79.926·68 "

Jeví se pokladní hotovost 3.696·58 Kč.

Činnost spolků:

Sbor dobr. hasičů pořádal veřejné cvičení a 6 přednášek.

„Orel" pořádal národní slavnost, Zrušení roboty a sehrál 4 divadla.

„Sokol" sehrál první divadlo v příslušné v Kolybnicích a sice: „Sedlák Klatovorský" kromě toho, sehrál 4 divadla a pořádal 2 přednášky. Na oslavu Žižkovu konal přednášku, a pálil strážní oheň na Mohyle míru.

„Mladež čs. nár. socialistů" společně se „Sokolem" pořádala oslavu Žižkovu, konala 7 přednášek a 1 div.

„24/3. 1924 ustavena „Skupina svazu čs. válec. poškozenců křesť. social a měla 13 členů.

Členové kronikářští
komise:
Svoboda Julius
Cyril Bartušek.

Zapsal:
Tajčer Jan
kronikář.

Rok 1925.

Ve školním roce 1925/26 navštěvovalo naši školu:

50 chlapců + 66 děvčat = 116 žáků.

V I. třídě vyučovala pč. Anna Dostalová,
ve II. " " - p. n. Karel Pokorný,
ve III. " " - uč. Josef Vašíček.

Ženským pč. pracím vyučovala Marie Machová, náboženství řím.-katol. P. Methoděj Brzobohatý.

Zvolena nová místní školní rada. Za učitelstvo Pokorný Karel, říd. uč. a Dostalová Anna, učitelka. Za lidovou stranu zvolen Pek Paulík, Beneš Arnošt, za čs. sociale Prvoda Jan, za komunisty Kuda František. Předsedou zvolen Petr Paulík.

Obecní knihovna ponejprv otevřena 4. října 1925. Knih při otevření bylo 152. Knihovna je uložena ve škole a půjčuje se jednou týdně.

Úřední věstník (únor 1925) okresní politické správy v Brně č. 2., ročník 39, §3. praví:

Poučení k provádění zákona o názvech měst, obcí a osad, ze dne 14. dubna 1920 č. 266 sb. z. a n. Dle §1. v nadpise cit. z. stanoví se pro každé město, obec a osadu úřední jméno."

Kobelnice

nazvány

Kobylnice.

„upozorňuje se, že tohoto názvu nutno užívati všemi soudy, stát. věř. úřady, orgány, ústavy a podniky, jakož i ve styku s nimi."

Zásadně používal jsem názvu Kobylnice, pročvadž tento považuji za správný. Že vjalo se Kobelnice, vysvětluji, že byl zde vliv nářečí, kde y mění se v e.

Někteří obhajují název Kobelnice za správný. Vysvětlují: Ibely, Kbelnice, Kobelnice.

Dle mého názoru jest toto vysvětlení nesprávné. Byl zde arcit r. 1563 Jan Ibelský, což praví také kámen na „kovárně", avšak od r. 1355 děje se zmínka a jsou zápisy ve starých listinách o Janu z Kobylnik, Ondřej ze Sloupna a Kobylnik atd.

Úroda loňského roku (1925) byla dobrá. Ve žních však pršelo mnoho deštů, proto obilí pordlo. Cena obilí poklesla proto o 40%. Mouka je však stejně drahá. Peckového ovoce se urodilo velice mnoho, že bylo možno vařiti povidlí a páliti slivovici. Obec opětně zakoupila „hrát" 1. j. ovoce - kuřátky" a odprodávala je dle stromů. 1 kg švestek na stromě byl asi za 45 haléřů.

Index životních potřeb rapidně stoupá.

Dne 15./XI. 1925 konány volby do senátu a poslanecké sněmovny. Do senátu odevzdáno 343 platných hlasů, 4 neplatné a 1 prázdný. Obdrželi agr. konserv. 6 hlasů, soc. dem. 11 hlasů,

živnostn. 7 hl., nár. sk. práce 9 hl., komunisté 62 hl, nár. dem. 6 hl., čsl. soc. 90 hl., agr. rep. 8 hl, lidovci 144 hl.

Do poslanecké sněmovny odevzdáno 434 platných hlasů, 1 neplatný, 1 prázdný. Obdrželi agr. konserv. 4 hl., soc. dem. 18 hl., živnostníci 11 hl, nár. sk. práce 9 hl., Kaderkovci 8 hl., komunisté 79 hl, nár. demokr. 9 hl, čsl. soc. 116 hl., agr. rep. 14 hl, Roučk 1 hl, lidovci 163 hl, něm. lid. 1 hl., židé 1 hlas.

Parcelace polí panství Sokolnického, t. j. 2 dvorů a polí panských není dle prohlášení komisaře Bartoňka dosud skončena. Velice kdy sem zapsati kolik kdo dostal půdy a kolik za ni platil. V pordějších letech budiž tak učiněno. Jisto však jest, že jeví se všeobecná nespokojenost. Za jedněch a těch samých podmínek jednomu bylo přiděleno pole, jinému nikoliv. Veškeré stesky, dohady a dle všeobecného mínění

neákonnosti nebre sem zapsati a mutno počkati až bude provedeno zaknihování. Pěkně zachovali se zdejší rolníci, kteří prohlásili, že počkají až podělení budou drobní nehareči, ač měli na půděl zákonitý nárok.

Horní dvůr již dvakráte změnil svého tak zvaného „majitele" a dolní dvůr v brzku přijde do rukou člověka, který dle zákona nemá nejmenšího nároku na půděl půdy.

Nechci býti falešným prorokem!

Činnost spolků:

Sbor dobrovolných hasičů účastnil se 1 požáru (13/4. stoh slamy, Mitrovsky, Kobylnice). Pořádal veřejné cvičení, 2 přednášky a 1 divadlo.

„Orel" pořádal veřejné cvičení a sehrál 2 divadla.

„Sokol" sehrál 2 divadla v přírodě, pořádal šlocvičnou besídku v Svobodě, 4 divadla

a měl 3 přednášky.

„Mládež čs. nár. social" konala zájezd na Macochu, pořádala 2 divadla v přírodě a konala 5 přednášek.

„Skupina svazu čs. křesťanských social. válečných poškozenců sehrála 1 divadlo.

Na rok 1925 činil obecní rozpočet na příjem a vydání 55.559 Kč.
Skutečný příjem činil 89.108·36 Kč
" é vydání " " 88.273·71 "

Jeví se pokladní hotovost 834·65 Kč.

Členové letopisecké komise:
Svoboda Julius
Kypl Bartůšek.

Zapsal:
Antonín Jan
kronikář

Rok 1926.

Ve školním roce 1926/27 chodilo do naší školy:

57 chlapců + 70 děvčat = 127 žáků.

V I. třídě vyučovala nč. Dostalová Anna,
ve II. " " - ř. uč. Pokorný Karel,
ve III. " " - nč. Vašíček Josef.

Ženským ručním pracím vyučovala Marie Machová, industr. uč. z Prace.

Náboženství jim katolickému vyučoval P. Brzobohatý Methoděj ze Šlapanic.

V dubnu 1926 sehráli žáci 3. třídy divadlo „Zlatý proutek." Rekvisity zapůjčil „Sokol". Čistý výtěžek 550 Kč věnován byl na školní výlet do Prahy. Děti samy rozdělili a vskutku spravedlivě - tento výtěžek chudým žákům. V Praze bylo 56 dětí.

Dosavadní starosta obce Tomáš Sedláček se vzdal. Z obecního zastupitelstva vystoupili někteří členi čs. socialistů. Nastoupili náhradníci.

Starostou zvolen (14.10.1926) řídící uč. Karel Pokorný, za str. čs. socialistů.

Starosta
Karel Pokorný.
Jeho zásluhou zřízena
v obci elektrika.

Náměstkem zvolen Beneš Alois za stranu lidovou. Dosavadní náměstek Frant. Hoda zvolen radním.

Jaro bylo suché. Veškery polní práce byly zavčas vykonány. Pohoda byla až do konce května. V červnu a červenci bylo chladné počasí. Ve čtvrtek

často pršelo. Žita opět porostla. Obilí poměrně málo vyplalo. Za to brambory a řepa výborně se nadařila. Peckatého ovoce málo, hrušek dosti, jablek málo.

Elektrická síť prodloužena k novostavbám k Sokolnicím.

Novostavby k Sokolnicím nazvány lidově „Kamčatka".

Při stavbě stavení p. Fr. Špondra na „Kamčatce" nalezeny první nádoby předhistorické z doby zvané „lid avoncových pohárů. Na podzim nalezeny 2 shrčené kostry s nádobami v sklepě Daňkovy dílny. Nádoby zachránil uč. Josef Vašíček a odvedl je odborníku p. jídícímu učiteli M. Procházkovi z Černčína s tou podmínkou, že věnovány budou Moravskému zemskému musea. Nalezeny také byly žárové hroby - porušené. Poněvadž jedná se o rozsáhlé pohřebiště, vložím zem do paměthí knihy zpávu odborníka.

Za třešně v obecním sadě pod Berdečkovem utržila obec 3557 Kč.

R. 1926 zakoupena byla obnovená pokladna pro obec za 1428 Kč.

Pro strážníka zakoupen nový stejnokroj za 420 Kč.

V roce 1925 rozpočtena na příjem a vydání roku 1926 54.689 Kč.

Skutečný příjem činil 93.156·11 Kč

" é vydání " 87.119·07 "

Jeví se pokl. hotovost: 6.037·04 Kč.

Činnost spolků:

Sbor dobr. hasičů byl při 1 požáru (Hořiček a Zboda Práce 16/11.) pořádal tvěř. cvičení a 3 přednášky.

„Orel" sehrál 3 divadla.

„Sokol" sehrál 5 divadel, pořádal 3 předn. a okrskovou besídku.

„Mládeř čs. nár. soc." pořádala 5 přednášek, zájezd do Lednice a „Loutkové divadlo."

„Čs. válec. pošk. křesť. soc." sehráli s dětmi divadlo.

Členové letopisecké komise:
Svoboda Julius
Cyril Bartošek.

Zapsal:
Jaroslav Jan Jaříček
kronikář.

Rok 1927.

Ve školním roce 1927/28 zapsáno bylo na začátku šk. r. v naší škole:

45 chlapců a 63 děvčat = 108 žáků.

V I. třídě vyučovala uč. Anna Dostalová,

ve II. " " - p. uč. Karel Pokorný,

ve III. " " - uč. Josef Vašíček.

Ženským ručním pracím vyučovala Marie Machová, ind. uč. z Prace.

Náboženství římsko-katolickému vyučoval P. Bizolobatý Methoděj a katecheta Fr. Dempír.

Poněvadž členové sboru učitelského byli nemocni (říd. uč. Kar. Pokorný a uč. Anna Dostalová) vyučováno bylo asi měsíc ve 2 třídách. 14 dní učil v I. tř. učitel Fr. Veselý ze Sokolnic a 2 měsíce učitel Josef Hromek z Líšně.

Provedena oprava školy za 6.107·50 Kč.

Letošího roku má obec moravského - kmenového jmění 22.200 Kč (cenné papíry).

Starosta má od r. 1919 ročního 800 Kč.

Žárovky na obecnímu osvětlení vyměňuje obecní strážník. Obecnímu strážníku zakoupen obecí kožich za 460 Kč.

Prodán starý, nepotřebný kočár obecní za 200 Kč

Na jaře uhodily mrazy a zničily veškeren úrodu ovoce. Také i obilí a hlavně žito velmi poškozeno (zubaté žito.) Ke okopaninám namrzky, donesly hojného užitku. Na košťálovinách vyskytlo se mnoho housenek. Podzimek byl velmi pěkný.

Na obecní archiv zhotovena nová skříň. Stará obecní skříň ponechána ve škole na půdě i s listinami, poněvadž je na půdě sucho.

Pořízena také skříňka na obecní knihovnu. Jest umístněna ve škole.

Rekruti po dlouhé době dostali po 10 Kč cestného, poněvadž musí si hraditi

cestu do Brna k odvodu.

Pronajaty „Hloušky" a „Rozrse" na 3 léta. Podmínkou jest, že každý musí pole pohnojiti. Jeden dílek (800m²) pronajat asi za 50 Kč.

Obec povolila zříditi větší zahrádku 25 m² kol pomníku padlých.

16./X. 1927 zvoleno nové obecní zastupitelstvo. Československ. nár. socialisté obdrželi 138 hlasů a 5 mandátů,
Lidová domk. (Otčina) " a 132 " a 4 " 7,
Kommunistická strana " a 94 " a 3 " ,
Lidová-rolnická - " 84 " a 3 " ,

Za čs. nár. soc. zvoleni:
Muselík Jan
Fluss Vojtěch
Bartušek Cyril
Novák Stanislav
Fiala Augustin

Za lidovou str. (Otčina) zvoleni:
Klaška Antonín,
Poláček Jan,
Nevesely František,
Trnený Jan.

Za kommunisty zvoleni:
Kuda František,
Král František
Uhnisteě Josef

Za str. lidovou (rolnickou) zvoleni:
Uhlup František,
Svoboda Julius,
Klaška Jindřich.

30. října 1927 konala se volba starosty.

Starostu volila strana lidová a komunistická, ponévadž strana národně sociální vyhradila si náměstka.

Starostou zvolen Julius Svoboda, rolník č. 150.

Starosta
Julius Svoboda.

Náměstkem jmenován př. čs. nár. soc. Augustin Fiala. Radními: za čs. nár soc. Bartušek Cyril, za lidovou str. (Očina) Neveselý František, za stranu komunistickou František Kuda.

Na rok 1927 rozpočteno bylo na příjem a vydání 53.222 Kč.

Skutečný příjem činil 87.127·15 Kč
" é vydání " " 81.644·47 "

Jeví se pokl. kolovost 5.482·68 Kč.

Činnost spolku:

Sbor dobrovolných hasičů v Kobylnicích účastnil se 2 požárů (4/9. Tibola, 29/12. Paulík, Praze). Pořádal okrskové veřejné poplachové cvičení a 2 přednášky. Od převzatu koná při divadlech hlídku, od svého založení koná hlídky sněmové po dobu zdržení.

„Orel" sehrál 4 divadla.

„Sokol" pořádal okrskové veř. cvičení, Husovu oslavu - jako každým rokem, 3 divadla a na oslavu 28. října uspořádal štěpovičnou besídku.

„Mládež čs. národních socialistů" pořádala 5 přednášek.

„Politická organisace kommunistická, (Sekce III. Internacionály) pořádala od svého založení 6 divadel, 1 loutkové divadlo, 1 světelné obrazy.

20/3. 1927 založena odbočka svazu katolických žen a dívek. 75 členek. Sehrána 2 divadla, 544 Kč věnováno chudým, rozšířil zahrádku u pomníku padlých.

Členové letopisečtí

Jsou:

Svoboda Julius.

Cyril Bartůšek.

Zapsal:

Tauer Jan

kronikář

Razítka a podpisy úřadů v Kobylnicích.

Karel Pokorný, správce školy.

Svoboda Julius starosta.

Fiala Augustin Cyril Zavřšek. Jhant. Veselý

Fojtl Augustin
předseda

Razítka a podpisy spolků v Kobylnicích.

Kyselka Methodej
starosta

Tělocvičná jednota „Sokol“ v Kobelnicích

Tauček Jan
jednatel.

Sobíček Jan,
předseda.

LIDOVÁ JEDNOTA
Československé strany lidové
KOBELNICE

Vymazal Fr.
jednatel,

Beneš Otto,
starosta

Svaz česko-slovenských
VÁLEČNÝCH POŠKOZENCŮ
křesť. sociálních v Brně.
Skupina KOBELNICE.

Jan Trněný,
jednatel.

Kuda Vojtěch
starosta

JEDNOTA ORLA
Československého
KOBYLNICE.

Klaška Sylvestr
jednatel.

Sedlák Tomáš
ml. předseda

Všeobecný potravní spolek
„BRATRSTVÍ“
V KOBELNICÍCH
zapsané
společenstvo s ručením obmezeným.

Jan Hrusecký
jednatel.

Kudova Karolína
předsedkyně

Klaskova Marie
jednatelka.

ODBOČKA
SVAZU
KATOLICKÝCH ŽEN
A DÍVEK
Kobylnicích

Ficek Josef
předseda Hospodářského kasa

Klaška Jindřich ml. č. jednatel

Vymazal Fr.
předseda.

MÍSTNÍ DRUŽINA
katolických zemědělců československých
V KOBYLNICÍCH

Aut. Kleška
t. č. jednatel

Formanec Ant.
pokl.

MÍSTNÍ SKUPINA
DRUŽINY VÁLEČNÝCH ČESKOSLOV. POŠKOZENCŮ
V KOBYLNICÍCH.

Hájek Anděl
t. č. jednatel

Fiala Augustin
náměstek
předsedy.

Politická organisace
ČESKOSLOV. STRANY NÁRODNĚ-SOCIAL.
V KOBYLNICÍCH u Brna.

Karel Pokorný,
jednatel.

František Hejtman
starosta.

Sbor dobrovolných hasičů v Kobylnicích

Aut. Kleška
t. č. jednatel

Hudební spolek v Kobylnicích

Aut. Kleška
Beneš Cyril

Vojtěch Gruss
Předseda
Aut. Kleška

OBECNÍ HOSPODÁŘSKÁ RADA V KOBELNICÍCH

Pavlík Petr
předseda

Ant Boleslav
jednatel

LIDOVÁ OTČINA
DOMKÁŘŮ A CHALUPNÍKŮ
KOBYLNICE.

Cácl. Gej hmon
předseda

Komunistická strana československá
sekce III. Internacionály
VESNICKÁ BUŇKA
KOBYLNICE.

Bonhar Stanislav
t. i jednatel.

Sebanina Jan
Předseda.

Svaz čsl. mládeže soc.
v republice československé
Odbočka KOBYLNICE

Rotrekl Mir.
jednatel.

Vidil
13. IV. 1931
Ant. Volavý
místní

Rok: 1928.

Na počátku školního roku 1928/29 bylo na zdejší škole:

49 chlapců a 61 děvčat = 110 žáků.

Ve škole vyučovali:

V I. třídě Dostulová Anna, def. uč.,

ve II. " Pokorný Karel, říd. uč.,

ve III. " Vašíček Josef, def. uč.

Ženským ručním pracím dělna uč. Machová M.

Římskokatolickému náboženství vyučoval P. Dempír František, katecheta. Za onemocnělou uč. A. Dostálovou vyučoval zat. uč. Jos. Homek. Za onemocnělou M. Machovou vyučovala Otilie Burešová, uč. ž. n. pr. ze Šlapanic. Uč. ž. n. pr. a d. n. M. Machová zemřela 3. prosince 1928. Od 1. prosince 1928 ustanovena říd. Kučerová, ček. uč. ž. n. pr. a d. n. Počátkem května zemřel P. Alois Urban, farář ve Šlapanicích. Obou pohřbu zemřelých p. učitelů účastnili se školní dítky a občanstvo.

Po dlouhých úradách vydlážděn vjezd do potoka na „Starém dvoře“. Pořízeno nové čel. zábradlí u domu M. Klaškové č.

Při opravě báně na zvonici vložen do báně pamětní list, sepsaný nč. Josefem Vašíčkem a vloženy drobné mince. Pamětní list podepsán obecním zastupitelstvem.

Zasazeny nové sádničky u obecních polí. Provedena oprava obecní vozové váhy.

Dne 23. června 1928 projížděl zdejší obcí p. president T. G. Masaryk. Zhotovena slavobrána uprostřed vesnice, která odobena byla kyticemi, prapory a lipovými sátky, s heslem: Pravda vítěží. Pana presidenta přivítal p. starosta obce Jul. Svoboda, žákyně Chlupová Alžběta a legionář Trnečka ze Dvorské. K uvítání dostavili se též žáci ze Slapanic, ze Dvorské a asi 1000 občanů. Ze zdejších spolků přítomni v krojích: „Sokol“, „Strel“, „Sbor dobr. hasičů“.

Pod Berdíchovem dosazen sud třešní. Při tom konána slavnost 10letého trvání naší republiky. V sobotu večer 27. října o 6. hodině konán lampionový průvod vesnicí s hudbou.

U Lípy svobody měl proslov o významu 28. října pan řád. uč. Karel Pokorný. V neděli 28. října pořádán průvod vesnicí za účasti všech spolků, ve kterém nesly školní děti ověnčený stromek, který jako poslední měl býti zasazen v sadě. V čele průvodu nesen věnec z obětin, který položen u pomníku padlých na uctění památky obětí světové války. (Výtěžek z obětin činil 359 Kč a odesláno 200 Kč na sirotčinec v Načeradci a 159 Kč ohrevní péči o mládež v Brně.) Průvod odebral se do sadu „Pod Berděkovem," kde zasazen ověnčený stromek a sad nazván „Sadem 28. října." Hospodyně darovaly cukrovinky a obec z výtěžku slavnosti zakoupila uzenky a rohlíky a děti byly podarovány.

Obec opětně, však bezvýsledně se uchází o nedál u horního dvora č. 45.

Od jara 1928 málo pršelo, obilí se průměrně vyvíjelo, okopaniny však trpěly suchem.

Dne července 1928 přihnala se od severu bouře s krupobitím. Kroupy padaly velikosti slepičího vejce a bylo jich v průkopech až ½ m vysoko.

Hlavně postiženy byly porostky pod Prachým kopcem. Škoda na ječmencch činila až 100%, žitech a pšenici 80%.

8. července uhodil blesk věžby a pravoslavného kříže na „Otevřině". ?

Žně byly ostatek bez deště, takže zbytek slámy se dařil. Z měřice pole vymlátili občané i jen 60 kg obilí.

Podzim měl počasí příznivé. Úroda za sucha svezena. Porostky byly včas a dobře obdělány. Mrznouti počalo na začátku prosince a zima nepovolila do konce roku.

V Brně byla Výstava soudobé kultury, kterou navštívila takřka všechno žactvo a občanstvo z Kobylnic.

Stavební ruch byl velmi čilý. Dělnictvo v průmyslových závodech bylo plně zaměstnáno.

Dne 2. prosince 1928 konány volby do okresního a zemského zastupitelstva.

Do okresního zastupitelstva obdržely jednotlivé kandidátní listiny:

č. 1. Kandidat. der vereinig. deutsch. Parteien ..... 1 hlas,
č. 2. Československá strana lidová 152 " "

Č. 3. Republ. strana venkovská a malorol. ..... 12 hlasů,
č. 4. Čs. sociálně demokr. str. dělnická ..... 8 " ,
č. 5. Deutsch. socialdemokr. Arbeiterpartei ..... 1 " ,
č. 6. Komunistická strana čs., sekce III. Inter. 77 " ,
č. 7. Národně-demokrat. strana 7 " ,
č. 8. Národní strana práce 4 " ,
č. 9. Živnostensko-obchod. str. středostav. 23 " ,
č. 10. Národně-socialistická str. čs. 99 " ,

Do zemského zastupitelstva obdržely jednotlivé kandidátní listiny:

Č. 1. Deutsch christlichsocial. Volkspartei ..... 3 hlasy,
č. 2. Sdružení katol. venkovských a domkářů ..... 15 " ,
č. 3. Národně-demokrat. strana čs. ..... 3 " ,
č. 5. Sociálně-demokr. strana dělnická čs. ..... 9 " ,
č. 6. Bund der Landwirte ..... 2 " ,
č. 9. Republ. strana venkovská a malorol. ..... 15 " ,
č. 12. Komunistická strana čs., sekce III. Inter. 85 " ,
č. 13. Čs. strana lidová 143 " ,
č. 14. Živnostensko-obchod. str. středostav. 14 " ,
č. 15. Národně socialistická str. čs. 107 " ,

Obecní účty vykazují:

Řádné hospodaření:

Příjem	73.149·19 Kč.
Vydání	66.744·59 "
Hotovost	6.404·60 Kč.
Nedoplatky	475·34 "
Úhrnem	6.879·94 Kč.

Mimořádné hospodaření:

Příjem	5.626·12 Kč.
Vydání	2.889·94 "
Hotovost	2.736·18 Kč.
Celková hotovost	9.140·78 Kč.

Činnost spolků.

Sbor dobrovolných hasičů v Kobylnicích konal 1 veřejné cvičení, 2 poplachová cvičení, - samaritní stráž poskytla v 50 případech první pomoc. Sbor má 22 členů činných, 5 přispívajících. Konal 14 členských a 5 výborových schůzí, 1 valnou hromadu.

„Sokol" konal 28/10. župní štafetový běh; běželo 25 cvičenců po 100 m. Spolučást při oslavách 10 letého výročí trvání naší republiky. Jednota pořádala 8 přednášek, 1 besídka a 3 divadla.

Jednota konala 14 výborových a 5 členských schůzí, 1 valnou hromadu. Funkcionáři byli tito: starosta Kyselka Meth, jednatel Vašíček Josef, náčelník Fiala Mat, náčelní Křivková Amálie. Stav členstva 43.

„Orel" pořádal oslavu 20 letého trvání jednoty v Kobylnicích. Účast jednoty na Výst. soudobé kultury v Brně. Spolučast při oslavě 10 letého trvání naší republiky. Jednota konala 2 přednášky vděl. a 1 přednášku se světelnými obrazy. Sehráno 6 divadel. Funkcionáři: starosta Kuda Vojtěch, jednatel Klaška Sylvestr, pokladník Poláček Jan. Stav členstva 74.

Družina válečných poškozenců v Kobylnicích byla součinnou při oslavách 10 letého trvání naší republiky. Skupina utvořila reservní fond, kterého se používá k podpoře do neštěstí upadlých členů. Z fondu vyplaceno 120 Kč.

Odbočka svazu čs. mládeže soc. v Kobylnicích pořádala s čes. nár. soc. „Tábor lidu" na oslavu 1. května. 28. června pořádány „Dětské radovánky, kde byly děti pohostěny. (Pod Berdíchovou.)

Při radovankách účinkoval Tamburášský kroužek ze Slavkova. 5./7. Husova oslava na Mohyle míru. 28./7. zájezd na Macochu. 31./XII. pořádán „Sylvestrovský večírek.

Čs. nár. socialisti v Kobylnicích pořádali na oslavu 1. máje okrskový manifest u Lípy svobody. S mládeží pořádány dětské radovánky. Strana měla 1 valnou hromadu, 3 výborové a 6 členských schůzí. Důvěrník Tvala Augustin, jednatel Pokorný Karel.

Čs. strana lidová v Kobylnicích, účastnila se hromadně Výstavy soudobé kultury v Brně. Spolučást při oslavě 10 letého trvání naší republiky. Konány 2 přednášky vděl. a 1 se světelnými obrazy. Konány 2 členské schůze. Předseda Poláček Jan, jednatel Vymazal František, pokladník Beneš Alois.

Místní družina katol. zemědělců, pořádala 3 členské schůze. Družina obstarávala členům různé společné nákupy. Předseda Vymazal František, jednatel Klaška Antonín.

Komunistická strana navrhla v obecním

zastupitelstvu by k 10 letému výročí čs. samostat. byla v obci postavena opatrovna pro děti. Návrh padl.

Lidová Očina domkařů a chalupníků pořádala 2 přednášky. Společné nákupy hospodářských potřeb. Zakoupen secí stroj spolkový. Konány 4 členské a 6 výborových schůzí.

Odbočka svazu katol. žen a dívek pořádala 2 divadla, 1 přednášku. Na stavbu soc. domu v Brně darováno 200 Kč, na fond chudých stud. bohoslovců 250 Kč.

Tomáš Jan
kronikář.

Rok 1929.

Počátkem roku 1929/30 zapsáno na zdejší škole:

48 hochů a 58 děvčat = 106 žáků.

Na zdejší škole působili tito učitelé:

v I. třídě od 1/2. Hejlmánek František, zat. uč. (

ve II. " Pokorný Karel, říd. uč.

ve III. " " Vašíček Josef, def. uč.

Od 1. září do 31. prosince vyučovala v I. třídě výp. uč. Sevčíková Zdeňka. Ručním pracím vyučovala uč. ž. r. pr. a d. n. Kučerová Jindřiška. Řím. katol. nábož. vyučoval P. Kubeš Havel, administrátor ze Šlapanic a po jeho odchodu od 1/4. P. Svára Ad., farář ze Šlapanic. Od 1. září vyučoval náboženství P. Drábek František, kaplan, po něm opětně od 1/10. P. Svára Adolf, farář.

Po dlouhá léta neměnil se sbor učitelský. Tímto rokem však onemocněli všichni 3 literní učitelé. Pan říd. uč. Pokorný K. operován na žlučové kaménky a záněť slepého střeva. Uč. Josef Vašíček

operován na hnisavý zánět mandlí. Slečna uč. Dostalová Anna obdržela pro chorobu zdravotní dovolenou.

Letošního roku ustanovena nová místní školní rada. Zvoleni: Pluss Vojtěch za nár. social., Matula Tomáš za lidové domkaře, Vičar Josef za lid. zemědělce, Kuda Leopold za komunisty, Pokorný Karel a Vašíček Josef za uč. sbor. Předsedou zvolen Pluss Vojtěch.

16. června projížděl opět naší obcí pan president T. G. Masaryk. Postavena slavobrána. Na příjezd čekáno přes 3 hodiny. Účastnily se školní děti, „Orel" a „Sokol".

Obecní pastýř Kučera Jakub vzdal se služby a zvolen syn jeho Kučera Leopold.

Poněvadž Lípa svobody uschla, zasazena lípa nová. Katolické spolky zasadily 1 lípu v pomníku padlých a nazvaly ji Svatováclavskou lípou. Obec zasadila lípu druhou.

V sadě 28. října zasazen pamětní kámen s nápisem: „Sad 28. října."

V lednu napadlo velmi mnoho sněhu. Zima si vskutku zařádila polárním způsobem.

Na mnohých místech utvořily se závěje, že ne-
možnily komunikaci silniční. Ve výjezdu ke Šla-
panicím bylo až 3 m sněhu. Do Šlapanic i okol-
ních vesnic chodilo se po polích. Že sněhu vy-
čnívaly koruny stromů. Hladová zvěř okrývala
kůru stromů. Největší zima byla v únoru; bylo
až 42 °C. zimy. Mnoho lidí onemělo. Nejvíce posti-
žena z našich občanů sl. pěstounka Sekaninová
Julie tak, že jí musel býti amputován prst le-
vé ruky. Hlatý potok zamrzl do dna. Zima
trvala do konce dubna. Jednoho dne silnici
prohárali a druhého dne byla silnice opět za-
váta. Obec vyplatila za prohazování sněhu
6.695·50 Kč. V zahradách činili zajíci vel-
ké škody. Zvěře zahynulo více než polovina.
Hladoví zajíci i ve dne přibližovali se k lid-
ským příbytkům. Byli tak vychrtlí, že ani
žádný je nechytal, ač přísloveční je touha
polapiti zajíce. Ve školách se nevyučovalo
od 18. do 28. února.

Teprve v květnu se selo. Koncem jara při-
šly hojné deště přírnivé obilí i okopaninám.
Léto bylo velmi teplé. Teploměr ukazoval ve

stínu až 40 stupňů C tepla. Mnoho stromů rozvilo a kvetlo, ale v létě však 50% stromů uschlo. Počasí na podzim bylo příznivé. Řepa i brambory byly za sucha sklizeny. Pole včas obdělána a oziminy zasety. Zima celkem mírná.

Dne 27. (října listopadu) 1929 konány volby do poslanecké sněmovny a do senátu.

Jednotlivé kandidátní listiny obdržely:

Č. kandidátky:	Posl. sněm:	Senát:
1.	68 hl.,	53 hl.,
3.	1 „ ,	— „
8.	138 „ ,	104 „ ,
10.	50 „ ,	49 „ ,
12.	3 „ ,	— „ ,
13.	2 „ ,	4 „ ,
14.	149 „ ,	125 „ ,
15.	15 „ ,	14 „ ,
16.	12 „ ,	9 „ ,
18.	21 „ ,	14 „ ,
19	1 „ ,	1 „ ,
Úhrnem	460 hl.,	373 hl.

Do posl. sněm. 4 párd a 1 neplat., do senátu 6 párů., 6 neplat.

Obecní hospodářství dle účtů se jeví:

Řádné hospodaření:

Příjem	66.670·25 Kč
Vydání	66.642·90 "
Hotovost	27·35 Kč

Mimořádné hospodaření:

Příjem:	8.219·95 Kč
Vydání	3.995·– "
Hotovost	4.224·95 Kč
Celková hotovost pokladní	4.252·30 Kč

Činnost spolků:

Sbor dobrovolných hasičů v Kobylnicích, konal 1 veřejné cvičení, 2 poplachová cvičení, 4 přednášky, 1 valnou hromadu, 2 výborové a 10 členských schůzí. První pomoc poskytnuta v 36 případech. Při každém divadle má sbor hlídku. Na žňových hlídkách byl každý člen 2 x. Činných členů je 24, přispívajících 8.

„Orel" účastnil se 21 členy sletu Orelstva v Praze. Vysazena u pomníku padlých Lípa svatováclavská. Pořádány 2 přednášky se světelnými

obrazy, 3 divadla, 14 schůzí. Starosta Tuněný Jan, jednatel Klaška Sylvestr, pokl. Beneš Alois. Stav členstva 71.

Čs. národní socialisté konali 1 veřejnou schůzi, 1 valnou hromadu, 4 výborové a 8 členských schůzí. Důvěrníkem Fojtl Aug.

Odbočka svazu katol. žen a dívek účastnila se Svatováclavských oslav v Praze 15 účastnicemi. Na křest.-sociální dům věnováno 100 Kč, na fond chudých studentů bohoslovců 50 Kč.

Družina válečných poškozenců konala na paměť 10 letého založení místní družiny smuteční schůzi, na které se vzpomínalo padlých vojínů. Na podporách vyplaceno 40 Kč. Předsedou Novák Stanislav, jednatelem Hájek Anděl.

Odbočka svazu čs. mládeže social. konala 2 přednášky, slavnostní akademii a slavnost 10 letého trvání, mikulášský večírek.

Lidová otčina domkářů a chalupníků, konala 2 přednášky, 3 členské a 5 výborových schůzí. Zakoupena spolková stříkačka na postřikování ovocného stromoví za 469 Kč.

Obstarávány společné nákupy dřeva, uhlí, lýkových povísel, brambor a t. d. Stav členů 25.

Družina katol. zemědělců konala 3 členské schůze, 1 přednášku, 1 daňový kurs; obstarávány hosp. nákupy. Předseda: Svoboda Julius, jednatel Beneš Raimund.

Čs. strana lidová konala 2 členské schůze, 3 přednášky, účastnila se svatováclavských oslav v Praze. Zasadila spolu s „Orlem" lípu svatováclavskou a pořádala slavnost na paměť 1000 letého výročí úmrtí sv. Václava. Předseda Matula Tomáš, jednatel Vymazal František.

„Sokol" konal 6 přednášek, 1 besedu, 3 divadla, 15 loutkových divadel nově pořízeným loutkovým divadlem. Konána 1 valná hromada, 13 výborových, 4 členské schůze. Funkcionáři: starosta Kyselka Methoděj, jednatel Vašíček Josef, náčelník Daněk Jan, náčelní Tvalová Žofie. Stav členů 48.

Vašíček Jan

kronikář.

Rok 1930.

Počátkem roku navštěvovalo zdejší školu:
55 hochů a 57 děvčat = 112 žáků.
V I. třídě vyučoval do 28/6. Karel Pokorný říd. uč.
v I. " " od 1/9. František Hejtmánek, uč.
ve II. " " do 28/6. Fr. Hejtmánek, uč.
ve II. " " a od 1./9. Lidmila Králová, uč.
ve III. " " Josef Vašíček, def. uč.

Začátkem šk. r. 1930/31 převzal správu školy Josef Vašíček. Pan říd. učitel Karel Pokorný po 10½ letém působení ustanoven říd. uč. v Husovicích. Obecní zastupitelstvo přišlo se rozloučiti s odcházejícím říd. učitelem a poděkovalo mu za veškerou práci ve prospěch obce.

Místní školní rada spolu s obecním zastupitelstvem zasadila Lípu Masarykovu na Starém dvoře. Konána oslava 80tiletých narození p. presidenta Masa-

nyka. 6. března byl lumpiovný průvod s proslovem u Lípy svobody.

27. května 1930 konáno sčítání zemědělskych a živnostenskych závodů. Zjištěno, že zemědělskych závodů jest 182 s následujícím rozvrstvením. Do 10a 6 závodů, od 10a do 50a 49 závodů, od 50a do 100a 46 závodů, od 100a do 200a 30 závodů, od 200a do 500a 16 závodů, od 500a do 1000a 19 závodu, od 1000a do 2000a 5 závodů, od 3000a do 5000a 1 závod.

Místní hospodáři mají v Praci 2.093a, ve Skapanicích 1955a, v Poněťovicích 120a, na Dvorskách 40a půdy.

Cizí hospodáři mají v katastru kobylnickém 15.098a půdy.

Celo bylo pšenicí ozimou 2.171a, žitem 6.877a, jarním ječmenem 10.624a, ovsem 1.542a, hnukuřicí 886a, hrachem 14a, ranými bramborami 55a, pozdními bramborami 4.696a, cukrovkou 4.138a, krmnou řepou 652a, zeleninou 17a, jetelem červeným 3.809a, lucerkou 1.611a, vičencem 123a, směskou 36a,

kukuřicí na hrnení 186 a, louky 2 a, školka 2 a.

Z dobytka bylo: koní 62, hovězího dobytka 158, krav 125, vepřového dobytka 385, kuřat 924, slepic 1435, housat 659, hus 109, kačat 607, kačen 58, krůta 1.

Živnostenských závodů zaměstnávajících do 5 osob bylo 38, přes 5 osob 3.

Obchodních závodů bylo 14.

Bez pozemků bylo 23 rodin. U některých byly zahrady.

Od 1. do 5. prosince provedeno sčítání lidu dle stavu 1. prosince 1930.

V obci bylo: 187 obydlených domů, 9 neobydlených, 195 bytových stran a 889 obyvatel.

Sčítání trvalo celkem 72 hodin.

Zima byla mírná, sněhu málo. Jaro dostavilo se brzy. Stromy odkvetly v dubnu. Mnoho stromů uschlo následkem zimy minulého roku. Jarní práce byly včas vykonány a byla nkárka na dobrou úrodu. V květnu uhodilo sucho a vedra.

Jařiny a okopaniny zaschly. Ovoce suchem popadalo. Příznivé počasí spolupůsobilo při výmlatu humnem. Žně počaly začátkem července (o 10 dní dříve) a do konce července bylo všechno obilí vymlácено. Obilí bylo velmi lehké a málo sypalo. Následkem sucha projevil se nedostatek píce. Ovoce bylo málo. V srpnu hojně pršelo. Brambor bylo mnoho. 1q za 18 Kč. Cukrovka vynesla nestejnoměrně 50-80q z měřice. Podzimní počasí teplé a příznivé obdělávání půdy.

Koncem roku bylo asi 35 továrních dělníků, zvláště mladších, bez zaměstnání.

Obecní účty vykazují:

Řádné hospodaření:

Příjem:	92.024·90 Kč
Výdání	87.589·85 „
Hotovost	14.435·05 Kč

Mimořádné hospodaření:

Příjem	5.350·95 Kč
Výdání	4.230·- „
Hotovost	1.120·95 Kč
Celková hotovost pokladní:	15.556·- Kč

Činnost spolků.

Kommnistická strana podala návrh v obec. zastupitelstvu, by byl v Kobylnicích vystavěn chudobinec, který by nesl jméno presidentovo. Na tento návrh bylo celým obecním zastupitelstvem odhlasováno 5.000 Kč. Předseda Zouhar Stanislav.

Lidová Jednota domk. a chalupníků měla 5 schůzí členských a 3 výborové, 1 přednášku, spolučast na slavnosti, žňové roboty. Nákup dřeva a uhlí pro členy. Členů 26.

„Orel" měl 10 členských schůzí, 9 výborových, 3 přednášky a 1 přednášku se světelnými obrazy, 4 divadla. Vyslána deputace k uvítání francouzského maršála Franchet d'Esperey na Žuráň. Funkcionáři: starosta Jan Trnčný, jednatel Sylvestr Klaška. Stav členů 70.

Strana čs. nár. soc. pořádala 2 valné hromady, 3 výborové a 6 členských schůzí, oslavu 80.tiletých narozenin p. presidenta T. G. Masaryka. Důvěrník Aug. Fojtl.

Odbočka katol. žen a dívek na oslavu 60letých narozenin dp. P. Šrámka přistoupily členky ke společnému sv. přijímání. Věnováno na kostelní potřeby do Slapanic 200 Kč, na sociální dům v Brně 160 Kč.

Družina válečných poškozenců pořádala ve členské schuzi oslavu 80tých narozenin p. presidenta, pořádána též loutková divadla. Na podporách vyplaceno 70 Kč. Předseda Stan. Novák, jednatel Anděloslav Hájek.

Odbočka svazu čs. mládeže social. pořádala 3 přednášky a 1 divadlo.

Lidová strana konala 6 členských schůzí, 3 přednášky a slavnost Úbúnky. Funkcionáři: předseda Tomáš Matula, jednatel Výmazal František.

Místní družina katol. zemědělců konala 2 členské schuze, 1 přednášku. Pro členy obstarávány nákupy. Předseda: Jak. Svoboda, jednatel Rajmund Beneš.

„Sokol" měl 12 přednášek, 3 divadla, 1 oslavu (28. října) a 14. září sokolský zájezd. Jednota od počátku roku připravovala se

na župní zájezd. Upraveno členstvem Sokola obecní smetiště na cvičišti (za transformatorem). Přivezeno 400 fůr navážky a odpracováno členy Sokola přes 4.000 hodin. Přivezeno také 36 fůr písku. Veškeré tyto práce konány pro obec zdarma. Žádný jiný spolek obecních míst zdarma takto doposud nepravil. Obecní zastupitelstvo ani nepoděkovalo za tento čin. O slavnosti šlo v průvodě na 800 krojovaných sokolských příslušníků a 3 hudby. Přítomno přibližně 3.000 diváků. Obci odvedeno asi 900 Kč daně. Jednota konala 18 výborových, 8 členských schůzí, 1 valnou hromadu. Stav členů 48. Funkcionáři: starosta Kyselka Melk, jednatel Jos. Vašíček, náčelník Daněk Jan, náčelní Marie Millerová.

Hasiči konali 9 členských, 4 výborové schůze a 1 valnou hromadu, 1 veř. cvičení, 1 poplachové, 3 cvič. se strojem, 2 přednášky. Sbor byl u 2 přespolních požárů. První pomoc poskytnuta v 36 případech. Členů 21 čin., 9 přisp.

Zapsal:

Vašíček Josef
kronikář.

Rok 1931.

Počátkem roku navštěvovalo zdejší školu:

60 chlapců a 60 děvčat = 120 žáků.

V I. třídě vyučoval František Hejtmánek, uč.
ve II. " " a do 28./6. Ludmila Králová, uč.
ve II. " " od 1./9. František Holešovský, výp. uč.
ve III. " " Josef Vašíček, zat. říd. uč.

Ženským ručním pr. vyučovala Jindř. Kučerová, uč.

Náboženství vyučoval P. Adolf Svěra, farář ve Slapanicích.

Dne 27. září 1931 konány obecní volby. Podáno bylo pět kandidátních listin:

č. 1. Čs. nár. socialisté obdrželi 164 hlasů, 5 čl. obec. zast.,
č. 2. Čs. soc. dem. a váleč. pošk. " 64 " , 2 " " " ,
č. 3. Čs. str. lidová (domkařů) " 100 " , 3 " " " ,
č. 4. Čs. str. komunistická " 76 " , 2 " " " ,
č. 5. Čs. str. lidová (remeslníků) " 104 " , 3 " " " .

Účastnilo se celkem 518 voličů a odevzdáno bylo 508 hlasů platných a 10 neplatných.

Zvolení hoši:

1. Čs. nár. soc.

Muselík Jan, stolař č. 135. — Náhradníci:

Fluss Vojtěch, žel. zříz. č. 122. — Klaška Alois, soustruž. č. 156.

Fiala Matouš, pomoc. zaměst. č. 105. — Vojta František, kladič č. 186.

Zojfl Augustin, zedník č. 16. — Sekanina Jan, navářeč č. 36.

Bartušek Cyril, kopič č. 137.

2. Čs. soc. dem. a váleč. pošk.

Hoda František, domkar č. 94. — Náhradník:

Novák Stanislav, inv. úřed. č. 75. — Kalenda Šebestián, zedník č. 81.

3. Čs. lidová (domkáři).

Klaška Antonín, dr. cestář č. 117. — Náhradníci:

Veveselý František, lovčí zříz. č. 92. — Chovanec František, dělník č. 175

Tuněný Jan, obuvník č. 106. — Kokeš Jan, žel. zříz. v. v. č. 189

4. Čs. komunisté.

Kuda František, stolař č. 182 — Náhradník:

Louka, Stanislav, dělník č. 36 — Kyselka Josef, dělník č. 101.

5. Čs. lidová (remeslnící).

Svoboda Julius, rolník č. 150. — Náhradníci:

Beneš František, rolník č. 4. — Vymazal František, rolník č. 22.

Chlup Josef, rolník č. 147. — Klaška Jindřich, rolník č. 3.

Dne 1. listopadu 1931 zvolen byl starosta a obecní rada. Čs. strana lidová, domkařů a čs. strana lidová, řemeslníků sdružily se a vyhradily si prvního náměstka. Starostu volily tedy strany: Čs. nár. soc., čs. soc. dem. a váleč. pošk. a čs. komunisté.

Starostou zvolen Jan Muselík, ze strany čs. nár. soc.

Náměstkem zvolen František Nevěselý, ze strany lidové, domkařů. Radními zvoleni František Beneš, ze strany lidové, řemeslníků. Čs. nár. soc.-jako nejsilnější strana-zřekli se nároku člena rady ve prospěch druhých dosud nepodělených stran a tak zvoleni byli radními: Zouhar Stanislav za stranu komunistickou, Novák Stanislav za čs. soc. dem. a váleč. poškozenců.

Ve schůzi obec. zastup. 15. listopadu 1931

voleny komise:
Sociální péče: Matouš Trala, František Kuda, Jan Šnečný, Jindřich Klaška, Stanislav Daněk.
Stavební: Fojtl Augustin, Loukar Stanislav, Klaška Antonín, Svoboda Julius, Kalenda Šebestián.
Policejní: Tomanec Jan, Kyselka Josef, Kaluža Čeněk, Špondr Vilém, Jadrný Klement.
Zdravotní: Kaplan Antonín, Chmistě Josef, Kokeš Jan, Chlup Josef, Hoda František.
Hospodářská: Klaška Alois, Loukar Stanislav, Matula Tomáš, Chlup Josef, Hoda František.

Do konkurenčního výboru zvolen Poláček Jan.

Obecní zastupitelstvo konalo za r. 1931 7 schůzí.

Začátkem roku 1931 bylo v Kobylnicích na 50 dělníků nezaměstnaných. V létě nezaměstnaných nebylo, leč s podzimkem dostavila se nezaměstnanost opět a dostoupila vrcholu koncem roku. Počet nezaměstnaných dostoupil čísla . Všeobecně projevuje se snižování mezd a tak nabírala se možnost kupovati výrobky jak hospodářské, tak průmyslové.

Proto projevil se pokles cen. Před vánočními svátky honána byla slávka pro nerameštnané v penězích i naturáliích.

Zvláštním znakem doby je neustálé tančení a stává se shutkem přísloví: Tancovat se musí, kdyby na půl nebylo.

Počasí a úroda:

V lednu napadalo hojně sněhu a sníh ležel až do konce února. 22. března byla u nás prudká bouře. Na Říčkách snesla se přívalr mračen. Říčka se rozvodnila. Imkův mlýn u Podolí byl zaplaven. V Podolí, Bedřichovicích a ve Šlapanicích vtékala v noci voda do mnoha domů. Voda se rozlila na poněkterých lukách. V pondělí ráno voda přibrala se k nám. Ze šlapanických „Rozvání" tekla hlubokým mostem pod drahou do spodního-jalového potoka. (Dámě hranice Říčky.)

V kobylnických Rozvárách u pole p. Fr. Chlupa vylila se opět a tekla dvěma asi 60m širokými proudy přes šlapanickou silnici ve výšce až 30cm. Do 9 hodin ráno

byly selské Rybníky skutečným rybníkem. Hloušek byl zaplaven, plot školky se přívalem vody svalil. V zahradách u potoka bylo více než ½ m vody vysoko. Poněvadž přepadní ham pod Špondrovou zahradou (č. 17.) byl zasypán, přetékala voda v několika místech hráz na velké Rybníky Bučkovy. Voda stoupala do 11 hodin dopoledne. Dlouho do noci z pondělka na úterek (z 23. na 24.) voda neopadávala. Ještě 4 dny tekla voda plným korytem. Na polích (zatopených) nemohlo se pracovati. Vyplaveny byly oziminy a hnůj s polí odplaven.

Od května do konce června nepršelo. Stromy bohatě kvetly. Byla velká úroda třešní, hrušek a ořechů. Jablek a švestek bylo podprůměrně. Obilí následkem sucha bylo málo. Žně započaly 1. července a byly ve 14 dnech skončeny. V červenci bylo vymlácено všechno obilí. Měřice pole u Dvorské vynesla 2 q ječmene, 2½ q žita, 2½ q pšenice. V půdách hlubších byla úroda větší. Projevil se nedostatek píce. V srpnu

skoro denně pršelo. Podzim byl příznivý sklizni okopanin. Zimních brambor bylo až 70 q na měřici, cukrovky až 100 q. Začátkem prosince nastaly mírné mrazy, které trvaly až do konce roku. Plodiny byly prodávány: ječmen 120 Kč, žito 95 Kč, pšenice 115 - 130 Kč, brambory 12 - 18 Kč. Za cukrovku obdrželi rolníci 12 Kč. Ceny dobytka velmi poklesly. Živá váha hovězího dobytka prodávána 3 - 5 Kč, vepřového masná váha 6 - 8 Kč. Maso hovězí prodáváno 12 - 14 Kč, vepřové 12 - 16 Kč. Mouka pšeničná 2·80 - 3·20 Kč.

Obecní účty vykazují:

Řádné hospodaření:

Příjem	94.228·05 Kč
Výdání	90.809·85 "
Hotovost	3.418·20 Kč

Mimořádné hospodaření

Příjem	1.120·95 Kč
Výdání	320·40 "
Hotovost	800·55 Kč.

Celková hotovost pokladní 4.218·75 Kč.

Činnost spolků.

Lidová Otčina domkařů a chalup. měla 6 členských a 3 výborové schůze, 1 přednášku, Účastnila se nár. slavnosti „Zrušení roboty". Nákup dřeva a uhlí pro členy. Členů 23.

Orel pořádal 14 členských, 13 výborových schůzí, 4 přednášky, 1 předn. se světelnými obrazy. Sehráno 5 divadel. 1 věř. cvič. Účast při národopisné slavnosti ve Skapanicích, účast na Napoleonské výstavě. Starosta Tůmný Jan, jednatel Klaška Sylvestr. Členů 78.

Čs. národní soc. konali 8 členských schůzí, 5 výborových a 1 valnou hromadu. Sehráno 1 divadlo ve prospěch nezaměstnaných členů. Členů 24. Důvěrník Fojtl Augustin.

Odbočka katol. žen a dívek měla 1 předn. Věnovala na soc. dům 100 Kč, pro místní chudé členky 280 Kč a potraviny.

Odbočka čs. mládeže čs. nár. soc. pořádala 2 divadla a rozdělila 670 Kč nezaměstnaným členům.

Čs. strana lidová konala 3 členské

schůze, 3 přednášky. Účast na Napoleonské výstavě. Lidová jednota zachovává zvyk modlení na návsi a poutní průvody do Tuřan a do Svaroné. Předseda Vymazal František, jednatel Kohel František.

Družina katolických zemědělců konala 3 členské schůze, 1 přednášku; společné objednávky umělých hnojiv, dříví, uhlí, brambor, hnědouhlí, slámy a t. d. Předseda Svoboda Julius, jedn. Klaška Jindř.

„Sokol" konal 5 přednášek, 2 divadla, 1 věř. cvičení, 1 besídka, 6 členských, 13 výborových schůzí, 1 valná hromada. Členů 48. Starosta Kyselka Meth, jednatel Vašíček Jos, náčelník Daněk Jan, náčelní Vojtová Růžena.

Hasiči měli 1 věř. cvič., 2 přednášky, 10 členských, 4 výborové schůze, 1 valnou hromadu. První pomoc poskytli samaritáni v 37 případech. Sbor má 26.954·35 Kč na hotovosti. Členů činných 23, přispívajících 9. Starosta Hejlman František, náčelník Konečný Michal, jednatel Klaška Ant.

Zapsal

Jan Mudrák

Viděl

Tauer

kronikář.

Rok 1932

Počátkem roku bylo nově zapsáno: 11 chlapců + 9 děvčat = 20 žáků.
Na škole učili: Josef Vašíček, def., uč.,
Fraut. Hejtmánek, cat. uč. zast.
Fraut. Holešovský výp. uč. odst.
Věra Krátková výp. uč. od 1.I.

Od 1. září 1932 nastoupil nový řídící učitel Jan Havlíš, z Velenova. Bývalá učitelka Ludmila Králová, zemřela 16.IV. 1932 v Hradovišti. Byla jednou z nejlepších učitelů, kteří působili na zdejší škole.

V prázdninách provedena důkladná oprava školní budovy. Zvenku započata byla oprava firmě Robert Jiráček, Sokolnice. Vyměněno 20 starých oken za nová na otvírání dovnitř. Dvě okna ve velké třídě byla rozšířena

na čtyřdílná. V pokoji světnice na bývalého bytu byla jedno okno ze dvora zazděno. Přední a jedna boční strana školní budovy byla do cihel oklučena a zhotovena nová fasáda. Nově byly zhotoveny omítky na chrastnících rákosách. Na celé škole byly omítky vyspraveny. Podezdívka u předzahrádky byla nově zhotovena. Schody a odpočívadlo mezi předzahrádkou byly vydlážděny. Také studna a hnojiště bylo opraveno. Za to bylo práce zaplaceno 30.000 Kč. Střechu opravil pokrývač Petr Zavadil, z Újezda za 1.500 Kč. Jedno křídlo pokrylo nově eternitem. Bleskosvody byly nově uzemněny 5 m hluboko.

V obecním domě čís. 42 byla zřízena ordinace.

Hasičské skladiště znovu vystavěno na místě „Staré kovárny," (jak se říkávalo na Starém dvoře) slavnost otevření konána 19 června 1932.

Dostavěna byla silnice „Práce-Mohyla míru - Sokolnice a kolaudace provedena 17/8. 1932.

V „Hloušku" započalo se zřizovati hřiště. Nejvíce přičinil se fotbl. klub T.J. Kobylnice. Zdejší rolníci velmi účinně přispěli svými potahy. Nezaměstnaní vyhrnovali rybníček a materiálu takto získaného užito bylo na úpravu terénu na hřiště.

V prostřední ulici k Sokolnicím /na Kamčatce/ zřízena nákladem 2000 Kč nová makadamová silnice.

V roce 1932 se v obci hospodařilo řádné hospodářsky.

Příjem ..... 86.512·55 Kč
Výdání ..... 85.806·40 „
Hotovost ..... 2.629·10 Kč

Mimořádné hospodaření.
Příjem ..... 53.040·55 Kč
Výdání ..... 51.692·90 „
Hotovost ..... 1.347·65 Kč
Úhrnem hotovost 3.976·75 Kč

Roku celkem uchý,
úroda dobrá.

Jan Skuostek

Tauer Jan,
kronikář.

Rok 1933.

Všech žáků na zdejší škole bylo:

61 chlapců + 61 děvčat = 122 žáků.

Do školy nově zapsána bylo:

10 chlapců + 6 děvčat = 16 žáků.

Ve škole vyučovali tito učitelé:

Jan Havlíš, řídící učitel,

Josef Vašíček, def. uč.

Anna Míčánková def. uč.

Ručním pracím vyučovala jmdříška Kučerová, zat. učitelka pučnick prací a domácích nauk, katolickémunáboženství vyučoval P. Adolf Svára, farář ze Šlapanic.

Nexaměšnaní, kterých je velká řada, jsou poučování časová časovacími lístky, za kterémohou si

koupiti v obchodech potraviny a u rolníků mléko.

V obecní pastouše upravena byla větší světnice na obecní kancelář a nocleháma přenesena do obecního domu u školy.

Dokončeno bylo za velkých obětí z dobré vůle hřiště v Hloušku.

V sadě 28. října /pod Bradlem/ vysázeno bylo 35 třešní ze školní školky, které žáci sami vypěstovali.

V Hloušku u rybníčku na hřišti vysázeno byla osm topolů a sedm smutečních vrb.

V obecních účtech objevuje se velké nedoplatky z obecních pozemků číslem 3.080·- Kč.

V předvečer 28. října konal

šampionový průvod s hudbou.
Promluvil pan řídící J. Havlíš.

Obecní účty vykazují:
Řádné hospodaření.

Příjem	90.538·60 Kč
Výdání	83.663·70 "
Hotovost	6.874·90 Kč.

Mimořádné hospodaření.

Příjem	1.347·65 Kč
Výdání	320·40 "
Hotovost	1.027·25 Kč

Pokladní hotovost 7.902·15 Kč.

Řezaměšťanských v obci neustále přibývá.

Rok byl velkem suchý. Sklizeň však skliditi průměrně dost obilí, zato však píce jen bylo velmi málo. Úroda brambor průměrná.

Jaroš Jos.,
kronikář.

Rok 1934.

Jeví se úbytek žáků. Všech žáků na celé škole je pouze 104. Na zdejší škole vyučovali:

Jan Havlíš, řídící učitel
Josef Vašíček, def. uč.
Anna Mičánková, def. uč.

Ženským ručním pracím vyučovala Jindřiška Kučerová, zatímní učitelka ručních prací a domácích nauk. Římsko-katolickému náboženství vyučoval P. Adolf Švára, farář ze Slapanic. Za onemocnělého učitele Jos. Vašíčka, učila učitelka Věra Králíková, 1 měsíc.

V potoku na Starém dvoře postavena byla přehrada 60 cm vysoká. Potok byl před tím vy-

čísdlu, aby Sbor dobrovolných hasičů měl v těchto suchých letech dostatečné množství vody pro případ požáru.

Nezaměstnaných stále přibývá. Jsou voláni na různé obecní práce, aby snad byl dojem, že dostávají zadarmo almužnu ve formě stravovacích lístků.

9. října 1934 zabit byl jugoslávský král Alexandr I. v Marseille.

Ustavena byla nová knihovní rada. Byli zvoleni: Pan Tomáš Matula, předsedou, pan ředitel Jan Havlíš, knihovníkem, pan Stanislav Novák, pokladníkem, učitel Josef Vašíček, je jednatelem. Knihovna obecní má přes 400 svazků. Je vhodně doplňována. Čtenářů každým rokem přibývá.

Nedoplatky obecních nájmů

v tomto roce činí 4.380·20 Kč. Vysvětlení nutno hledati v tom, že je velká nekamenitost a mnoho nekamíněné stěží sečnou na nejnutnější živobytí.

V obecních účtech je zapsáno, že naše obec hospodařila:

Řádné hospodaření:

Příjem	71.493·50 Kč
Výdání	69.686·70 "
Hotovost	1.806·80 Kč

Mimořádné hospodaření:

Příjem	1.027·25 Kč
Výdání	798·30 "
Hotovost	228·95 Kč

Pokladní hotovost 2.035·75 Kč.

Zima byla velkem mírná, jaro teplé, přiměřeně vlhké.

Žně ukončeny za krásného počasí. Léto celkem suché, takže píseniny by by slabší. Třešně v sadě jsou poškozeny vrtulí třešňovou, a plody jsou proto červivé.

Václav Jan,
kronikář.

Jan Mašek

Rok 1935.

Ve zdejší škole byli zapsáni 103 žáci. Nově zapsáno bylo 10 chlapců + 10 děvčat = 20 žáků. Na škole vyučovali:

Jan Havliš, řídící učitel
Anna Mičánková, def. uč.
Josef Vašíček, def. uč.

Ručními pracími vyučovala Jindřiška Kučerová, učitelka ženských ručních prací a domácích nauk. Římsko-katolickému náboženství vyučoval P. Adolf Švára, farář ze Slapanic.

19. května 1935 konány volby do národního shromáždění a 26. května do okresního a zemského zastupitelstva. Agitovalo se letáky, plakáty, vápnem se psaly čísla kandidátek na zdi.

ploby a chodníky. Volič dokonce podělování moukou, cukrem, kávou, krupami a p. Pro přehled podávám výsledek voleb okresních a zemských.

Kandidátka čís. 1. republ.	.....	70 hl.
~ " ~ čís. 2. soc. dem.	.....	64 "
~ " ~ čís. 3. nár. soc.	.....	131 "
~ " ~ čís. 4. kom.	.....	57 "
~ " ~ čís. 5. lid.	.....	144 "
~ " ~ čís. 10. živn.	.....	25 "
~ " ~ čís. 21. křest. soc	.....	3 "
~ " ~ čís. 22. nár. sj.	.....	2 "
Úhrnem	.....	496 hlasů

Mužů volilo 246, žen 253.

Nezaměstnanost dělnictva i inteligence stále se zvětšuje. Přidělovány jsou poukázky na potraviny.

Zavedeny byly obilní monopol. Přesné vyměření cen zabránilo zmehodnocení

práce zemědělců. Pšenice byla za 150 Kč, ječmen a žito za 120 Kč, oves za 110 Kč.

6. března večer konán lampionový průvod na oslavu narození pana presidenta T. G. Masaryka.

Dne 28. října oslaven státní svátek.

Z hráze přes potok do zahrady pana Kaplana byl postaven jeho nákladem most.

Zavedena dávka z kuželníku, karet a kuželek.

Pan president T. G. Masaryk resignoval a 18. prosince 1935 zvolen byl na jeho doporučení ministr zahraničí Dr Edvard Beneš.

Rozšířena byla cesta na Kamčatce v poslední ulici k Sokolišťům přikoupením pruhu pole od pana

Michala Konečného a pana Jana Kaheše. Celkem přikoupeno 275 m² po 4·50 Kč. Veškeré výdaje s koupí spojené činily 2.214 Kč.

V obecních účtech jsem nalezl, že obec hospodařila:

Řádné hospodaření.

Příjem	65.390·35 Kč
Výdání	63.139·70 "
Hotovost	2.250·65 Kč

Mimořádné hospodaření.

Příjem	3.813·35 Kč
Výdání	3.813·35 "
Hotovost	0·-

Pokladní hotovost 2.250·65 Kč.

I z obecního hospodaření vidíte, že příjem i výdání se značně zmenšilo.

Úroda obilí normální, zmínilo následkem sucha menší hl

váhu. Sklizeň brambor úplně selhala. V naší obci objevuje se citelný nedostatek brambor. V několika případech sklidilo se jen tolik, kolik zasáhnuto. Celkově je úroda o 60% menší, než v roce normálním. Cena ukrovky 12 Kč.

U spodního mostu směrem k Šlapanicím /k Hloušku/ vypáčena byla řada topolů.

Václav Jan,
kronikář.

Jan Musílek

Rok 1936.

V naší škole byli nově zapsáni 4 chlapci a 10 děvčat = 14 žáků. Na celé škole byl 101 žák. Do měšťanské školy chodí 9 žáků školou povinných.

Ve škole učili.

Jan Havliš, řídící učitel,
Josef Vašíček, def. učitel,
Mičánková Anna def. uč. do 30. I.

Za jmenovanou učitelku nastoupila Květuše Cejpková, vypomocná učitelka. Ženským ručním pracím vyučovala Jindřiška Kučerová, učitelka žen. ručních prací a domácích nauk. Římskokatolickému náboženství vyučoval P. Adolf Švára, farář ze Šlapanic.

18. února 1936 provedl jsem pomocí žáků třetí třídy sčítání všech lidí v Kobylnicích uvedlých. Napočetl jsem, že je v Kobylnicích 895 obyvatel.

V Hloušku na hřišti u spodního potoka vysázeno bylo 11 topolů.

7. března 1936 konána slavnostní schůze obecního zastupitelstva na oslavu narození pana prezidenta T. G. Masaryka. Schůze účastnilo se mnoho občanů. Slavnostní projev měl pan Stanislav Novák. Místní kapela za řízení pana Cyrila Beneše, kapelníka, zahrála slavnostní čísla.

Nad Benediktovem prohospáno bylo pole paní Vincencie Konečné, čp. 8 panem ředitelem

A. Procházkou a učitelem Jos. Vašíčkem osm galských hrobů. V jednom žárovém hrobě nalezen překrásný meč v pochvě, kopí, zbytky štítů, dva nárameníky, dvě vzácné spony železné. Nálezy budou umístěny v museu v Brně.

V obci zřízena C.P.O. civilní protiletecká ochrana. Velitelem jmenován pan Antonín Kaplan. Asi devadesát mužů vybráno ke této službě.

Na podzim započato se stavbou druhé koleje na vlárské trati.

Zavedeno vyvážení smetí po obci. Smetí se odváží jedenkrát měsíčně.

Ceny životních potřeb jsou vyšší, poněvadž snížena byla hodnota naší Kč asi o 30%.

28. října konán byl lampionový průvod s hudbou. Proslov u

lípy Svobody měl pan říditel Jan Kališ.

Obecní účty vykazují, že obecní zastupitelstvo hospodařilo:

Řádné hospodaření.

Příjem ..... 80.819'35 Kč
Výdání ..... 76.127'45 "
Hotovost ..... 4.692'10 Kč

Mimořádné hospodaření.

Příjem ..... 2214'- Kč
Výdání ..... 2214'- Kč
Hotovost —

Pokladní hotovost 4.692'10 Kč.

Žně byly obtížné, obilí polehlé. Déšť s deštěm stravil obilí úplně k zemi. Obilí prorostlo.

Tauer Jan,
kronikář.

Jan Musil

Rok 1937.

Počet žáků ve zdejší škole poklesl na 93 žáky. Ve škole učili.

Jan Havliš, říditel učitel,

Josef Vašíček, def. učitel,

Jarmila Mrkvová, zat. učitelka do 30.11,

od 1.IX. Oldřišťka Turichová, výpom. učitelka.

Do měšťanské školy do Šlapanic odešlo nově 19 žáků, do středu školy 2 žáci. Ženským ručním pracím vyučovala Jindřiška Kučerová, učitelka žen. ručních prací a domácích nauk. Římsko-katolickému náboženství vyučoval P. Adolf Švára farář ze Šlapanic. Zdejší polnící pana faráře v zimních měsících dovážejí na bryčce dvakrát týdně do školního vyučování.

/14.5.1937/ Zvolena byla nová místní školní rada. Předsedou zvolen p. Josef Vičar, rolník, čís. 9, místopředsedou p. Leopold Harašta, členy p. Stanislav Zouhar, p. Tomáš Malula, p. Jan Havlíš a Josef Vaňček.

Provedena rekonstrukce silnice u kapličky /rozcestí k Praci a k Sokolnicům/ Silnice zvednuta až o 1 metr. Přípojka k pražské silnici položena štěrkem a vyštěrkována. Náklad na tuto úpravu vyžádal si obnos 8.825.55 Kč.

Kamenka /čtvrť k Sokolnicům/ pojmenována: Masarykova čtvrť.

V „Hloušku" vysázena řada 36 topolů, 4 lípy, 8 smuteční. Všechny tyto stromy vypěstovány byly žáctvem třídy.

ve školní zahradě pod mlýnem.
Obec tolik v roce 1925 věnovala ško-
le asi 3/4 měřice pole. Žáci vypěstovali
ovocné stromky, které byly občanstvu
odprodány. Za stržený obnos a doplatek
místní školní rady pořízen drátěný
plot. V nynější době pěstují žáci
zeleninu a okrasné stromy pro vyso-
zení pustých míst v naší obci.

Zakoupen pasní stroj za 1290 Kč

Obecní strážník Šimon Tomane,
odchází do výslužby. Novým strážníkem
zvolen Mrkvica Richard.

Nezaměstnanost poněkud poklesla
Ceny životních potřeb stoupají.

Odstraněny zahrádky u domů
číslo 32. a 33.

Na podzim vysázeno 19 líp u
spodního potoka na hřišti.

Dne 14. září 1937 zemřel tvůrce naší republiky pan president T. G. Masaryk. Všeobecně konána byzna a monumentální průvod v naší obci nevyskytl byl důkazem lásky k panu presidentovi. V průvodu neobvykle v pořádku ve čtyřstupech sešlo se asi sedmi set občanů k pomníku padlých, kde vystavena byla busta pana presidenta a okolí dekorováno černým suknem a květinami. Obecní zastupitelstvo položilo věnec a žáci věnec vavřínový. Při průvodu hrála hudba smuteční pochody. Smuteční projev pronesl pan ředitel Jan Havlíš. Žáci obecné školy recitovali vhodné básně. Nebylo snad člověka, který by byl ne-

zaslal při vzpomínce na našeho
tatíčka presidenta. Po slavnosti
bylo okolí pomníku ofotografováno.

V prázdninách a na podzim
prokopáno bylo pole paní Josefy Ludové,
rolnice, čís. 19 v hrati „Rokdál" a nalezeno
zde panem předitelem A. Rakáskou ze
Slavkova a učitelem Josefem Vašíčkem
29 hrobů mnětické kultury. Veškerý
materiál v hrobech nalezený zval do

úschovy pan ředitel A. Procházka.
Vykopáno bylo mnoho nádob, bronzové jehlice, kostěná sídla, kamenné sekyrky, bronzové spirálky a mnoho jiného.

V obecních účtech je zaznamenáno:

Řádné hospodaření.

Příjem ..... 87.434·65 Kč
Výdání ..... 85.078·20 "
Hotovost ..... 2.356·45 Kč

Mimořádné hospodaření

Příjem ..... 13.433·- Kč
Výdání ..... 12.940·55 "
Hotovost ..... 492·45 Kč

Hotovost pokladní 2.848·90 Kč

Po dlouho trvající zimě se suchými holomrazy vymrzly ozimy a musí se zaorat. Žně poměrně dobré, rok suchý, méně plá-

my, více sena. 3. září začaly lijavce. Podzimní práce polní skončeny za příznivého počasí. Sklizeň brambor velmi dobrá. Průměr sklizně brambor na 1 ha 15 měřic / obnášel 300 q. Úroda cukrovky nadprůměrná. Na 1 ha 500 q.

Šimon Tomanec, obecní strážník odchází na odpočinek.

Učitel Josef Vašíček, při práci se
žáky třetí třídy ve školní za-
hradě pod mlýnem.

Doplněk: Do druhé třídy zakoupeny
byly nové lavice od firmy Hajman
Králův Pole.

Vašíček Jos
kronikář.

Jan Hasek

Rok 1938.

Ve školním roce 1938/39 bylo na počátku zapsáno 91 dětí.

V I. třídě učil Jan Havlíš, ůd. uč.
ve II. " " Jiřina Ustohalová, zat. uč.
ve III. " " Josef Vašíček, def. uč.

Ženským ručním pracím učila Jindřiška Kučerová, učitelka ženských ručních prací a domácích nauk. Římsko-katolickému náboženství vyučuje P. Adolf Švára, farář ze Šlapanic. Do všech tříd zakoupeny nové tabule. Ze tříd odstraněny stupně.

26. ledna 1938 byla viditelpolární záře. Celá obloha na severu kolem 9 hodiny noční byla zbarvena rubínovou září s velký-

mi světelnými kruhy. Záře ochabovala a zesilovala až do 12 hodiny noční. Potom se ztratila. Polární záře je u nás úkaz velmi vzácný.

Dne 29. května 1938 konaly se v Kobylnicích obecní volby. Jednotlivé politické strany obdržely:

1. kommunistická 81 hlasů, 2 mandáty, 13 zbylek,
2. nár. soc. 155 " , 5 " , 19 "
3. agrární 47 " , 1 " , 13 "
4. lidová rol. 75 " , 2 " } , 11"
5. " domk. 106 " , 3 " }
6. soc. dem. 76 " , 2 " , 8".

Starostou zvolen p. Jan Muselík, stolař č. 135, (dosavadní starosta), náměstkem zvolen p. Tomáš Matula, tajemník č. 17. Radními byli zvoleni: p. Stanislav

Vonhar, frezař č. 28., p. Ant. Klaška, zámečník č. 203., p. František Beneš, rolník č. 4.

Členy obecního zastupitelstva pánové:

p. František Kuda, stolař, č. 182.
p. Cyril Beneš, soustružník, č. 165.
p. Jan Tomanec, pošt. zříz., č. 164.
p. František Vojta, tkadlec, č. 186.
p. Tomáš Jadrný, domkář, č. 145.
p. Oldřich Pecl, rolník, č. 1.
p. Antonín Klaška, obch. cest., č. 117.
p. Jan Kokeš, žel. zříz. v.v., č. 189.
p. Stanislav Novák, úředník, č. 75.
p. Šebestián Kalenda, zedník, č. 81.

Nezaměstnanosti rapidně ubývá. Ba projevuje se v některých oborech nedostatek pracovních sil.

Sbor dobrovolných hasičů

v Kobylnicích zakoupil motorovou stříkačku a sanitní auto, které rovněž slouží pro dopravu hasičů se stříkačkou na požáriště. Letošního roku slavil sbor 40 let trvání.

Příkop na spojce ke škole byl zkanalisován. Do příkopu vloženy roury a zazdívkou vytvořen rýgol z kamene.

Na starém dvoře, na obecním cvičišti na „Starém dvoře" postaven záchod.

Obecní meze za mlaty byly odprodány po 3 Kč za 1 m² těmto občanům: 1. Pecl Jan 164 m², 2. Kohel Fr. a Lid. 8 m², 3. Vičar Fr. a Fr. 4 m², 4. Chlup Fr. a Mláb. 21 m², 5. Pavlík Mir. a Jos. 45 m², 6. Výmazal Fr. a M. 64 m², 7. Beneš Jan a Ter. 48 m², 8. Přerovská Hedv. 69 m², 9. Kudová Jos. 82 m², 10. Musolík Jan a Eva 10 m²,

11. Klaškova Aloisie 9 mž, 12. Klaška Jiří a Jed. 11 mž, 13. Sedláček Mir. a Josef 15 mž

23. září 1938 provedena všeobecná mobilisace čs. vojska. Bez pláče a bez křiku odcházeli co nejrychleji mužové do svých středisk. Všemi prodělány pěkné transporty různých zbraní. Po obci a ve škole umístněno mnoho vojínů. Majitelé koní dodali koně k službě vojenské. Ze 52 koní zůstalo v obci jen 10 koní. Štěstí, že přišli vojáci s koňmi a pomáhali při sklizni a při podzimních polních pracích. Také motorová vozidla odvedena. Mobilisace provedena do 40 let. Jen ve výjimečných případech volány ročníky starší.

Od 1. do 10. října odevzdány Sudety po hrobách Francie a Anglie

říši Německé.

V obecní kanceláři a na ulicích byla ve dne v noci v neustále permanenci služba C.P.O.

Vystřídaly se 2 vlády, 30. XI. zvolen novým presidentem Dr. Emil Hácha. Staré politické strany byly rozpuštěny a utvořeny 2 strany: Strana Národní jednoty a strana Práce. V naší obci byly obě organisace.

Ze tříd byly dle nařízení odstraněny obrazy obou presidentů: Dr. E. Beneše i T.G. Masaryka.

Do obce přišlo 45 uprchlíků, většinou Němců. Byli ubytováni v různých domech. Stravovali se v hostinci u Benešů. Potřebné peníze za stravu poukázal okresní úřad.

V měsíci prosinci darovala

strana Národ. social. v Kobylnicích rádiový přístroj, 3 tlampače, 1 mikrofon, 1 gramofon a 10 desek (ploten) z dejší školy.

Obecní hospodaření přehlédnuto nadřízeným úřadem a shledáno ve vzorném pořádku.

V obecních účtech jsem našel, že obecní zastupitelstvo hospodařilo:

Řádné hospodaření:

Příjem	125.827·80 Kč
Výdání	121.170·85 "
Hotovost	4.656·95 Kč

Mimořádné hospodaření:

Příjem	19.850·40 Kč
Výdání	19.782·05 "
Hotovost	68·35 Kč.
Nedoplatky aktivní	5.114·80 Kč.
Celková pokladní hotovost	9.840·10 Kč.

Žně daly velmi dobrou úrodu. Letos bylo neobyčejně krásně a teplo až do 10. prosince. Řepa, cukrovka a brambory sklizeny byly za příznivého počasí.

Tento zápis je poslední, který píši, neboť odcházím na nové působiště do Přeštic.

Vašíček Jan,
obecní kronikář.

Jan Vašíček

Po odchodu učitele J. Vašíčka ustanoven obecním kronikářem Jan Havlíš, řídící učitel v Kobylnicích, narozený dne 15. září 1892 v Německém u Nového Města na Moravě. Vzdělával se na učitelském ústavě v Polničce v letech 1907–1911. Učitelskou dráhu konal ve Strání na okrese uherskobrodském, potom v Olešnici a Němčicích na okrese bystřickém. Vojenskou službu nastoupil v roce 1914. Účastnil se bojů na ruské frontě. 5. května 1915 byl zajat. Počátkem roku 1916 vstoupil do ruských legií a vrátil se února 1920 domů. Jako učitel nastoupil dne 1. září 1920 v Domanovicích, později ve Velenově na okrese bystřickém. V Kobylnicích začal vyučovati dne 1. září 1922.

Rok 1939.

Rok 1939 byl započat za změněných politických poměrů. Území republiky bylo zmenšeno o části odstoupené Německu Polsku a Maďarsku.

Také vnitřní politický život byl zjednodušen.

Dnem 15. března 1939 byly Čechy a Morava jako protektorátní území připojeny ke říši Velkoněmecké.

Bylo to smutné ráno toho dne.

Přes noc napadlo asi 8 cm sněhu a vlhko mokrém sněhu stáli v ranním šeru hloučky lidí, jako by se jeden druhého ulěkly ptázal, zda je to pravda.

Bohužel, byla to smutná pravda.

Mnoho lidí plakalo, mnozí zaťali pěsti a nadějí, že přece přijde den odplaty.

Rozhlas vyzýval stále ke klidu.

Jiného se vlastně nedalo nic dělat.

každý tušil, že jdeme vstříc těžkým dobám.

Dne 17. března objevili se v obci Kobylnicích první němečtí vojáci. Byl to jen menší oddíl na motocyklech, který přijel od Sokolnic. Několik jich zašlo k pekaři Vrzalovi pro chléb. Třeba že den byl chladný, byli oblečeni jen v lehkých plátěných oblecích.

Dne 19. března v neděli přijelo do obce osobní auto s několika Němci z Brna. Přibíjeli tabulky na telegrafní sloupy s nápisy „Reichs fahren."

S okupací nastala také změna v politickém životě národa. Již na podzim roku 1938 rozešly se všecky politické strany a utvořily se dvě nové: Strana práce a strana národní jednoty, do nichž se musil organisovat všechno obyvatelstvo.

S příchodem Němců byly i tyto dvě strana donuceny k likvidaci a utvořena pouze jediná strana zvaná: Národní souručenství.

V naší obci bylo vykonáno ustavení této strany v měsíci květnu a vedoucím strany zvolen Sebestián Kalenda a zůstal jím po celou dobu okupace až do květnového převratu.

Toho byla také jediná politická či

lépe řečeno nepolitická organisace, která k nám proniklo. Nic jiného se u nás nerojalo. Nebylo u nás žádných Vlajkařů, Moravských národních socialistů a podobně.

V obci projevil se mýmí nedostatek bytů, poněvadž se přistěhovalo několik rodin ze Slovenska. Jsou to hlavně zaměstnanci státních drah. Tak v listopadu 1938 do domu p. Karla Rybníkáře č. 87 nastěhoval se Václav Kecílk, úředník st. drah z Kročic. Dále přišli železničáři Hladký a Balaš.

Dne 25. června 1939 byl u silnice vedoucí z Kobylnic do Prace vysvěcen kříž, který svým nákladem postavila rodina Konečných ze stavení č. 8. Svěcení vykonal s asistencí konsis. rada Adolf Svára ze Slapanic. U kříže umístěno i hřbitůvky.

Léto loňského roku bylo velmi deštivé, obilí porostlo, žně se velmi protáhly, výmlat trval až do září.

Také podzim byl velmi deštivý. Zima pak byla mírná až do vánoc.

Začátkem prázdnin odstěhoval se z obce učitel Jan Andrle, přidělený

zdejší škole od 15. února 1939. Pobyl zde
pouze necelých 5 měsíců a byl přeložen zase
do Mor. Ostravy. Člověk velmi vzdělaný
a jemný.

Novým učitelem zde po prázdninách
ustanoven pan Alois Zobal rodák,
z Milešovic v okrese Týnovském, soudní
okres Slaný. Přišel rovněž z Těšínska.
Učitel Zobal je ženat, jeho paní vyučuje
na rodinné škole v Ostravě.

Z obecního zastupitelstva museli odejíti členové komunistické strany.

V říjnu tohoto roku začaly býti
vydávány potravinové lístky na maso,
tuky, cukr, vejce, mouku, chléb, v listo-
padu na palivo a v prosinci na
šaty a obuv. Zároveň s potravin-
ovými lístky zavedena kontrola zabijaček.
Kontrolu provádělí p. St. Novák a Vojtěch
Flus. Pan St. Novák vedl zároveň celý
výživovací referát na obci.

Zima v roce 1939 byla celkem mír-
ná. Teprve začátkem prosince začalo sla-
bě mrznout. Tento mráz ale brzy povolil.
Teprve před vánoci přišlo a tento
mráz trval pak nepřetržitě až do
poloviče března 1940.

Rok 1940.

Rok 1940 se uhlásil značnými mrazy, které trvaly nepřetržitě až do 12. března.

Dne 30. ledna toholo roku zemřela nejstarší občanka zdejší obce Anna Konečná ve stáří 99 let, 6 měsíců a 17 dní. Zemřela stářím věkem. Bydlela v obecním domku vedle školy čís. 36. Narodila se v Kobylnicích dne 13. července 1840 jako manželská dcera Kašpara Bojka, domkáře v Kobylnicích a Kateřiny, dcery Ondřeje Mikuly, sedláka v Poněkvicích.

V únoru zavládly druhé mrazy. V polovici měsíce ukazoval teploměr -26°. Také sněhu napadlo v lednu a únoru mnoho.

Dne 12. března stoupla teplota nad bod mrazu a začala obleva. Teplota vystoupila v posledních hodinách asi na 9° — 10°. Proto obleva byla velmi náhlá a způsobila v celém okolí mnoho škod. Voda hnula se se strání od Kobylnic (Radeby kopec) a v několika rychle dosáhla ve středu obce nastala taková zátopa, že hasiči museli asi za motorovou stříkačkou čerpat vodu ze dvorů a

ročnice. Tak nejmenuje z domku železničáře Františka Zástěrčka č. 39.

Dne 6. února museli lidé na pracovní povinnost odhazování sněhu. Z každého domu musela jíti jedna osoba. Zvláště mnoho sněhu bylo na silnici ke Praci a ke Sokolínům.

Začátkem tohoto roku bylo také zavedeno povolení na mléko. Bez tohoto povolení nemělo být obilí ve mlýně přijato.

V květnu byli někteří žáci voláni na obecní úřad, aby bylo zjištěno kdo rozbíjí kamenem objímky elektrického vedení. Rodiče některých žáků byli nuceni zaplatiti pokutu za své děti. Původně byl nějakých set korun, ale později jim byla slevena na 100 Kč.

V květnu byl zahájen útok Německa proti Francii. V šesti nedělích byla Francie poražena. Na to bylo hned nařízeno, aby školy a jiné úřední budovy byly ozdobeny prapory a červeným a bílým květem a provedeno vítězství. Ve škole hlásil ředitel Červinka ze Sokolnic, že prapory vyvěšené na škole nejsou důstojné a dlouho nadělal, aby byly opraveny jiné.

V červnu byl zatčen v Brně na ředitelství státních drah Václav

Kelík, kdež bydlil v Hoblnicích
v čís. 87. Byl vězněn nejprve v Brně a
později převezen do Bratislavi. Byl
vězněn téměř 6 měsíců až do
vánoc toho roku.
V tomto roce 1940 byla také
zavedena povolení na mletí.
Bez tohoto povolení nesměl
nikdo do mlýna s obilím.
Mlecí povolení vydával správce
výživovacího referátu Jan Stanislav
Novák.

Učitel Zobal o prázdninách
t.r. ustanoven do Slapanic. Na jeho
místo byl ustanoven učitel Josef
Kyl, kdež vyučoval před tím
na menšinové škole v okresu
zrojetickém.
Všechna drůbež i dobytek je pečlivě
sepsána. Na zatajení jsou přísné tresty.
Na každém slepici musí být odevzdáno
60. vajec.
V měsíci říjnu 24. havarovalo německé
letadlo se dvěma letci na Rybníkách
u Borkově. Letadlo bylo úplně rozbito,
letci těžce zraněni. Byli odvezeni ha-
sičským sanitním autem do Brna.

Rok 1941

Rok 1941 měl ponměrně hodně srážek. Oblevy začala již v únoru, v úterý 11. února byla velká voda. 13. března v pátek stoupla voda tak, že Zlatý potok se rozlil a tekl po polích v šířce asi 100 m přes silnici po polích pod Bezdékov. Lidé přijíždějící z Opna z práce nemohli přecházeti přes silnici a byli převážení hasičským autem.

První oblevan toho roku se ukázal 17. února.

První sníh toho roku začal 25. července a na úrodu obilí byl dobré.

22. června t. r. přepadli Němci Rusko.

Podzim toho roku byl neobyčejně deštivý. V druhé polovině října napadl sníh, který dosáhl 8° pod mnou. Na velkostatku sokolnickém a okolních vsích. Jablůnka se právě dobírali řepy. Mrazy práci přerušily asi na 14 dní. Po mrazech pak byla řepa celkem dobře sklizena.

23. října byl mráz -1°, 1. listopadu -3°, 10. listopadu -2°, 14. listopadu -8°.

Dne 27. března byl řídícím učitelem Jan Harbič jako legionář dán do mírné výpovědi. Na jeho místo ustanoven zatímně správce školy z Čechyně Jos. Krejčíř a to od 1. dubna 1941.

Od října loňského roku nikdo již nesměl volně vozit obilí mletí do mlýna. Pro každou obec byl určen mlýn, do něhož společně pod kontrolou bylo obilí odváženo. Vždy několik rolníků bylo ustanoveno k odvážení obilí z celé obce. Bylo vyhlašováno vždy, že v ten a v ten den se obírá obilí. Každý si odvezl obilí ke svému rolníkovi, který mu byl určen a pod dozorem kontrolora, kterým byl p. Ld. Novák, jelo se do Jedlíchovic do mlýna. Zástupce p. Ld. Nováka byl Vojtěch Flus. Jako pomocní dělníci doprovázeli transport Alois Král, Václ. Daníček a někdy také p. Kokeš

Roční spotřeba pro obec podle předpisu činila 8 vagonů obilí, ale na území se sešlo 12 vagonů různé.

V červenci byly nařízeny stálé hlídky v polích i v obci. V polích mělo se dávati pozor na požáry, které by mohly býti způsobeny nepřátelskými letci pomocí zápalných destiček. Hlídky dvou se šly i v noci, vždy jeden muž po 6 hodin. Později denní hlídky zrušeny a zůstaly jen noční hlídky po 2 mužích od 9 hodin večer asi do 3 hodin ráno. Mělo se pátrati po parašutistech, nepřátelských vrtulích a podobně. A přece naši obci procházeli často zajatí Rusové. Psatel této kronika sám dvakráte během války a to v roce 1940 v srpnu a pak v roce 1943 v říjnu setkal se s ruskými zajatci a pomáhal jim potravinami na další cestu avšak kdo o tom, zejména v roce 1943, ředěl.

Měli-li jiní občané podobné zkušenosti, nevím, ale rozhodně pochybuji.

S těmi hlídkami byla velká otrava. Lidé, zejména dělníci, na to nehuboreli ale nadávali. Není divu. Ve dne museli pracovati v továrnách a v noci běžeti na zbytečné hlídce.

Hlídky byly konány ve střelnici

hasičské zbrojnice. Byla tam malá litinová kamínka a tak v zimě, aby hlídačům nebylo zima, zatopili si. Brzy každý svým nákladem. Mnohdy přišli i na návštěvu někteří občané, kteří doma nemohli spát, a tak tam společnost nebývalo. Zvláště v zimních měsících, dokud ještě trvaly denní hlídky, bývala světnice v hasičské zbrojnici přímo přeplněna a 12 až 16 lidí nebývalo zvláštností. Při tom téměř všichni kouřili. S cigaretami to ještě šlo, ale dýmkaři šířili často kolem sebe nelibý zápach. Tabáku nebylo, domácí (tabák vypěstovaný v zahrádce) tehdy ještě nebyla dovolena a tak se kouřily všelijaké čaje. A ty nevoněly ani v hrníčku na pánvi, natož v dýmce. Bývalo tam za takových okolností někdy vzduch, že v něm, jak se lidově říká, mohla sekera stát.

V červnu 1941 byla konána poslední taneční zábava. Bylo to v sálech svatodušních.

Od začátku války se společným svazem byly všechny taneční

zábavy zakázány. Kdyžpak přes Němci prolévají krev, nikdo se nesmí radovat a tančit.

Začátkem roku 1941 byl proveden definitivní regulační plán Zlatého potoka. Ke zásahu obce byl zvolen příjmový výbor. Předsedou tohoto výboru byl zvolen starosta Jiráček ze Sokolnic, jednatelem ř. Matula.

Během roku zemřelo v obci 10 osob, všichni mužského rodu. Obec měla koncem roku 964 obyvatel.

Vánoce 1941 byly bez sněhu. Na Boží hod vánoční vichřice a blátí

1942

Zima v roce 1942 byla poměrně bouřlivá.

19. března hořely chlévy na radníkově ant. Klaškay č. 203. Oheň vznikl asi okolo desáté hodiny večer.

Měsíc květen přinesl jednu z osudných událostí. 27. ~~května~~ května oblásil rádio, že v Praze byl zabit zastupující říšský protektor R. Heydrich. Byl to surovec, kat českých lidí. Přijel do Prahy koncem září 1941 a začal hned s popravami českých lidí. Již sedmý na podzim hned po svém příchodu do Prahy uvedl se tím, že dal postavit v Praze i v Brně šibenice, na kterých vydechlo několik desítek českých lidí.

Pravé běsnění však nastalo po smrti Heydrichově. Hned po celém obsazeném území Čech a Moravy bylo vyhlášeno stanné právo. Stalo se tak rozhlasem i černé-

mými vyhláškami, jež vylepeny
ve všech obcích.

Pak přišlo hromadné zabýkání
českých lidí. Lidé, kteří se nacistickému vedení zdáli nepohodlní, byli zatčeni, obviněni ze schvalování atentátu na Heydricha a popraveni. Na Moravě se popravovalo v Kounicových kolejích, jež byly od zatčených přezvány na Kounicky.

Dne 31. května na den sv. Trojice byl v obci různý den. Kolem deváté hodiny rozkřiklo se po vsi, že v Praci, sousední obci jsou němečtí vojáci, kteří vykonávají prohlídky dům od domu. Pátrají po zbraních a lidech, kteří nejsou politicky hlášeni. Brzy prý přijdou do Kobylnic a sem teprve. Ještě nebylo ani devět hodin, již byli u nás.

Kolem obce byly postaveny hlídky, aby nikdo nemohl obec opustit a skupiny vojáků po třech nebo čtyřech vcházeli do domů. Prohlédli vše od sklepa až na půdu. Každý jim musel předložiti policejní přihlášku, zdali souhlasí s počtem osob

obyvajících v domě
V naší obci proběhla prohlídka
celkem klidně. Nebyly nalezeny
žádné zbraně ani nehlášené rozh.
V poledních hodinách obec
byla zase vojáků prosta.
V červenci bylo vyzváno obyvatelstvo,
aby se každý dostavil do hostince
ku Svobodům a tam podepsal
projev důvěry vládě protektorátu
a presidentu Háchovi. Akci
podnítilo Národní souručenství.
Měl se tím oslabiti hnut odpo-
ručného řádění, které provádělo zvně
jmenovaný protektor Kurt Dalluege.
Žně v roce tomto byly suché
a dobré.
Dne 30. září v časných hodinách
ranních byl zatčen Jan Peel č. 214
zaměstnanec cukrovaru v Sokol-
nicích. Byl zatčen pro pře-
chovávání osoby hledané
Gestapem. Současně s ním
byla zatčena i jeho žena

Božena Peclová

Po svém zatčení byl Jan Pecl odvezen do Koničěk, odtud do Lince a pak do Prahy na Pankrác. Z Prahy byl odvezen k výslechům do Drážďan. Z Drážďan převeden do Budišína, Zhořelce a do Vratislavi. Z Vratislavě byl předveden do Brna na Cejl, kde byl odsouzen k trestu smrti. Po rozsudku byl Jan Pecl transportován znovu do Prahy na Pankrác, kde očekával provedení rozsudku. 27. října byl Pecl trest smrti změněn v odnětí svobody. Trest odpykával v Ebrachu a Bamberku. V červnu 1945 se vrátil zase po strastiplném putování zpět do Kobylic.

Podrobné vylíčení osudu Jana Pecla nalezne čtenář dělo kroniky v přiloženém archivu v čísle Šlapanických novin, jež tehdy byly vydávány ve Šlapanicích.

Jak výše vzpomenuto, byla
s Pečlem zatčena i jeho man-
želka Božena Pečlová. Byla
vpuzdřena v Praze na Pankráci:
již tehdy byla ve vysokém stupni
těhotenství.
Z Prahy byla Božena Pečlová
odvezena do Berlína do ženské
nemocnice. Zde se jí narodil syn
Petr, pro něhož si přijela sestra
Pečlové a odvezla jej do Kobylnic.
Po porodu byla Pečlová také jako
její manžel převezena do
Pyrna, kde byla odsouzena na
2 léta do káznice. Trest si
odbývala v Eibachu u Nürnberka,
v Kolbermoru u Rosenheimu a
v Landsbergu, kde byla 12. dubna 1945
propuštěna a odjela nákladním
autem do Milldorfu. Z Milldorfu
šla pak 3 dni a 3 noci až do
Bělé na Šumavě. Sem dorazila
již v horečce. Ve vysoké horečce
3 týdny trvající proležela
u Suchých u Kladna. Zde ji zas-
tihlo 5. května osvobození
americkou armádou.

Odtud pak byla její cesta přes Plzeň, Prahu a Brno domů.
Podrobnější popis jejího osudu nalezne čtenář rovněž ve výtisku slapanských novin, jež jsou uloženy v archivu.
Dne 8. července 1942 zatčen v Brně na Gestapu, kam byl telefonicky předvolán, Jan Peel, zaměstnanec u profesora Frejky na ortopedické klinice v Brně. Byl zatčen pro protiněmecký výrok o Heydrichovi. Po výsleších a věznění v Brně byl převezen dne 11. listopadu 1942 do Mauthausenu, kdež zažil rovněž neobyčejná trýznění. Domů se vrátil 20. května 1945.
Podrobnější vylíčení celého případu nalezne čtenář

rovněž v Archivu.

V roce 1942 zemřelo 9 lidí, z nichž 2 ženy.

Rok 1943

Rok 1943 se ohlašuje suchem. Jarních dešťů bylo velmi málo. Zdálo se již, že úroda bude katastrofálně poškozena. První vydatný jarní déšť přišel teprve 23. května.

10. dubna byl sňat se vzdálené zvonice zvon a odvezen na rozkaz německých úřadů do Brna.

Občané si však brzo opatřili zvon nový, větší.

5. července byl tento nový zvon posvěcen.

Zvonili se jim počalo v pátek 9. července.

Vykrmená husa se v tomto roce platila 2500K, králík 50K za kilogram, sádlo 800K kilogram, vejce 10K–15K.

Pracovní úřady posílají na práce do říše do Německa. V březnu byla přidělena Mani Fojtová na práci do Norimberka

V tomto roce bylo také zřízeno kuratorium pro výchovu mládeže.

Každý majitel pozemků od 50 a výše musí býti členem jednotného svazu zemědělců.

Rovněž v odborových organisacích je členství povinné.

Hasičský sbor je podřízen obecní správě. Obec musí převzíti hasičský rozpočet.

Místní školní rady zrušeny. Jejich funkci vykonává sám obecní starosta.

Obecní zastupitelstvo má 14 členů. Za komunistické členy jmenováni do zastupitelstva za stranu agrární Jadrný p. a Vladim. Beneš.

V měsíci září dala obec vykopati před zvonicí 30 m dlouhý, 1½ široký a 2 m hluboký kryt. Dřevo na kryt však opatřeno nebylo. Kryt zůstal otevřen až do konce války a stal se oblíbeným rejdištěm dětí.

Podzim v tomto roce je dlouhý a teplý. Zima nastupuje až teprve před vánoci, kdy se ukazují mírné mrazy asi -4°.

23. provincie napadlo asi 5 cm sněhu, který však za několik dní úplně zmizel. Jiná po svátcích bylo úplně bez sněhu a nastalo počasí, kdy teplota byla stále nad nulou.

13. května zastřelen jako sokolský funkcionář železničář Štěpán Fiala. Byl zastřelen v Brně při konání služby.
5. října 1943 odvezen byl k zemskému soudu do Vratislavě.
12., 14, 16. a 17. února 1944 byl souzen pro velezradu proti říši. a odsouzen na 2½ roku káznice. Trest si odpykával v Lipsku a Waldheimu.

Domů se vrátil 14. května 1945.

Někteří občané si dělali pro sebe také soukromé kryty.

Takový kryt si na příklad
vykreslal Fojtl Augustin č. 16.

Rok 1944.

Zima v roce 1943 a 1944 byla velmi mírná. Možno říci, že téměř žádná nebyla.

Leden se vyznačoval nadprůměrnou teplotou.

Dne 28. ledna, kdy v době, kdy jindy bývají kruté mrazy, bylo večer kolem páté hodiny téměř 10° tepla. ($9\frac{1}{2}$°)

Dne 31. ledna v poledne ukazoval teploměr + 10° tepla.

V lednu již prořezávali lidé stromy na zahradách, mnozí i bez kabátu.

V noci na 7. března začal padati sníh a sypal se po několik hodin i ve dne. Byl těžký a mokrý. Napadlo jej celkem asi 10 cm. Během čtyř dní však úplně zmizel. Celý březen pak bylo

počasí nevlídné. Každou chvíli déšť s probíjejícím sněhem. Teplota o mnoho chladnější než v lednu.

4. dubna se začalo orát. Mnozí se o to pokoušeli již dříve v únoru, ale přicházející nepohoda práci přerušila.

10. dubna byly oslaveny v hostinci v Svobodě šedesáté narozeniny starosty obce Jana Muselíka. Byla mu věnována kniha s fotografiemi a podpisy členů obecního zastupitelstva.

V tomto roce byli posíláni na práci do říše chlapci a děvčata narození v roce 1924. Byl to tak zvaný dvacátý ročník. Z Kobylnic odešli:

1. 2. Božena Klašková do Marklissy,
1. 2. Anička Chlupová do
29. 2. Milena Harbišová do Kolína nad Rýnem.

Již v roce 1943 odešla na práci do říše Marie Tomancová, také ročník 1924. Pracovala v Saském.

Měsíce květen i červen se vyznačovaly častými dešti. Žně začaly až 22. července. Poslední výmlat skončil 24. srpna.

Žní musely se v tomto roce podobně jako již ve dvou minulých letech účastniti všechny ženy ve věku od 17 do 45 let, pokud již nepracují v zemědělství nebo v továrnách.

Povinné seznamy těchto žen byly vedeny na obci. Byla to část tak zvané pracovní povinnosti, která se týkala všech vrstev.

Těžce dolehla tato povinnost zvláště na ženy městské. Pokud neměla aspoň 1 dítě ve věku do 14 let, musela nastoupiti práci v továrně. Tak se stávalo, že muž byl doma, žena pracovala v továrně, děti byly ve školách případně

také v továrně. Domácnost takovým způsobem byla vůbec zanedbána.

20. srpna provedli Američané nálet na Brno. Nad Kobylnicemi objevily se stříbrolesklé roje těchto letadel asi před 12 hodinou. A hned také bylo již slyšeti rány vybuchujících bomb. Nad Slatinou a Brnem objevily se sloupy černého dýmu.

21. září prohánělo se nad naším krajem „kotláři". Tak se říkalo letadlům americkým, která ostřelovala těžkými leteckými kulomety vlaky. Jeden zásah dopadl i na Rybníky, kde právě lidé vybírali brambory na poli inž. Jandíčka. V obci je nyní dosti přistěhovalců. Již dříve přišlo sem asi 10 rodin z Vyškovska, rodin, které byly určeny k vystěho-

vání za účelem zřízení střel
nice pro dělostřelectvo.

Také několik rodin z Brna
v obavě před bombardováním se
vzdálilo v Kobylnicích.

Podzim je poměrně deštivý.
Brží do vybírání brambor a
řepy.

20. listopadu nový nálet
na Brno. Trval pěo hodinu.
v Kobylnicích byla detonace
tak silně slyšeti, že se třásla
okna i dveře. V Brně bylo
asi 500 mrtvých. Také zdejší
občan Viktor Jarna byl zabit ale až 17/4 1945.
Zima začíná velmi
mírně. Až do 21. prosince
se oralo.

V tomto roce nebylo
žádné veřejné schůze
ani přednášky. Obecní
zastupitelstvo sešlo se
pouze jednou a to při
oslavě starosty.

Dělníci nasazení na práci v říši utíkají a již se do Německa nevracejí. Přežívají doma, jak se říká na černo.

V den spojeneckého náletu byl právě v Brně rolník Vlast. Konečný č. 8. Nálet zastihl jej na silnici u obce Slatiny. Jedna bomba vybuchla tak blízko něho, že jeden jeho kůň byl zabit.

Mládeži se obyčejně po zábavách. Poněvadž veřejné zábavy bývají neomezeny, pořádá si mládež své zábavy doma. Chlapci přinesou harmoniku, pokrok ještě dva nebo tři z cizí obce, kteří umějí na něco hrát a zábava je hotova. Taková zábava byla v létě u Šmídů čp. 5., před tím pak u Kaplanů, pozdeji zase u Vičarů čp. 9.

Mládež prý se vyšancovala dosyta, třeba to bylo na mlatě.

Všude již možno pozorovati, že se blíží konec války.

V měsíci září byl zatčen gestapem poštovní úředník Bohumil Fyátký a sice v Brně v závodě „Svět gleba“, kde vykonával službu. Po nedlouhé vazbě v Brně přeřazen byl do Terezína.

Navrátil se v červnu 1945.

Rok 1945.

VÍTĚZSTVÍ.

Rok 1945 začíná s velkými nadějemi. Z událostí na frontách možno již učiti, blíží se konec války.

Ruská vojska směřují již k hranicím Moravy. Jako obrana proti tomuto přívalu budují se ve východní části Moravy hluboké obranné příkopy. K těmto pracím vybírá pracovní úřad nejen dělníky z továren, ale i zemědělskou mládež, osoby zaměstnané v řemeslech a v úřadech.

Také z Ledna byli na tyto práce odesláni: Jan Hanák, Vilém Mrkvica, Rudolf Hájek, holič, Antonín Boleslav a ještě několik jiných.

Vývoj událostí však postupoval tak, že bylo zákopy se začalo kopati i kolem Zvíra a Sedy také v Kobylnicích.

Dne 31. ledna ~~února~~ roznášel obecní strážník asi 50 osobám vyrání ku zákopovým pracím.

S pracemi se začalo dne 2. února u Bažantnice na poli pana Michala Konečného.

Několik dní se pracovalo bez dozoru. Jen 2 rojáci dohlíželi.

Dne 4. února dojeli do obce 2 policejní pověřenci SA mani, aby dozírali na stavbu zákopů. Jeden jménem Heino ubytován u pana Jana Chlupa, polníka č. 23. Byl to Prazy byk nacista. Česky mluvil plynně, ale stále jen lidi pobízel, aby pracovali a vyhrožoval koncentračním táborem. Druhý, jenž se jmenoval Schroder a byl snad zahradníkem v Komárově, byl jiného

smýšlení. Práce si mnoho nevážmal a říkával prý, že zákopy budou k ničemu.

Později, když přibylo zákopníků, došla ještě celá řada Slamanů. Ubytovali se hlavně v Sokolnicích.

Občané, kteří byli z ledna vyloučeni na zákopy do východní Moravy, se myslí mátli a pracovali na zákopech v okolních.

Od poloviny února začali docházeti na práci zákopové i občané z Rájezda, Sokolnic a Brace.

6. března přišli na vyhlášení prací chlapci z kuratoria pro výchovu mládeže a ubytováni byli ve škole. Všichni pocházeli z východních a severovýchodních Čech, stáří 16-18 let.

Dozorem nad těmito

mládeží pověřen Viktor Gromes, vedoucí kuratoria v Kobylicích. Ubytování bylo zařízeno ve škole. Zabrány byly všecky tři třídy a pro kancelář pak kabinet. Bylo celkem asi 120 chlapců, společnost dosti nesourodá. Byli to obchodní příučí, učňové, žáci obchodních a průmyslových škol a p. Kuchyně byla pro ně zřízena v hostinci u Svobodů, v bývalé tělocvičně Sokola. Chléb, maso a jiné potraviny dodávali jim zdejší obchodníci a živnostníci: řezník Jan Vlach, pekař František Hrabec a obchodník Josef Sedláček.

Na práci se vycházelo každý den, ráno o 7. hodině. Zdejší občané se vždy shromažďovali před obecní kanceláří, poxdéji chodili však hned přímo na pracoviště.

Kuratorní mládež vycházela ze školy hromadně v pochodovém útvaru a se zpěvem.

V prosinci brzy přišli do obce

noví 2 Němci. Byli to Emil Jauernig, bývalý profesor a továrník z Aše a Josef Schuh, rolník z Luk u Karlových Var. K nim přibyl o několik dní později učitel Anton Bruchner, rovněž z Luk u Karlových Var. Všichni tři se chovali velmi slušně a se zákopníky jednali lidsky. Nejméně řečí nadělal učitel Anton Bruchner. Byl Němec jako poleno a česky nemal ani slovo.

V měsíci březnu začaly se provádětí zákopnické práce také na opačném konci vesnice podél břehů Zlatého potoka. Potok se rozšiřoval a vyhraná hlína házena na pravý břeh, kde tvořila jakýsi val.

Práce bylo koval tak zvaný lámy tábor, který byl ubytován v sousední českoněmecké obci Dvorska.

Do káranho tábora byli zařazováni ti, kteří se chtěli vyhnouti nasazení k zákopovým pracím, ale nepovedlo se jim to. Pracovní doba v káranem táboře byla delší a stravování horší.

V káranem táboře, a sice v Brně byl také zdejší občan Tomáš Šmíd. Nenastoupil v ledni k zákopnickým pracím ihned podle výzvy a byl proto zatčen a odvezen do Brna, kde zařazen do káranho tábora.

Dne 9. března zatčen byl gestapem a odvezen do Brna pekař František Hrabec

V březnu začaly se kopati také v obci Kobylnicích napříč silnice příkopy asi 1½ hluboké a půl metru široké. Za těmito příkopy zarážely pak dvojité kmeny, mezi něž položeny klády, aby tak bylo úplně zabráněno přejezdu tanků přes silnice. Říkalo se tomu zábrana. Takových zábran vybudováno v obci celkem 5 a sice:

Na silnici ke Sokolnicím právě několik metrů před začátkem zámeckého parku zvaného „Bažantnice“;

Mezi domem p. Františka Špondra, zámečníka a domem p. Šicka přes ulici vedoucí ke školce Fr. Rybníkáře;

u školy přes silnici vedoucí ke obci Prace;

za horním dvorem čís. 45 přes cestu vedoucí k Mohylé míru;

u mlýna přes silnici vedoucí k Ponětovicům.

Tyto zábrany, jak se později ukázalo, nebyly celkem nic platné.

Koncem května začali se v obci objevovati němečtí vojáci. Často přijížděly německé tanky, těžká děla, zásobovací oddíly nebo technické čety. Mnohdy se zdržely některé oddíly vojáků několik dní. Plno jich bylo vždy v horním a dolním dvoře.

Když odcházeli, nezapomněli si vzíti s sebou vůz, koně a pod.

Z dolního dvora odvedli Němci všecky koně. Sami tam nechali

jednoho svého koně raněného a
2 dni staré hříbě.

Také některým rolníkům vzali
němečtí vojáci koně a vozy.
Tak Jindřichu Klaškovi č. 3 vzali
2 koně, po jednom pak rolníkům:
Jos. Tičarovi č. 9, Jro. Tičarovi č. 32,
Františku Benešovi č. 4 a Jul. Svobodovi.

Dne 17. dubna odešli z obce zákopníci
ubytovaní ve škole. Několik dní před
jejich odchodem odstěhovala se zákop-
nická kancelář ze školy do ovčínce
v hasičské zbrojnici.

Od prvních dnů měsíce dubna každý
den několikráte prolétovala nad
obcí ~~[illegible]~~ ruská letadla a přes
ten chvíli bylo slyšeti rachot letec-
kých kulometů. Tak bylo ve dne
i v noci.

Od polovice dubna bylo již v obci
jasně slyšeti dunění děl a v noci
bylo viděti záblesky.

První bojový zážitek pocítila
obec v pondělí dne 16. dubna.

Ruská letadla objevila se v ranních hodinách na Kobylnicemi a ostřelovala různé objekty v obci i okolí. Granáty z těžkých leteckých kanonů dopadly na Zudínku a před domkem č. 221. byla rozbita čelná okna a tříštice na střechách.

Za stejného ostřelu byla u západní strany Bažantnice na cestě vedoucí ze Sokolnic do Kobylnic těžce raněna slečna Růžička, dcera Tomáše Klašky, strojníka v Sokolnicích v cukrovaře.

Byla dopravena do nemocnice v Brně, ale zemřela ještě téhož dne. Pochována byla do společného hrobu.

V těchto dnech již téměř všichni obyvatelé obce opouštěli na noc světnice a přespávali ve sklepích. Za některé se pokoušeli o úkryt v zemljankách

vedle Borků, ale nechali toho.

Dne 21. dubna začaly se kopati také zákopy u Dvorek.

Dne 22. dubna v neděli bylo vyhlášeno, aby všichni práce schopní muži šli kopati zákopy na katastru obce Dvorska.

Rovněž tak i druhého dne pracovali občané na zákopech u Dvorek.

Ale to již nebylo nic příjemného. Ruští letci počali se o naši činnost zajímati a celý den místo ostřelovali, takže zákopníci musili konec musely utéci.

Poslední týden před osvobozením naší obce možno nazvati „sladký týden".

V cukrovaru sokolnickém, který byl Němci určen k zničení, dovolilo německé vojenské velení, aby si lidé dle libosti nabrali surového nerafinovaného cukru.

A tak lidé toho využili a kdo mohl nějaké vozidlo sehnati, ubíral se k Sokolnicům, aby nějaký ten cukr nakoupil.

Lidé jezdili na drakařích, vozících, vozech tažených koňmi i lidmi (z Prace).

Vozíky všech možných typů, na kolech, pěšky v ruce a na zádech, zkrátka všemi možnými způsoby snažili se lidé odvézti cukr ze Sokolnic.

A z jakých vzdáleností přicházeli. Dokonce až z Dukan na Plumlovsku.

Tak to trvalo až do 23. dubna. To již se fronta přiblížila na několik km k Sokolnicům a sladký týden skončil.

Však i tak před tím dnem

nebyla tato cukrová cesta bez nebezpečí. Silnice i cesta vedoucí podél Bažantnice do Sokolnic, po nichž se ubírali poutníci za cukrem, byly obě velmi používány německým vojskem. A nyní transporty lidí tento ruch ještě zvětšily. Přirozeně že tato situace nezůstala Rusům utajena.

A tak často museli lidé jdoucí pro cukr nebo o cukrem nechlubiti se do bezpečí před ostřelováním. Rovněž cukrovar byl často ostřelován, neboť nebývalé hemžení lidí bylo velmi nápadné.

Na německém vojsku bylo v těchto dnech na něco již plně znáti nervozitu.

Tanky, děla a vozy všeho druhu jezdily hned směrem k frontě a hned zase zpátky.

zkrátka, všude se již projevoval chaos. Střelba byla den ze dne slyšitelnější.

Ruští letci byli nyní každé noci nad Brnem. V neděli dne 22. dubna k 10. hodině noční rozhodili na Brnem sérii světelných raket nomadujících bombardování. Byl to nehostný pohled na tento zjev.

V pondělí dne 23. dubna přiletělo nad Kobylnice několik ruských letadel. Byl jsem napadný ruch v obci, kterou projížděly vozy německého vojska a život na selských dvorech, kde byly umístěny vozy a koně německé armády. Ruští letci vrhli ihned několik bomb a současně začali obec ostřelovati kulomety.

Asi 2 nebo 3 bomby zasáhly část obce, kde stojí

hasičská zbrojnice. Jedna bomba pak spadla na dům rolníka Miroslava Pavlíka, kde smetla většinu krytiny, prorazila strop a střepinou těžce zranila samotného hospodáře, který právě v té době vyšel do síně. Miroslav Pavlík byl po několika hodinách odvezen na brzce do Slapanic do vojenského lazaretu. Odtud jeho stopa zmizela.

Teprve po několika měsících dověděla se jeho manželka, že byl odvezen do nemocnice do Vyškova a tam zemřel. Ostatky jeho byly pak v září převezeny do Slapanic na hřbitov a tam pochovány.

V pokračujícím letectvém souboji toho dne bylo pak kanonovou střelbou zapáleno několik domů, jež úplně nebo částečně vyhořely.

Tak hořely toho dne odpoledne tyto domy:

Josefa Králíka rolníka čís. 10,
Jana Benše rolníka čís. 21,

Bohuslava Vymazala, rolníka č. 22
Jana Chlupa, rolníka čís. 23
Oldřicha Doubravy, natěrače čís. 92
Marie Zenešové, rolnice čís. 125

Částečně ohněm byla poškozena celá řada domů sousedních.

Mužské obyvatelstvo obce bylo v té chvíli právě na zákopových pracích u Dvorek. Tím bylo hašení ohně velmi ztíženo, neboť nebylo v prvních počátcích ohně pohotových rukou k práci. Když pak poplašení muži od zákopů utekli, aby hájili ohrožená stavení, byl oheň již v plném proudu.

Asi k 7. hodině večer sehož dne dopadlo již na okraji Zahrádkovic při jižním konci obce několik ruských granátů.

Večer 23. dubna vyhodili Němci most vedoucí přes potok do polí nad rybníky a ke Dvorkům.

Noc z 23. na 24. dubna byla celkem klidná. Jen hukot mnohých letadel a přerývaná dělostřelba ruších děl ztěžovaly klid.

Večer 23. dubna byly vyhozeny do vzduchu most u dvora a domov ant. Kaplanův.

Také ráno dne 24. dubna nenasvědčovalo na něco neobyčejného. Kolem 9. hodiny však zesílilo dunění děl, jež se stále a stále přibližovalo. Podle stodol dolního dvora jakož i v zahradě pod chlévy zakopávali se němečtí vojáci vyzbrojení pancéřovými pěstmi.

Asi o půl desáté dopoledne rozlehl se velký výbuch. To Němci v Sokolnicích vyhodili do povětří cukrovar. Za chvíli následoval výbuch druhý.

Po těchto výbuších uchýlili se všichni obyvatelé do sklepů a jen občas se někdo odvážil vyjít ven na dvůr.

K polednímu hodinám začali již obcí procházeti němečtí vojáci ustupující z fronty sokolnické.

Německé útvary, které dosud byly v obci, odešly po desáté ho

dně pryč, takže k 11 hodině dopoledne nebylo již v obci německého vojáka.

V 11 hodin bylo pak již viděti v dáli na Rybnících celé řady Němců nastupujících k Dvorokám a ~~Sokolnicům~~ Slapanicům.

Rozhodný okamžik přišel. Dělové granáty začaly již dopadati do obce.

Ruské postupovali na Kobyl. nice z jihu od Sokolnic a z východu od Mohyly míru. Kolem druhé hodiny odpolední dosáhli již Rusové jižního okraje Kobylnic.

Němci, usazení v zákopech před dvěma měsíci připravovaných v této části obce, uchýlili se do domů vedoucích podél cesty k Mohyle míru a odtud střílelí na postupující Rusy. Ruská dělostřelba je ale odtud brzy vypudila. Při tom byl zapálen,

dům Františka Kučery čís. 184.

Když Rusové vnikli do domu Fran. Kučery domnívali se, že ukrytí obyvatelé střílejí na postupující ruské vojáky a hrozili jim smrtí. Nedorozumění se ale brzy vyvětlilo, když se podařilo Rusy přesvědčit, že to byli němci.

Jeden z ustupujících ruských tanků po silnici od Sokolnic dojel asi o půl třetí hodině před dům Cyrila Beneše. Zde byl zastaven německou palbou. Přitom byl zasažen také dům Fran. Vlacha, č. 162 kterýž začal hořeti a současně s ním i Boženy Nývoclé č. 206 Oba domy vyhořely.

Současně ale také postupovali Rusové od Mokyly míru a tito oddíly snad také první vnikly na území obce a do některých domů. Tak pan Václav Hejtman čís. prohlašuje, že první ruští vojáci vstoupili do jeho domu asi ve čtvrt na tři.

Tito oddíly také se vědomí, že jsou prvními, jež proniky, zastavily svůj postup a odpočinuly si. Při tom byl ještě zabit ve mlatech pana

Václava Hejtmana německý
vojáka s pancéřovou pěstí.

Proti oddílům postupujícím od Mohylky
míru umístili Němci u školky
Fr. Rybníkáře několik protitanko-
vých min. Jeden německý tank
vystoupal zde až do půl třetí ho-
diny. Pak Rusové zaměřili
palbu v tato místa. Po ústupu
Němců pak zase Němci sami.
Při tom byl přímo zasažen dům
pana Jana Daňka č. 197. Byla
roztržena střecha a pracovní chlí-
vek, kde byla zabita 2 prasata.
~~Rusové~~. Do dobrého domu vstoupili
Rusové dle svědectví J. Fabína
5 minut před půl čtvrtou. Po
několika minutách dostal pak
dům zase přímý zásah a 2 ruští
vojáci byli těžce zraněni.

Zatím pokmul se také oddíl
na sokolnické silnici a asi o půl
čtvrté hodině dojel první ruský
tank před obytné stavení

dolního dvora. Zde však byl zasažen pancéřovou pěstí a začal hořet. Uhořeli v něm 2 ruští zajatci.

Ruští vojáci mezitím čistili jednotlivé domy Kamčatky od Němců, kteří při tom bylo několik zabito. Ruové vtrhli nemeli. Ve čtyři hodiny měli již Ruové obsazenu Ratechon ulici, Budínek a pronikli až do středu obce. Zde kladli Němci tuhý odpor, jak bylo viděti na domech prošlých střelbou.

Kolem páté hodiny odpolední postoupili Ruové až k hostinci Fr. Lébr. Zde opět vzplanul boj trvající asi půl hodiny. Němci se tu opírali o zdi hrad naproti mlýnu. Po vtrhu několika ruských konečně postupili Táborskou ulicí a dál silnicí ke Slapanicím. Ruové ihned obsadili mlýn a odtud

z kulometů ostřelovali návrší směrem k Dvorokám, kde se nadílely nějaké menší oddíly německé, které však rovněž asi po půl hodině nastoupily směrem k Turánům.

A tak v šest hodin večer byla již celá naše obec v rukou osvoboditelů Rusů. Němci nastoupili do Slapanic a dál k Hodkovu. K nám už zaléhala ozvěna vzdálených bojů.

Těžko vypsati nyní radost lidí. Po těch tak strastiplných letech konečně svobodni. Konec nenáviděným Němcům, konec vrážkám a dřením mukám.

Ta noc z 24. na 25. dubna snad nikdo v obci nespal. Lidé smíšeli svým osvoboditelům, co měli nejlepšího. A co bylo rozechvění. Spát by se bylo rozčilením ani

nedalo.
Večer 24. dubna projížděly pak
obcí předlouhé kolony ruských
oddílů vezoucích za vojskem
potraviny, střelivo, benzin a p.
Občanstvo žasło nad obrovskou
silou ruské armády. Hodiny
a hodiny projíždělo transportů za
transportem. Všem zářila z očí
radost a odhodlání.

Ráno 25. dubna vítalo nás
již jako plně svobodné občany.
Všichni se ihned dávali do práce
s obnovou svých domů a chystali se
znovu na pracím poli, které
nadcházející boje přerušily.
Vždyť již několik dní před osvo-
bozením nutily všechny polní
práce. Letecké boje činily pobyt
na polích nebezpečným.
A trvalo pak ještě asi 3 neděle
než se vrátily v polích obyčejný
pořádky a skupiny lidí, aby
pokračovaly tam, kde se

přestalo.
Tímto zápisem také končí
naše kronika. Další osudy
obce budou vypravovány
v nové knize.

Ukončeno na Velký pátek
dne 4. dubna 1947.

Jan Hlavič,
kronikář.

Viděl
Jos. Dalibl,
okres. osvětový inspektor Brno-v.

Brno 27. 6. 47.

Viděl dne 19. 10. 1962 [illegible], ONV - Brno - venkov

Obsah:

Běžné číslo.	Obsah:	Strana.	Běžné číslo:	Obsah:	Strana.
1.	Potvrzení počtu stran.	1.	34.	Povodně.	83.
2.	Nadpis.	3.	35.	Světová válka.	84.
3.	Motto.	5.	36.	Účastníci světové války.	88.
4.	Úvod.	7.	37.	Obecní účty.	96.
5.	Doby nejstarší.	9.	38.	Nejstarší rody.	100.
6.	Tvrz.	15.	39.	Rozličné zajímavosti.	102.
7.	Rybníky.	17.	40.	Spolky.	118.
8.	Potok.	18.	41.	Převrat.	121.
9.	Robota.	19.	42.	Fotografie starostů a j.	123.
10.	Výkupy a roboty.	20.	43.	Obrázky z Kobylnic.	125.
11.	Pozemkový kataster.	22.	44.	Rok 1919.	129.
12.	Kontribučenský fond.	25.	45.	" 1920.	135.
13.	Jmění obce.	26.	46.	" 1921.	140.
14.	Obecní správa.	27.	47.	Elektrisace.	142.
15.	Přehled starostů.	30.	48.	Rok 1922.	145.
16.	Hrada Kobylnice.	31.	49.	" 1923.	148.
17.	Silnice.	34.	50.	" 1924.	152.
18.	Dopravnictví.	35.	51.	" 1925.	155.
19.	Zdravotnictví.	37.	52.	Změna názvu Kobylnic.	156.
20.	Bezpečnost.	38.	53.	Rok 1926.	161.
21.	Požáry.	39.	54.	" 1927.	165.
22.	Naše farnost.	41.	55.	Podpisy úřadů v Kobylnicích	170.
23.	Škola ve Šlapanicích.	45.	56.	" spolků. "	171.
24.	Škola v Ponětovicích.	47.	57.	Rok 1928.	174.
25.	Škola v Kobylnicích	51.	58.	" 1929.	183.
26.	Stará škola.	53.	59.	" 1930.	190.
27.	Nová škola.	56.	60.	" 1931.	197.
28.	Přehled učitelů.	59.	61.	" 1932.	206.
29.	Počet obyvatelstva.	61.	62.	" 1933.	210.
30.	Kobylnické hroje.	62.	63.	" 1934.	213.
31.	Zvyky a obyčeje.	64.	64.	" 1935.	217.
32.	Naše nářečí.	68.	65.	" 1936.	222.
33.	Války.	80.	66.	" 1937.	226.

Pozdrav z Kobelnic
Obchod F. Sedláčka v pravo
hostinec roku 1908.

Pozdrav z Kobelnic
Po roce 1908. V pravo:
hostinec u Svobodů

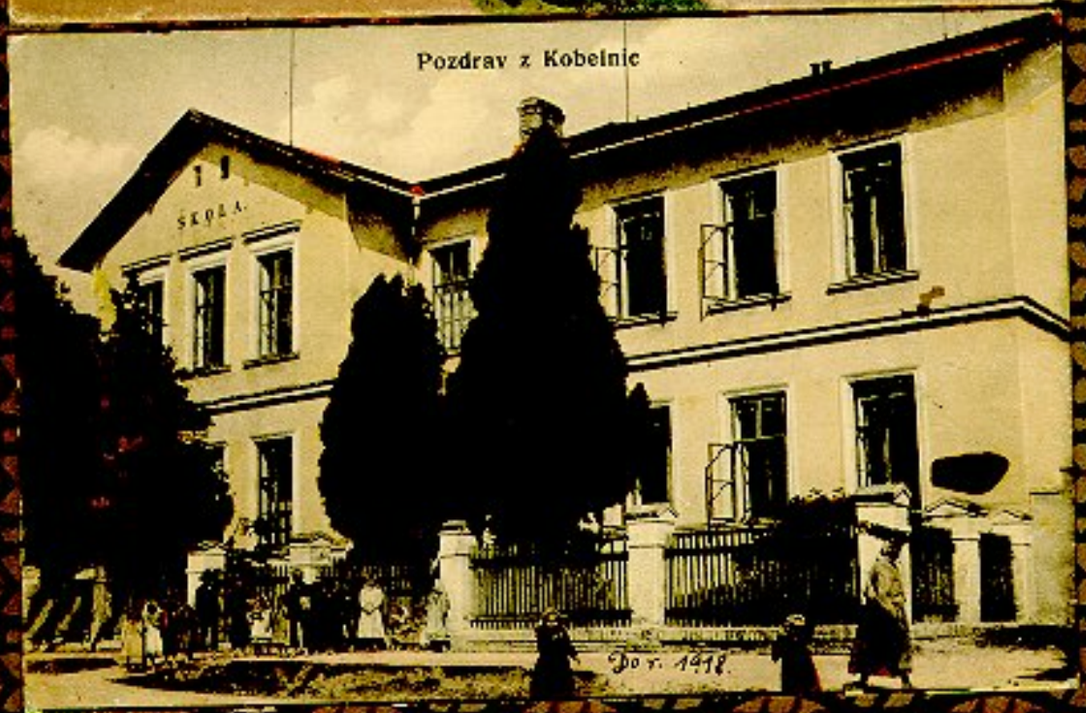
Pozdrav z Kobelnic
ŠKOLA.
Po r. 1918.